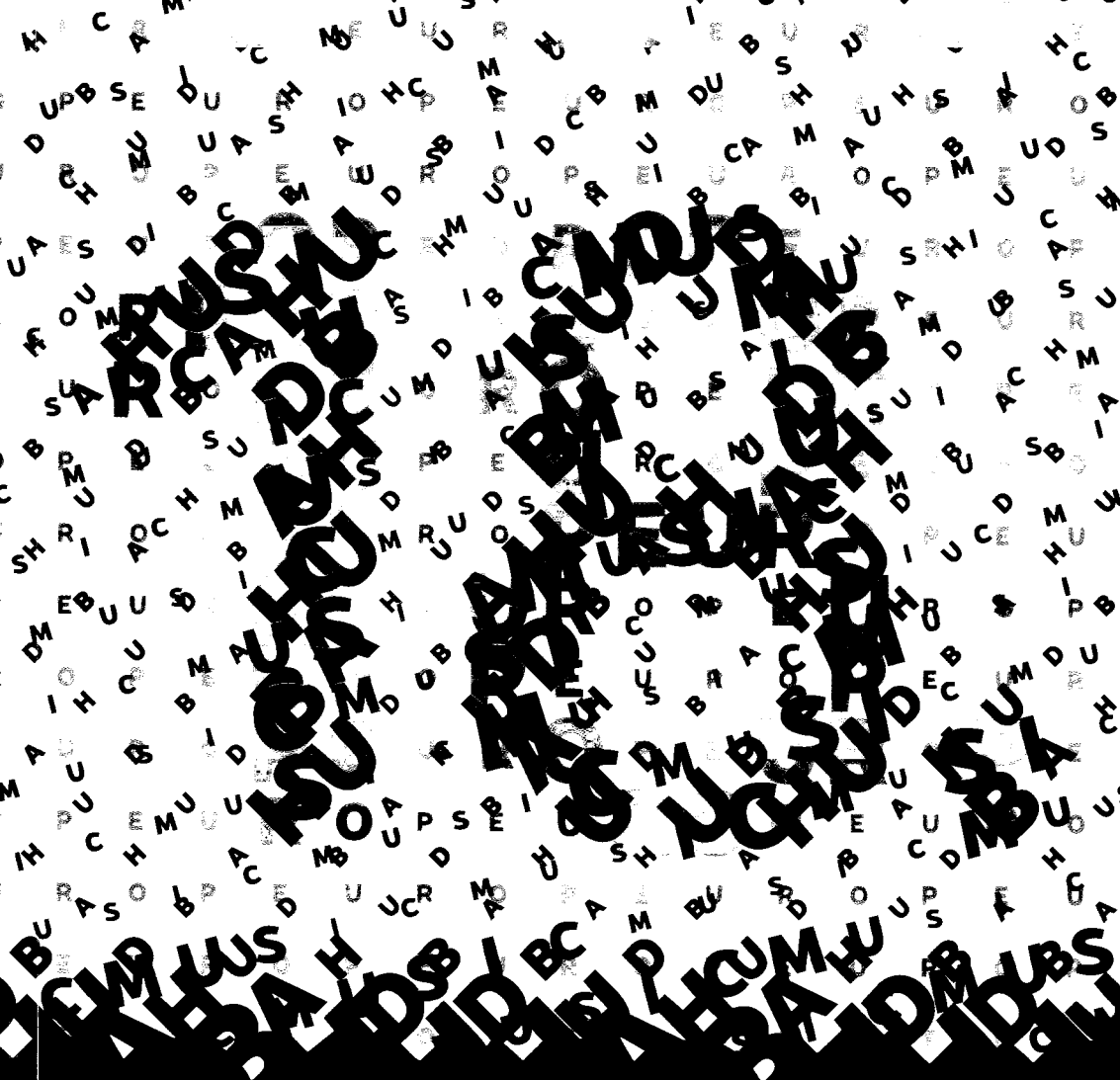

stredoeurópsky festival koncertného umenia

prehliadka laureátov prestížnych medzinárodných súťaží z 13 krajín Európy

Organizátor

Ďakujeme za láskavú podporu podujatia týmto partnerom
We wish to express our gratitude to these partners for their kind support

Generálni partneri

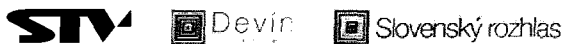
S finančným
príspevkom MK SR

Hlavní partneri

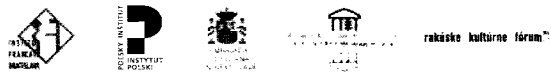
Hlavní mediální partneri

Mediální partneri

Partneri

Festival ďalej podporili

Reklamní partneri

HUDOBNÉ CENTRUM MUSIC CENTRE SLOVAKIA

v spolupráci so
in collaboration with

**ŠTÁTNYM KOMORNÝM ORCHESTROM ŽILINA
SLOVAK SINFONIETTA ŽILINA**

**Spolkom koncertných umelcov
Association of Slovak Concert Artists**

**SLOVENSKÝM ROZHLASOM
Slovak Radio**

s finančnou podporou

**MINISTERSTVA KULTÚRY SLOVENSKEJ REPUBLIKY
a Stredoeurópskej nadácie (CEF)**

sponsored by

**MINISTRY OF CULTURE OF THE SLOVAK REPUBLIC
and Central European Foundation (CEF)**

organizuje
organises

XVIII. STREDOEURÓPSKY FESTIVAL KONCERTNÉHO UMENIA 18th CENTRAL EUROPEAN MUSIC FESTIVAL

21. – 26. apríl 2008 / 21st – 26th April, 2008

Žilina, Dom umenia Fatra / Fatra House of Arts

Festival sa koná pod záštitou
Festival is held under the auspices of

Jána FIGEĽA, člena Európskej komisie zodpovedného za vzdelávanie,
odbornú prípravu, kultúru a mládež
Commisionaire of European Union for Education and Training, Culture and Youth

a Mareka MAĎARIČA, ministra kultúry Slovenskej republiky
Minister of Culture of the Slovak Republic

Vydalo HUDOBNÉ CENTRUM, Michalská 10, 815 36 Bratislava, E-mail: hc@hc.sk

Redakcia Ivana KORBAČKOVÁ

Preklad Elena BRTÁŇOVÁ

Autori textov k dielam Alena ČIERNA, Marek PIAČEK (Via Nova)

Grafický dizajn Karol PRUDIL, poslucháč 5. ročníka Katedry vizuálnej komunikácie, VŠVU Bratislava, použitý textový font Klin © Karol Prudil

Tlač Orman, s.r.o.

Cena 30,- Sk

Published by MUSIC CENTRE SLOVAKIA, 10, Michalská Street, 815 36 Bratislava,
E-mail: hc@hc.sk

Edited by Ivana KORBAČKOVÁ, translated by Elena BRTÁŇOVÁ

Authors of writings to compositions Alena ČIERNA, Marek Piaček (Via Nova)

Layout Karol PRUDIL, Student of Department of Visual Communication,
5th year, Academy of Fine Arts, Bratislava

Print Orman, s.r.o.

Price 30,- SK

Dom umenia Fatra, Žilina 21.. – 26. apríl 2008
Fatra House of Arts in Žilina, 21st – 26th April, 2008

FESTIVALOVÝ VÝBOR / FESTIVAL COMMITTEE

za Hudobné centrum / Music Centre Slovakia

Ol'ga SMETANOVÁ

za Štátny komorný orchester Žilina / Slovak Sinfonietta Žilina

Jozef BÚDA

za Spolok koncertných umelcov / Association of Slovak Concert Artists

Eva BLAHOVÁ

Daniel BURANOVSKÝ

Miloš JURKOVIČ

Ján Vladimír MICHALKO

Jozef PODHORANSKÝ

XVIII. stredoeurópsky festival koncertného umenia

Hudba je skvelý spôsob vyjadrovania ľudských hodnôt a komunikácie. Poskytuje nám jedinečný priestor na spoznávanie susedov a lepšie porozumenie ich kultúry. Rôznorodosť európskych kultúr je zdrojom nášho spoločného bohatstva. A zároveň priľneme k spoločne zdieľaným hodnotám, ktoré nás spájajú. Krajiny Strednej Európy významne k tomuto obohateniu prispievajú.

Som veľmi rád, že Vás môžem všetkých opäť privítať na XVIII. ročníku Stredoeurópskeho festivalu koncertného umenia. Počas šiestich dní sa mladí umelci z celej Európy budú tradične venovať interpretácii klasickej hudby. Najlepšie výkony budú ocenené vysoko prestížnou Cenou hudobnej kritiky. Festival ponúkne dobrý priestor aj na plodné výmeny medzi hudobníkmi, pedagógmi, vedcami, kultúrnymi inštitúciami a politikmi.

Európska komisia takéto festivalové podujatia veľmi víta. Vrelo odporúča a podporuje kultúrne aktivity a mobility, prístup ku kultúre pre všetkých a dialóg medzi kultúrami. Tohtoročný festival skvele odráža aj tému Európskeho roka dialógu medzi kultúrami 2008.

Želám všetkým hudobníkom a účastníkom vzrušujúce a radostné dni v Žiline. Som si istý, že nebudete len počúvať skvelých umelcov a krásnu hudbu, ale že si aj domov odnesiete niečo aj z európskeho duchovna, ktoré nás spája do jedného spoločenstva kultúr!

Ján FIGEL

Člen Európskej komisie zodpovedný za vzdelávanie, odbornú prípravu, kultúru amládež

18th Central European Music Festival

Music is an excellent way to express human values and to communicate. It gives us a unique opportunity of getting to know our European neighbours and to better understand their culture. The diversity of European cultures is the source for our common richness. And at the same time we adhere to the shared values which unite us. The Central European countries significantly contribute to this enrichment.

It is my great pleasure to greet you all again at the 18th Central European Music Festival in Žilina. Within the next six days, young artists from all over Europe will engage in performing traditional classical music. The most distinguished performance will be awarded with a highly prestigious prize, the Music Critics' Prize. The festival will offer also a good space for fruitful exchanges between music practitioners, pedagogues, scientists, cultural institutions and politicians.

The European Commission welcomes very much festivals of this kind. It firmly encourages and promotes cultural creativity and mobility, access to culture for all and the intercultural dialogue. This year's festival reflects also very well the theme of the 2008 European Year of Intercultural Dialogue.

I wish all musicians and participants exciting and joyful days in Žilina. I am sure that you will not only listen again to excellent artists and fantastic music, but that you will also take home something of the European spirit, which unites us in one community of cultures!

Mr Jan FIGEL

European Commissionaire for Education, Training, Culture and Youth

Stredoeurópsky festival koncertného umenia už takmer dve desiatky rokov približuje vážnu hudbu obyvateľom Žiliny a okolitých miest a stáva sa tak každoročne aj pre celý žilinský región kultúrnou udalosťou prvoradého významu. Festival je zároveň významnou hudobnou tribúnou pre mladých európskych umelcov, mimoriadne talenty v oblasti klasického interpretačného umenia, ktoré sa svojimi hudobnými výkonmi už zapísali do povedomia hudobnej verejnosti a dosiahli výrazné úspechy na medzinárodných interpretačných súťažiach v Bruseli, Mníchove, Prahe, Paríži, Markneukirchene, Londýne, New Yorku a ďalších svetových hudobných metropolách. Na tohtoročnom 18. ročníku festivalu sa trinásti z nich budú uchádzať o prestížnu Cenu hudobnej kritiky a nebude medzi nimi chýbať ani talentovaný slovenský tenorista, víťaz Medzinárodnej speváckej súťaže Mikuláša Schneidera-Trnavského Peter Berger.

Tohtoročný festival je programovo spojený so Storočnicou Eugena Suchoňa, ktorú na rok 2008 vyhlásilo Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky. Suchoňovo hudobné dielo má hlboký súvis so základnými hodnotami slovenského národného charakteru a som úprimne rád, že hneď v otváracom koncerte festivalu zaznie v podaní Štátneho komorného orchestra jeho Malá suita s passacagliou. V programe festivalu je i uvedenie Suchoňových šiestich skladieb pre sláčikové nástroje v komornom prevedení Cappelly Istropolitany, ktorá iste pripraví divákovi veľký zážitok zo stále umelecky živého a hudobne pôsobivého Suchoňovho diela. V bohatom hudobnom programe festivalu nebudú chýbať ani významné zahraničné hudobné telesá a známi sólisti. Zo sprievodných podujatí si osobitnú pozornosť zaslúži workshop o digitalizácii vážnej hudby v rámci projektu Európskej únie Digital Music Education and Training.

Želám návštevníkom 18. ročníka Stredoeurópskeho festivalu koncertného umenia bohaté umelecké zážitky, mladým interpretom pokračovanie v ich hudobnom raste. Obetavým organizátorom patrí moje poďakovanie za udržanie dlhoročnej vysokej úrovne tohto významného medzinárodného hudobného podujatia.

Marek MAĎARIČ

Minister kultúry Slovenskej republiky

Členovia medzinárodnej poroty / Jury members

Alena ČIERNA, Slovenská republika (Slovak Republic)

Máté HOLLÓS, Maďarsko (Hungary)

Lenka FOLTÝNOVÁ - KILIC, Česká Republika (Czech Republic)

Mieczysław KOMINEK, Poľsko (Poland)

Anna ŠERÝCH, Česká republika (Czech Republic)

21. apríl pondelok Otvárací koncert → 19:00 h

ŠTÁTNY KOMORNÝ ORCHESTER ŽILINA, Marzena DIAKUN, dirigentka (Poľsko)
Julian STECKEL, violončelo (Nemecko), **Adrienn MIKS, soprán** (Maďarsko)

→ Eugen Suchoň (1908 – 1993) **Malá suita s passacagliou op. 3 ESD 48a**, úprava pre komorný orchester Bohumil Urban, 1. Prelúdium, 2. Arietta, 3. Scherzo, 4. Passacaglia, 5. Reminiscencia
 → Robert Schumann (1810 – 1856) **Koncert pre violončelo a orchester a mol op. 129**
 1. Nicht zu schnell, 2. Langsam, 3. Etwas lebhafter. Sehr lebhaft

Giuseppe Verdi: (1813-1901) **Pace, pace...** ária Leonory zo 4. dejstva opery Sila osudu → Alfredo Catalani (1854-1893) **Ebben, ne andro lontana...** ária La Vally z 1. dejstva rovnomennej opery
 → Giuseppe Verdi: (1813-1901) **Predohra z opery La traviata** → Giacomo Puccini (1858-1924) **O mio babbino caro...** ária Lauretty z opery Gianni Schicchi → Pietro Mascagni (1863-1945) **Son pochi fiori...** ária Suzel z opery Priateľ Fritz → Francesco Cilèa (1866-1950) **Ecco, respiro appena**, ária Adriany z opery Adriana Lecouvreur → Pietro Mascagni (1863-1945) **Intermezzo z opery Sedliacka česť**; → Bedřich Smetana (1824-1884) **Kdybych se co takového...** ária Mařenky z opery Predaná nevesta → Antonín Dvořák (1841-1904) **Mesičku na nebi hlubokém...** ária Rusalky z 1. dejstva rovnomennej opery op. 114

21th April Monday The Opening Concert → 7:00 p.m.

SLOVAK SINFONIETTA ŽILINA (Slovak Republic),
Marzena DIAKUN, conductor (Poland), **Julian STECKEL, violoncello** (Germany)
Adrienn MIKS, soprano (Hungary)

→ Eugen Suchoň (1908 – 1993) **Small Suite with Passacaglia, Op. 3 ESD 48a** arrangement for chamber orchestra by Bohumil Urban, 1. Prelude, 2. Arietta, 3. Scherzo, 4. Passacaglia, 5. Reminiscence → Robert Schumann (1810 – 1856) **Concerto for Violoncello and Orchestra in A minor, Op. 129**, 1. Nicht zu schnell (Not too fast), 2. Langsam (Slowly), 3. Etwas lebhafter. Sehr lebhaft (Lively. More lively)

→ Giuseppe Verdi (1813-1901) **Pace, pace...** Act IV, aria of Leonora from the opera La forza del destino → Alfredo Catalani (1854-1893) **Ebben, ne andro lontana...** Act I, aria of La Vally from the opera of the same name, → Giuseppe Verdi (1813-1901) **Overture Preludio from the opera La traviata**, → Giacomo Puccini (1858-1924) **O mio babbino caro...** aria of Lauretta from the opera Gianni Schicchi → Pietro Mascagni **Son pochi fiori...** Aria of Suzel from the opera L' Amico Fritz → Francesco Cilèa (1866-1950) **Ecco, respiro appena**, aria of Adriana from the opera Adriana Lecouvreur → Pietro Mascagni (1863-1945) **Intermezzo sinfonico** from the opera Cavalleria rusticana, → Bedřich Smetana (1824-1884) **Kdybych se co takového...** Act I, aria of Mařenka from the opera The Bartered Bride, → Antonín Dvořák (1841-1904) **Mesičku na nebi hlubokém...** Act I, aria of Rusalka from the opera of the same name, Op. 114,

V prvých desaťročiach 20. storočia začala na troskách monarchie postupne klíčiť nová slovenská hudobná kultúra, výhonky ktorej boli inšpirované pražským ovzduším. Majstrovská škola Vítězslava Nováka v 30. rokoch odchovala takmer všetkých predstaviteľov slovenskej hudobnej moderny. Napriek tomu sa rukopis týchto skladateľov formoval svojším, špecifickým spôsobom.

Najvšestrannejším predstaviteľom slovenskej hudobnej moderny bol **Eugen Suchoň** – skladateľ svetového formátu a bard slovenského národa, ktorý intenzívne zasiahol do všetkých hudobných žánrov. Eugen Suchoň sa narodil v rodine pezinského regenschoriho a svoje prvé dotyky s hudbou absolvoval pod láskavým vedením matky Serafíny Balgovej-Suchoňovej. Keď vďaka obetavosti Miloša Ruppeldtva bola v roku 1919 založená Hudobná škola pre Slovensko, začal Suchoň navštevovať klavírnú triedu Frica Kafendu. Ktovie však, ako by sa boli vyvíjali ďalšie životné osudy nádejného brankára a talentovaného maliara, keby nebol poslúchol svoj vnútorný hlas a radu evanjelického kantora Eduarda Vendelína profesionálne zasvätiť svoj život hudbe. V roku 1927 vstúpil na pôdu Hudobnej a dramatickej akadémie pre Slovensko v Bratislave, kde sa stal poslucháčom významných hudobných pedagógov (klavír – Libuša Svobodová, dirigovanie – Jozef Vincourek, kompozícia – Frico Kafenda). Bezprostredne pred absolutoriom sa rodina Suchoňovcov presťahovala do Bratislavy, kde v bohémских kaviarničkách mladý skladateľ stretával mnohých intelektuálov zo spisovateľských, hudobníckych i maliarskych kruhov. Umelecké základy, nadobudnuté u Frica Kafendu, utvrdilo dvojročné štúdium na Majstrovskej škole pražského konzervatória, kam Suchoň pravidelne dochádzal za Vítězslavom Novákom. Vplyv Novákovy školy sa neprejavil ani tak v oblasti technického majstrovstva. Poznajúc Suchoňovo kontrapunktický stavané Sláčikové kvarteto op. 2 si Novák uvedomoval, že mladého skladateľa je nutné usmerňovať predovšetkým v umeleckej orientácii. Ako jedno z povinných cvičení, v ktorých si Novákoví žiaci cvičili nielen vedomú stavebnú konštrukciu, ale najmä cibrili svoju fantáziu vo variačnej technike (passacaglia), vznikla v rokoch 1931 až 1932 **Malá suita s passacagliou op. 3**. Badať v nej oproti predchádzajúcemu Sláčikovému kvartetu zámerné oprosenie od kontrapunktickej a výrazovej komplikovanosti, a to najmä v prvých troch častiach (Prelúdium, Arietta a Scherzo) a v záverečnej Reminiscencii. V snahe priblížiť sa piesňovej výstavbe a slovenskej ľudovej melodike, avšak obísť pritom prosté citovanie ľudových nápevov, Suchoň v rozmanitých kombináciách využíval výrazovú silu kvartových krokov i ďalšie prvky starých tónin. Cez tieto tónálne i harmonické prostriedky sa dostával k impresionistickej farebnosti. Suita, vrátane passacaglie, je vystavaná z jedinej témy, ktorej inverzie, augmentácie, diminúcie i ďalšie premeny možno sledovať v celej výstavbe. Rozhlasová premiéra klavírnej verzie skladby sa v interpretácii Herty Suchoňovej konala v roku 1946 a v tom istom roku bola i v interpretácii Zity Strnadovej-Parákovskej uvedená i na verejnom koncerte (24. 4. 1946). Orchesterálnu verziu Malej suity s passacagliou autor zrealizoval až roku 1969.

Rozporuplnú postavu **Roberta Schumanna**, ktorý prišiel na svet v čase plnom napätia a myšlienkového vrenia, nie je možné charakterizovať niekoľkými slovami. Hoci sám zanechal svedectvo svojho života roztrúsené v mnohých listoch a poznámkach, nie je jednoduché postihnúť formovanie jeho náhľadu v súvislosti s rozličnými prúdmi buržoázno-liberálneho hnutia danej doby či pod rôznorodým vplyvom literatúry, poézie a filozofie.

Nepokojný a mimoriadne tvorivý život Roberta Schumanna, ktorý sa stal hybnou silou hudobného romantizmu 19. storočia, formovala na jednej strane láska k hudbe. Na druhej strane ho už počas gymnaziálnych štúdií zasiahla divadelná vášeň, plodom ktorej boli prvé básne a ďalšie literárne pokusy. Hudba však postupne víťazila a ku klavíru, ktorý bol jeho obľúbeným nástrojom, si pribral husle a violončelo. Neskôr sa na stránkach Neue Zeitschrift für Musik spojili

obe podstatné črty jeho umeleckej osobnosti. Schumann húževnato podporoval šírenie hudby mladých skladateľov (medzi inými aj Fryderyka Chopina a Johanna Brahmsa) a zaslúžil sa tiež o znovuobjavenie Schubertovej Symfónie C dur D 944. Vo všetkých druhoch svojej tvorby hľadal nové cesty, nové riešenia zodpovedajúce jeho romantickému čítaniu.

Prvé svoje tvorivé obdobie zasvätil klavírnej tvorbe, v ktorej vytvoril nový typ charakteristickej klavírnej miniatúry. Neskôr rozvinul vokálny štýl, základy ktorého položil geniálny Franz Schubert a po ďalších štúdiách, a tiež pod vplyvom bohatého lipského hudobného života, obrátil svoju pozornosť aj k veľkým symfonickým a koncertantným formám (1845 až 1850). Na jeseň roku 1850 prijal Schumann miesto hudobného riaditeľa v Düsseldorfe, kde v prvých mesiacoch pobytu vznikol **Koncert pre violončelo a orchester a mol op. 129**. Podobne ako v klavírnej a symfonickej tvorbe, aj v tvorbe koncertantnej sa Schumann snažil nájsť nové riešenia. Dôkazom toho boli i jeho názory publikované v *Neue Zeitschrift für Musik*: „Koncert nemá vylučovať príležitosť k ukazovaniu bravúrnosti novými a skvelými pasážami. Hudba však stojí nad všetkým a naša najväčšia chvála patrí tomu, kto nám ju vždy dáva v najväčšom bohatstve.“ Schumann sa už v novátorskom a originálnom Klavírnom koncerte a mol op. 54 snažil o skladbu, ktorá by harmonicky zlučovala pochopiteľné a oprávnené nároky interpretov na brilantnú faktúru sólového partu s myšlienkovou závažnosťou symfónie, pričom však hudba („prejav krásnej duše“) musí byť primárnou zložkou. Prvé skice Violončelového koncertu vznikli v šiestich dňoch medzi 10. a 16. októbrom 1850 a inštrumentáciu skladateľ ukončil o osem dní neskôr. Violončelový part prezrádza skladateľove praktické skúsenosti s nástrojom, na ktorom v mladosti s obľubou hrával. Veľmi zručne v koncerte využíva zvučné nízke polohy nástroja nad jemným pozadím orchestra. Tutti orchestra je obmedzené na minimum a nenachádzajú sa tu ani tradičné koncertantné protihry sóla a tutti. Rozvedenie tém je len naznačené, bez dramatických akcentov, čo prepožičiava skladbe typicky schumannovskú snivosť, ušľachtilosť a akýsi iskrivý nádyk. V prvej časti *Nicht zu schnell*, v ktorej violončelo po krátkom orchestraľnom úvode prináša hlavnú tému, sa obe témy rozvíjajú nesmierne vzletne a vznosne. Po spojovacom úseku nasleduje bezprostredne pomalá, vrúcny spevom naplnená romanca (*Langsam*). V záverečnom živom ronde (*Etwas lebhafter. Sehr lebhaft*) sa k slovu dostávajú virtuózne prvky, pričom do popredia sa neustále prediera hlavná téma v tých najpôvabnejších kombináciách.

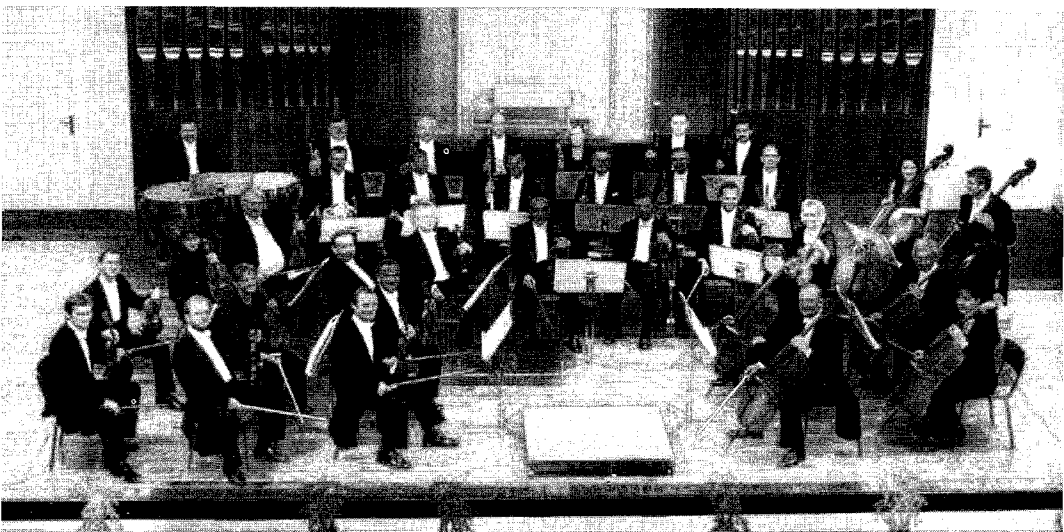
ŠTÁTNY KOMORNÝ ORCHESTER ŽILINA

vznikol v roku 1974 ako jediný orchester „mozartovského typu“ na Slovensku. Odvtedy si získal významné postavenie nielen na Slovensku a v Čechách, ale v krátkom čase sa mu podarilo dosiahnuť vynikajúce renomé aj v zahraničí. Orchester má 35 členov, prevažne absolventov hudobných akadémii v Prahe, Brne a Bratislave. Kvalita hráčov, skúsenosti i majstrovstvo prvého šéfdirigenta Eduarda Fischera (1930-1993) umožnili rýchly umelecký rast orchestra.

V roku 1977 získal orchester medzinárodné uznanie, keď sa stal festivalovým orchestrom Salzburger Festspiele. Zatrúfalo dostal pozvanie na Pražskú jar a potom nasledovali úspešné koncerty na mnohých festivaloch v celej Európe (Wiener Festwochen, Frühling Festival a Haydn Festival vo Viedni, Sofijské hudobné týždne, Festa Musica Pro v Assisi, Katalánsky festival, Festival El Djem v Tunise, Festival de Bonaguil vo Francúzsku, Hudba v starom Krakove, Jarný festival Budapešť, Bratislavské hudobné slávnosti, Melos Étos v Bratislave, Mozartfest Schwetzingen, Festival slovanskej hudby na Cypre, Schleswig-Holstein Festival, Festival de Manaus v Brazílii, Flámsky festival v Belgicku, Aspekto Salzburg, Johann Strauss Festival

vo Viedni, Bodensee Festival vo Švajčiarsku, Medzinárodný hudobný festival v Ankare a iné).

Predstavil sa v takých významných koncertných sálach ako Musikverein a Konzerthaus vo Viedni, Dom umelcov v Prahe, Tonhalle Düsseldorf, Komická opera v Berlíne, Katedrála Sv. Františka v Assisi, Veľká sála Petrohradskej filharmónie, Palác hudby v Barcelone, Teatro Arriaga Bilbao, Concertgebouw v Amsterdame, Symphony Hall Osaka, Metropolitan Art Hall Tokyo, Kráľovská opera v Bruseli, Teatro Abadia Madrid. Orchester uskutočnil už vyše 2000 koncertov takmer vo všetkých štátoch Európy, v Tunise, Turecku, Arménsku, Japonsku, USA, Kanade a v Brazílii.

So Štátnym komorným orchestrom Žilina účinkoval celý rad popredných umelcov ako napr. dirigenti Claus Peter Flor, Ondrej Lenárd, Oliver Dohnányi, Leoš Svárovský, Vladimír Válek, Ľudovít Rajter, Petr Vronský, Eve Queler, Peter Maag, Tsugio Maeda, Vincent La Selva, Marco Armiliato, Christian Benda, Dwight Bennett, Christian Pollack, Peter Breiner, Vladimír Kiradjiev, Ernst Märzendorfer, Martin Sieghardt, Štefan Lano, Theodore Kuchar a sólisti Igor Oistrach, Narciso Yepes, André Gertler, Václav Hudeček, Liana Issakadze, Jindřich Pazdera, Vanessa Mae, Marián Lapšanský, Peter Toperczer, Eugen Indjic, Till Fellner, Michael Kofler, Peter Dvorský, Sergej Kopčák, Edita Gruberová, Georg Tichy, Gabriela Beňačková, Magdaléna Kožená, Ľuba Orgonášová, Ľubica Rybárska, Magdaléna Hajossyová, Izabela Labuda, Martin Babjak, Peter Mikuláš, Benno Schollum, Ildikó Raimondi, Olivia Stapp a i.

Pre hudobné vydavateľstvá Opus, Donau, Naxos, Brilliant Classics, BMG a i. nahraval mnoho nahrávok s dielami Vivaldiho, Telemanna, Mozarta, Haydna, Hummela, Verdiho, Respighiho, Martinů, Dvořáka, J. Straussa a mnohých českých a slovenských skladateľov.

V sezónach 2004 - 2007 bol šéfdirigentom ŠKO Žilina Oliver von Dohnányi, medzinárodne uznávaný slovenský dirigent, ktorý je v súčasnosti aj šéfdirigentom Opery Slovenského Národného divadla v Bratislave. Čestným šéfdirigentom orchestra je aj naďalej japonský dirigent Tsugio Maeda z Japonska.

THE SLOVAK SINFONIETTA OF ŽILINA

was founded in 1974 as the only "Mozart-style" orchestra in Slovakia. Since then, the orchestra has attained a prominent position in both, the Czech Republic and Slovakia as well as considerable international renown. Its 35 members are mainly graduates of the Academies of Music in Prague, Brno and Bratislava. The quality of the players together with the experience and musicianship of the founding musical director and conductor Eduard Fischer (1930-1993) brought about the quick artistic growth of the orchestra.

Already in 1977, the orchestra attained international recognition when it was invited to the Salzburg Festival and designated the official orchestra of that prestigious festival. Soon after followed appearances at the Prague Spring and the major festivals throughout Europe, including Wiener Festwochen, Frühling and the Haydn Festival in Vienna, Sofia's Musical Weeks, Festa Musica Pro in Assisi, Catalan Festival in Spain, Festival El Djem in Tunis, Festival de Bonaguil in France, Music in Old Cracow, Spring Festival in Bucharest, Festival de Manaus in Brasilia, the Flemish Festival in Belgium, Aspekte Salzburg, Johann Strauss Festival in Vienna, Bodensee Festival in the Switzerland, the Bratislava Music Festival, Melos Ethos Festival, Mozartfest Schwetzingen, Festival of Slavic Music in Cyprus, Schleswig-Holstein Festival, International Music Festival in Ankara, Turkey and many others.

The Sinfonietta played at such prestigious international venues as the Musikverein and Konzerthaus in Vienna, the House of Artists in Prague, the Tonhalle in Düsseldorf, the Komische Oper Berlin, St. Francis' Cathedral in Assisi, the Palau de la Musica in Barcelona, Concertgebouw in Amsterdam, the Symphony Hall Osaka, Tokyo's Metropolitan Art Hall, and the Great Concert Hall of the St. Petersburg Philharmonic, the Queen's Opera in Brussels, Teatro Abadia Madrid among others. Altogether the orchestra has given over 2000 concerts in almost every country of Europe, in Tunisia, Turkey, Armenia, Japan, Canada, Brasilia and the U.S.A.

Among the prominent artists who have performed with the orchestra are conductors Claus Peter Flor, Ondrej Lenárd, Oliver von Dohnányi, Leoš Svárovský, Vladimír Válek, Ľudovít Rajter, Petr Vronský, Eve Queler, Peter Maag, Tsugio Maeda, Vincent La Selva, Marco Armiliato, Christian Benda, Dwight Bennett, Christian Pollack, Pater Breiner, Vladimir Kiradyiev, Ernst Märzendorfer, Martin Sieghardt, Stefan Lano, Theodore Kuchar and soloists Igor Oistrach, Narciso Yepes, André Gertler, Václav Hudeček, Jindřich Pazdera, Vanessa Mae, Marián Lapšanský, Liana Issakadze, Peter Toperczer, Eugene Indjic, Till Fellner, Michael Kofler, Peter Dvorský, Sergej Kopčák, Martin Babjak, Benno Schollum, Gabriela Beňačková, Ľubica Rybárska, Magdaléna Hajóssyová, Magdaléna Kožená, Izabela Labuda, Ildikó Raimondi, Olivia Stapp and others.

The Sinfonietta's many recordings for Opus, Donau, Naxos, Brilliant Classics, and BMG labels include works by Vivaldi, Telemann, Mozart, Haydn, Hummel, Verdi, Respighi, Martinů, Dvořák and other Czech and Slovak composers.

In the currently concert season 2004/2007, the principal conductor of the Orchestra was Oliver von Dohnányi, the Slovak conductor of international renown, who holds the position of conductor-in-chief of the Opera of the National Theatre in Bratislava. The honorary conductor of the orchestra has been Tsugio Maeda from Japan.

Marzena Diakun (1981)

V roku 2005 ukončila s vyznamenanim dirigovanie u Mieczysława Gawronského na Hudobnej akademii Karola Lipinského vo Vroclavi, Poľsko. Minister Kultúry a umenia Poľska jej udelil Grand prix.

Svoje dirigentské umenie si zdokonaľovala v zahraničí: študovala na Konzervatóriu Saxion Hogeschool v Enschede (Holandsko) v dirigentskej triede Kerryho Woodwarda a v triede latinoamerických perkusii Nippyho Noyu. Ukončila tiež postgraduál na Universität für Musik und darstellende Kunst vo Viedni, Rakúsko – postgraduálne štúdium u Urosa Lajovica.

Zúčastnila sa celoštátnych majstrovských kurzov pre dirigentov vedených Jerzym Salwarowskim (1999), Markom Traczom v Bystrzyci Kłodzke (2001), Gabrielom Chmurom (2003) a medzinárodných majstrovských kurzov pod vedením Howarda Griffithsa a Colina Mettersa v Curichu (2003), Švajčiarsko a u Maestra Kurta Masura vo Vroclavi (2004), Poľsko.

V roku 2006, sa stala finalistkou (Druhá cena) IV. r. Lutoslawského Medzinárodnej súťaže mladých dirigentov v Bialystoku a získala Cenu "Stoart" pre najlepšieho poľského dirigenta na 8. ročníku Medzinárodnej súťaže v dirigovaní G. Fitelberga, Katovice, Poľsko.

V roku 2007 získala Druhú cenu na Súťaži dirigentov 59. ročníka Medzinárodného hudobného festivalu Pražská jar, Česká republika.

Jej skúsenosti v dirigovaní zahŕňajú prácu s akademickými symfonickými orchestrami v Krakove, Katoviciach a vo Vroclavi. Dvakrát viedla Symphony Gala 17. a 18. ročníka International

Percussion Music Days v Koszaline. S Poľskou operou podnikla turné do Nemecka ako druhá dirigentka, asistentka – Marka Tracza.

Pod jej taktovkou účinkovali sólisti Opery v Poznani a vo Vroclavi.

Spolupracovala so Štátnym rozhlasovým orchestrom v Prahe, Wroclavskou filharmoniou, s Świętokrzyskou filharmoniou. O. Kolberga v Kielcach, Filharmoniou Zielonogorskou. T. Bairda, Koszalinskou filharmoniou im. S. Moniuszka.

Marzena Diakun (b. 1981)

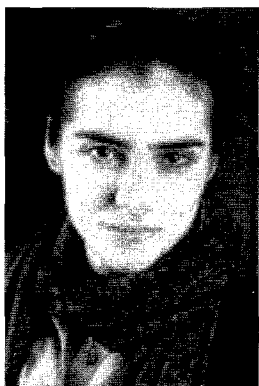
In 2005 finished with distinction Mieczysław Gawronski's conducting class at Karol Lipinski Academy of Music in Wroclaw, Poland. She has received a Grand Prix from the Polish Minister of Culture and Art.

She has promoted her artistry abroad: she studied in Conservatoire Saxion Hogeschool in Enschede (Netherlands)

in Kerry Woodward's conducting class and Nippy Noya's Latin percussion class. She is also a graduate from the Universität für Musik und darstellende Kunst in Vienna, Austria - from the class of Uros Lajovic postgraduate studies.

She took part in the national master courses for conductors led by Jerzy Salwarowski (1999), Marek Tracz in Bystrzyca Kłodzka (2001), Gabriel Chmura (2003) and international master courses led by Howard Griffiths and Colin Metters in Zurich (2003), Switzerland and Maestro Kurt Masur in Wroclaw (2004), Poland.

In 2006, she became the Finalist (Second Prize) of the IV International Lutoslawski Conducting Competition for Young Conductors in Bialystok, Poland. In addition, she won the "Stoart" Prize for the best Polish conductor in 8th International G. Fitelberg Competition for Conductors, Katowice, Poland.

In 2007 she won 2nd Prize in the 59th Prague Spring Competition for Conductors in the Czech Republic.

Her conducting experiences include the work with Academic Symphony Orchestras in Krakow, Katowice and Wrocław. Twice, she led the Symphony Gala of the 17th and 18th International Percussion Music Days in Koszalin. As the second conductor – Assistant to Marek Tracz she has toured with the Polish Opera in Germany.

She conducted performances with the soloists of Poznań and Wrocław Operas.

She has collaborated with the National Prague Radio Symphony Orchestra, Wrocław Philharmonic Orchestra, Kielce O. Kolberg Philharmonic Orchestra, Zielona Góra T. Baird Philharmonic, Koszalin S. Moniuszko Philharmonic Orchestra.

Julian STECKEL (1982)

sa začal venovať hre na violončelo ako 5-ročný, bol žiakom Ulricha Vossa, Gustava Riviniusa (na hudobnej akadémii v Saarbrückene), Borisa Pergamenščikova (na hudobnej akadémii Hannsa Eislera v Berlíne), Heinricha Schiffa (vo Viedni) and v súčasnosti študuje u Antje Weithaas v Berlíne. Je držiteľom mnohých ocenení z medzinárodných interpretačných súťaží v Nemecku v zahraničí vrátane tých najprestížnejších ako sú Medzinárodná violončelová súťaž Pabla Casals v Krönbergu (2004), Violončelové súťaže Mstislava Rostropoviča v Paríži (2005) a Emanuela Feuermanna v Berlíne (2006, získal Grand Prix). Okrem toho zvíťazil aj na Medzinárodnej violončelovej súťaži Witolda Lutoslawského vo Varšave (2003) a Nemeckej hudobnej súťaže v Berlíne.

Ako sólista účinkoval s poprednými európskymi orchestrami a komornými telesami ako Orchestre de Paris, rozhlasovými symfonickými orchestrami Berlína, Saarbrückenu, Frankfurtu, Varšavy a Kodane, súborom Kremerata Baltica, komornými orchestrami Zürichu a Stuttgartu, Komorným orchestrom Ferenc Liszta, Budapešť a so Solistes Européens de Luxembourg o.i. pod dirigentskou taktovkou Andreja Borejku, Yoela Leviho, Christiana Arminga, Michaela Sanderlinga a Johna Storgarda.

Predstavil sa publiku na festivaloch ako Lars Vogts Spannungen Festival Heimbach, Drážďanské hudobné slávnosti, Ludwigsburger Schlossfestspiele, na violončelovom festivale v Krönbergu, festivale Olega Kagana, Beethovenovom festivale v Bonne, ako aj na pódiiach svetových koncertných sál Berlínskej filharmónie a Konzerthausu, Mníchovskej filharmónie, v Hamburgu (Musikhalle), Théâtre du Châtelet a Salle Pleyel v Paríži a Soule (Arts Center).

Julian Steckel sa venuje aj komornej hre, spolupracuje s takými hudobníkmi ako Sarah Chang, Christian Tetzlaff, Isabelle Faust, Yuri Bashmet, Gustav Rivinius, Alexander Lonquich, Lars Vogt, ako aj so súbormi Guarneri a Vogler Quartet. V máji 2007 zastúpil Heinricha Schiffa na festivale "Spannungen", kde koncertoval v triu s Larsom Vogtom a Isabelle Faust.

V auguste 2007 začínal sezónu špeciálnym projektom v Teheráne, Irán, interpretujúc Elgarov violončelový koncert so Symfonickým orchestrom Osnabrück. Koncert bol organizovaný v rámci kultúrnej výmeny po prvýkrát predstavujúci európsky symfonický orchester v Iráne. Neskoršie účinkovania zahŕňali turné vo Francúzsku s Orchestre National d'Île de France, spoluprácu s dirigentom Yoelom Levinom a predvedením Schumannovho violončelového koncertu vrátane koncertu v Paríži, slávnej Salle Pleyel. V máji tohto roka opäť predvedie Schumannov koncert pod vedením Heinricha Schiffa, ktorý bude dirigovať Düsseldorfský symfonický orchester. Okrem spolupráce s rôznymi rozhlasovými a televíznymi spoločnosťami, pozoruhodná je jeho nahrávka Lutoslawského violončelového koncertu so Symfonickým orchestrom Poľského rozhlasu vo Varšave a v tomto roku chystá Julian Steckel vydanie svojho debutového recitálového CD.

Doterajšie nahrávky zahŕňajú ešte dva naživo realizované záznamy koncertov v rámci Spannungen-Festival Heimbach s dielami Brahmsa a Mozarta pre spoločnosť AVI-Music.

Julian Steckel hrá na violončele Francesca Rugeriho (Cremona 1670-80), ktorý mu bol zapožičaný nadáciou Deutsche Stiftung Musikleben a na modernom nástroji z dielne Ursa Mächlera (Speyer 2005).

Julian STECKEL (b. 1982)

started to play the cello at the age of five.

He was a pupil of Ulrich Voss, Gustav Rivinius (at the Musikhochschule in Saarbrücken), Boris Pergamenschikov (at the Hanns Eisler Musikhochschule in Berlin), Heinrich Schiff (in Vienna) and is currently studying with Antje Weithaas in Berlin. Julian Steckel is a prize-winner of the most prestigious competitions, to name only the

International Pablo Casals Cello Competition in Krönberg in 2004, the International Rostropovich Competition in Paris in 2005 and the Grand Prix Emanuel Feuermann 2006 in Berlin. Besides that he won the International Lutoslawski Competition in Warsaw and the German Music Competition in Berlin.

As a soloist he has appeared with ensembles such as the Orchestre de Paris, the Radio Symphony Orchestras of Berlin, Saarbrücken, Frankfurt, Warsaw and Copenhagen, the Kremerata Baltica, the chamber orchestras of Zurich and Stuttgart, the Franz Liszt Chamber Orchestra Budapest and the Solistes Européens de Luxembourg under conductors including Andrey Boreyko, Yoel Levi, Christian Arming, Michael Sanderling and John Storgards.

Performances have taken him to festivals such as Lars Vogts Spannungen Festival Heimbach, Dresdner Musikfestspiele, Ludwigsburger Schlossfestspiele, the Kronberg Cello Festival, the Oleg-Kagan-Festival, the Beethoven-Festspiele Bonn and onto the stages of the Philharmonie Berlin, Konzerthaus Berlin, Philharmonie Munich, Musik-halle Hamburg, Théâtre du Chatelet and Salle Pleyel in Paris and the Seoul Arts Center.

Julian Steckel plays chamber music together with renowned musicians such as Sarah Chang, Christian Tetzlaff, Isabelle Faust, Yuri Bashmet, Gustav Rivinius, Alexander Lonquich, Lars Vogt, the Guarneri and Vogler Quartet. In May this year he replaced Heinrich Schiff at Heimbach Festival Spannungen in a trio concert with Lars Vogt and Isabelle Faust.

In August 2007, he started the season with a special project in Teheran, Iran. Julian Steckel was soloist in Elgar's Cello Concerto with the Osnabrück Symphony Orchestra. The concert was organized by the Morgenland Festival Osnabrück as a Cultural Exchange first time presenting a Symphony Orchestra from Europe in the Iran. Later this season he was touring France with the Orchestre National d'Ile de France, Yoel Levi conducting the Schumann Cello Concerto, including a concert at Salle Pleyel, Paris in January 2008. In May this year, he will perform the Schumann Concerto again, with Heinrich Schiff conducting the Düsseldorf Symphony Orchestra.

Besides his collaboration with many Broadcasting companies he has recorded the Lutoslawski Cello Concerto with the Polish Radio Symphony Orchestra Warsaw, and in 2008 his Debut Recital CD will be released. Recent releases are two Live- recordings of works by Brahms and Mozart from the Spannungen-Festival Heimbach for the label AVI-Music.

Julian Steckel plays a Francesco Rugeri (Cremona 1670-80) as a loan of the Deutsche Stiftung Musikleben and a modern instrument by Urs Mächler (Speyer 2005).

Adrienn MIKS (1973)

Rodáčka z Baje, Maďarsko Adrienn Miks žije a pôsobí v Budapešti, študovala na Hudobnej akadémii Ferenc Liszta, Fakulte sólového spevu. Jej pedagógmi boli Erika Sziklay a korepetitorka Emese Virág. Vzdelanie si prehlbila v Štúdiu Maďarskej štátnej opery pod vedením maestra Gézu Oberfranka.

Absolvovala aj majstrovské kurzy pod vedením Jevgenija Nesterenku, Évy Marton, Nadeždy Kniplowej a Júlie Hamari.

Táto dramatická sopranistka je víťazkou niekoľkých medzinárodných speváckych súťaží. V roku 2007 jej bola udelená cena IBLA Grand Prix (16. ročník – IBLA Foundation), New York City. Vyhrala Medzinárodnú Monteverdiho spevácku súťaž L'Orfeo 2007, ktorá jej priniesla debut na gala predstavení v Mantove pri príležitosti 400. výročia premiéry Monteverdiho Orfea. Stala sa Absolútnou víťazkou a "Hlasom roka Renaty Tebaldi" na 6. ročníku Medzinárodnej speváckej súťaže "Renata Tebaldi" 2006. Je laureátkou (3. cena) 9. r. Česko-Slovenskej medzinárodnej hudobnej súťaži v Montreale. Maďarská sekcia Medzinárodnej spoločnosti Richarda Wagnera jej udelila Štipendium Bayreuthu 2005 ako odmenu za víťazstvo v Súťaži. Bola tiež poctená udelením ceny "Artisjus Prize" za predvedenie súčasného maďarského diela v rokoch 2002 a 2007.

S úspechom a veľkým ohlasom spievala v zahraničí, predstavila sa medzi inými aj v mestách Baden-bai-Wien, Hannover, Miláno, Verona, Mantova, Ragusa, Neapol-Angri, Nocera. Mnohokrát vystupovala v Maďarsku v najslávnejších operných domoch a koncertných sálach, ako Maďarská štátna opera, Hudobná Akadémia Ferenc Liszta, Palác umenia a operné domy v Miskolci a v Debrecíne. Jej časté sólo vystúpenia v Mramorovej sále Rádia Budapešť bývajú vysielané naživo.

Mladú speváčku si vybrali na spoluúčinkovanie svetoznámi speváci, ako Jevgenij Nesterenko, Peter Lika, Sharon Rostorf, Judit Németh, Bernadette Wiedemann a Éva Marton, koncertuje v U.S.A., Kanade, Japonsku, Taliansku a v Maďarsku.

ADRIENN MIKS (b. 1973)

Born in Baja, Hungary Adrienn Miks is a Budapest resident now. She studied at the Franz Liszt Academy of Music, Department of Solo Singing. Her teachers were Prof. Erika Sziklay and Repetiteur Prof. Emese Virág.

She has been upgraded in the Studio of Hungarian State Opera House guided by Maestro Géza Oberfrank.

She participated in masterclasses with Jevgenij Nesterenko, Éva Marton, Nadesda Kniplowa and Júlia Hamari.

Monday 21st April 2008

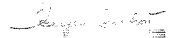
18. SFKU / CEMF

The dramatic soprano is the winner of several international vocal competitions. In 2007, she was granted the IBLA Grand Prix (16th edition) organized by IBLA Foundation, New York City. She has won the International Monteverdi L'Orfeo Singing Competition 2007, which brought her a debut in the gala performance held in Mantua on the occasion of the 400th anniversary of the premiere of Monteverdi's Orfeo. She was declared the Absolute First Prize Winner and the "Voice of the Renata Tebaldi of the year" in the "6th Concorso Renata Tebaldi" International Singing Competition 2006'. She received the Third Prize in the 9th Czech and Slovak International Music Competition in Montreal. The Hungarian Section of the International Richard Wagner Society awarded her the Bayreuth Scholarship 2005 as a reward for her victory in the Competition. She was also honored with "Artisjus Prize" for presenting Hungarian contemporary musical pieces in 2002 and 2007.

Her singing abroad has been a success and greatly acclaimed, with appearance in Baden-bai-Wien, Hannover, Milano, Verona, Mantova, Ragusa, Napoli-Angri, Nocera. In Hungary, she has performed many times in the most famous opera houses and concert halls like Hungarian State Opera House, Liszt Ferenc Academy of Music, Palace of Arts and the opera houses in Miskolc and Debrecen. She has often solo-performing evenings in the Marble Hall of the Hungarian Radio live - broadcasted.

The young singer has been chosen with world famous singers for their performances such as Jevgeniy Nesterenko, Peter Lika, Sharon Rostorf, Judit Német, Bernadette Wiedemann and Éva Marton and gives concerts in the U.S.A., Canada, Japan, Italy and Hungary.

22. apríl Utorok 2008 → 19.00 h

2008
CAPPELLA ISTROPOLITANA, komorný orchester mesta Bratislavy**Robert MAREČEK, umelecký vedúci, husle (Slovenská republika)****Alexander GORBUNOV, pozauna (Rusko)****Antoine TAMESTIT, viola (Francúzsko)**→ Eugen Suchoň (1908 – 1993) **Šesť skladieb pre sláčikové nástroje** výber5. Appassionato, 3. Largo, 6. Vivace → Leopold Mozart (1719 – 1787) **Koncert pre altovú****pozaunu a orchester D dur, Allegro, Adagio, Menuetto, → Franz Anton Hoffmeister**(1754 – 1812) **Koncert pre violu a orchester D dur, Allegro, Adagio, Rondo. Allegro,**→ Ermanno Wolf-Ferrari (1876 – 1948) **Serenáda pre sláčikový orchester Es dur,**

Allegro, Andante. Con intimo sentire, Scherzo. Presto, Finale. Presto

22nd April Tuesday → 7:00 p.m.**CAPPELLA ISTROPOLITANA, chamber orchestra of the City of Bratislava****Robert MAREČEK, artistic leading (Slovak Republic)****Alexander GORBUNOV, trombone (Russia)****Antoine TAMESTIT, viola (France)**→ Eugen Suchoň (1908 – 1993) **Six Pieces for Strings** - selection, 5. Appassionato,3. Largo, 6. Vivace → Leopold Mozart (1719 – 1787) **Concerto for Alt trombone****and Orchestra in D major, Allegro, Adagio, Menuetto → Franz Anton Hoffmeister**(1754 – 1812) **Concerto for Viola and Orchestra in D major, Allegro, Adagio,**Rondo. Allegro, → Ermanno Wolf-Ferrari (1876 – 1948) **Serenade for a String****Orchestra in E flat major, Allegro, Andante. Con intimo sentire, Scherzo. Presto,**

Finale. Presto

Na konci 17. storočia sa upevnením tonálnych vzťahov, ktoré definitívne nahradili modus, vytvorili podmienky pre rozvoj rozsiahlejších druhov inštrumentálnej hudby. Z tonálneho systému čerpali novú silu všetky inštrumentálne formy, v ktorých sa širokodýché plochy bez opory v texte rozvíjali zložitejšími postupmi než len ornamentálnou variáciou, či kontrastmi tempa, dynamiky alebo protipostavením nástrojových skupín. Postupne sa kryštalizovala sonátová forma a upevnil sa sonátový cyklus, nachádzajúcich svoj mnohoraký výraz v sólových i komorných druhoch, v symfóniách i koncertoch. Zrodil sa hudobný klasicizmus, v ktorom čoskoro zažiarilo meno – Mozart.

Mozartovský rod pochádzal z juhonemeckého mesta Augsburg a bol známy ako rod prostých remeselníkov, väčšinou kníhviazačov. Aj **Leopold Mozart** (narodený roku 1719), ktorého domovom sa roku 1737 stal Salzburg, mesto ležiace na starej rakúskej ceste do Talianska, pochádzal z rodiny kníhviazača. Osemnásťročný mladík, ktorý vstúpil na salzburskú benediktínsku univerzitu a zapísal sa medzi najlepších študentov, sa kníhovníckemu remeslu vyhol vďaka kmotrovi kanovníkovi. Malý Leopold bol vychovaný ako choralista v kláštore, kde získal okrem všeobecného i dôkladné hudobné vzdelanie, prax v cirkevnom speve a tiež vo svetskej hudbe. Roku 1739 však, pravdepodobne z nutnosti hľadať si obživu a vzhľadom na nechut ku kňazskému povolaniu, Leopold univerzitu predčasne opustil. Roku 1743 bol prijatý ako huslista do služieb salzburských arcibiskupov, kde zotrval až do svojej smrti roku 1787. Hoci dvorný orchester salzburských arcibiskupov sa čo do svojho významu či umeleckej úrovne nemohol rovnať s Mannheimom či Viedňou, predsa mal dobrú úroveň. Najmä hráči na dychových nástrojoch – v Mozartovej dobe tu mimo iných pôsobili aj dvaja vynikajúci českí hornisti Sádlo a Dražil – boli známi ako majstri svojich nástrojov. Roku 1744 Leopold Mozart prevzal vyučovanie žiakov dvorného orchestra a roku 1763 bol menovaný zástupcom dirigenta. Bol to rýchly postup, ktorý bezpochyby zodpovedal Mozartovým schopnostiam. No Leopold Mozart v dvornom orchestri nikdy nedosiahol vedúce postavenie a až do svojej smrti bol nútený podrobovať sa talianskym hudobníkom, svojím vzdelaním stojacim hlboko pod ním. Leopold Mozart bol vo svojej dobe človekom rozhodne neobyčajným, a to nielen charakterovými vlastnosťami, pracovitosťou, čestnosťou a láskou k rodine, ale aj svojím všeobecným a hudobným vzdelaním, aké v tej dobe mal len máloktorý hudobník. Pomerne rozsiahla korešpondencia vydáva svedectvo o jeho svojráznych a samostatných politických, spoločenských i umeleckých názoroch. Bol vynikajúcim huslistom a pedagógom. Bol autorom jednej z najlepších škôl husľovej hry v 18. storočí, kde sa zaoberal nielen technickými otázkami husľovej hry, ale dôkladne si všímal aj problémy estetické, najmä otázky prednesu. Hoci ako skladateľ vychádzal z konzervatívnej hudobnej praxe, neuzatváral sa ani pred novými smermi. Počtom bohaté dielo, obsahujúce skladby komorné, chrámové, symfonické i koncertantné, vzniklo najmä v ranom období, kým sa naplno neoddal výchove svojich dvoch detí – Márii Wallburge Ignatii („Nannerli“) a Johannovi Chrisostomovi Gottliebovi Wolfgangovi (Wolfgang Amadeus). V tomto období, keď mal malý Wolfgang Amadeus len šesť rokov, vznikol aj **Koncert pre altovú pozaunu a orchester D dur (1762)**. Netradične riešený, dvojčastový Koncert pre altovú pozaunu a orchester D dur je svedectvom mimoriadnej imaginácie a kompozičnej zručnosti skladateľa, a to najmä v spôsobe, akým rozvíjal melodicky príťažlivé témy limitované zvukovými a rozsahovými možnosťami tohto nástroja. Rozžiarený, radostný, bezstarostný a melodicky príťažlivý koncert je dodnes jedným z najhrávanejších a najznámejších repertoárových čísel pozaunistov.

Klasicistickú tradíciu rozvíjal tiež **Franz Anton Hoffmeister**, pochádzajúci z Rottenburgu na Neckari. Franz Anton Hoffmeister bol vo svojej dobe nesmierne plodným a známym skladateľom, no dnes prežíva viac-menej len jeho povest úspešného a podnikavého vydavateľa.

V štrnástich rokoch odišiel do Viedne študovať právo, no po ukončení štúdií sa rozhodol venovať hudobnej kariére a vydávať svoje početné a rôznorodé diela v tlači. Roku 1784 inzerátom vo Wiener Zeitung zverejnil prvú edičnú sériu svojich vlastných skladieb, ako aj diela Haydna, Mozarta, Beethovena, Clementiho, Vaňhala a ďalších súdobých skladateľov. Mnohí títo skladatelia boli osobnými priateľmi Hoffmeistera, napríklad Wolfgang Amadeus Mozart mu venoval svoje Sláčikové kvarteto D dur K. 499 a zachoval sa tiež list Ludwiga van Beethovena adresovaný „najdrahšiemu priateľovi“. Hoffmeisterove vydavateľské aktivity dosiahli vrchol v roku 1791, keď sa obrátil opäť k vlastnej tvorbe. Zdá sa však, že viaceré z jeho opier, ktoré na začiatku 90. rokov 18. storočia skomponoval a uviedol na scéne, sa nezlučovali s jeho obchodníckym zmyslom a Hoffmeister bol nútený väčšiu časť svojho katalógu rozpredať. V roku 1799 Hoffmeister podnikol koncertné turné s vynikajúcim flautistom Franzom Turnerom, počas ktorého sa v Lipsku zoznámil a spriatelil s organistom Ambrosiom Kühnelom. Svoje priateľstvo „spečatili“ založením nového vydavateľstva Bureau de Musique, ktoré sa neskôr stalo základom spoločnosti C. F. Peters (jedného zo svetovo najuznávanejších hudobných vydavateľstiev počas nasledujúcich dvoch storočí). Medzi prvé publikácie nového vydavateľstva patrila prvá edícia Bachovho klavírneho diela v 14 zväzkoch z roku 1802. Ako skladateľ bol Hoffmeister súčasníkom vysoko oceňovaný, o čom svedčí Gerberov príhovor v *Neues Lexikon der Tonkünstler* v roku jeho úmrtia (1812). Ak sa letmo pozrieme na skladateľský odkaz Hoffmeistera, zostáva nám obdivovať jeho obratnosť, s akou zaujímavosť a organicky využíval charakteristiky hudobných nástrojov. Možno povedať, že jeho obľúbeným nástrojom bola flauta, ktorej venoval nie menej než 25 koncertov, ale tiež sólové a komorné skladby. Hoffmeister zanechal viac než 50 symfónií, osem opier a množstvo koncertov pre rôzne nástroje, z ktorých dodnes na koncertných pódiiach oživa najmä **Koncert pre violu a orchester D dur**.

Podobne ako Hoffmeister, aj taliansky skladateľ **Ermanno Wolf-Ferrari** patrila na prelome 19. a 20. storočia najmä v žánri komickej opery (*I quattro rusteghi*, 1906; *Il segreto di Susanna*, 1909; *Gli amanti sposi*, 1916) k jedným z najhrávanejších a najznámejších skladateľov. Dnes si v štandardnom koncertnom repertoári udržal miesto najmä Koncert pre husle a orchester op. 26, Klavírne triá op. 5 a 7 a štvorčastový hobojský koncert *Idillio Concerto*, napísaný v neskororomantickom štýle a približujúci sa duchu filmovej hudby. Ermanno Wolf-Ferrari, ktorého hudobný ako i výtvarný talent sa prejavil už v ranom detstve, sa narodil v Benátkach. Bol synom bavorského maliara a talianskej matky, a dá sa povedať, že svoj život prežil medzi Mníchovom a Benátkami. Tento geografický rozdiel ovplyvnil neskôr celú jeho tvorivú existenciu. Ermanno, ktorý až roku 1895 k otcovmu priezvisku pripojil rodné meno svojej matky – Wolf-Ferrari, sa najskôr venoval štúdiu výtvarného umenia na Academia di Belle Arti v Ríme. Po svojom príchode do Mníchova sa rozhodol venovať hudbe a začal v Mníchovskej akadémii hudobného umenia navštevovať hodiny kompozície u Josefa Rheinbergera. Jeho prvým dielom z roku 1893 bola *Serenáda pre sláčky Es dur*, ktorá svedčí o vážnom záujme o kompozičné remeslo. Po počiatočných neúspechoch v opernej tvorbe mu úspech a uznanie priniesli kantáta *La vita nuova* a uvedenie opery *Le donne curiose*. Wolf-Ferrari komponoval opery prevažne na taliansky text, no súčasne ich v preklade premiérovu uvádzal v Nemecku (najmä v Mníchove). Roku 1902 sa stal profesorom kompozície v Liceo Benedetto Marcello, no po vypuknutí prvej svetovej vojny sa presťahoval do Zürichu. Počas vojny sa skladateľ viac-menej tvorivo odmlčal (hoci aj v tomto nepriaznivom čase iróniou osudu vznikla komická opera *Gli amanti sposi*) a k tvorbe sa naplno vrátil až roku 1920. Roku 1939 prijal miesto profesora kompozície v salzburskom Mozarteu, no svoju životnú púť nakoniec ukončil v Benátkach. Hoci je predovšetkým známy ako operný

skladateľ, vysoko hodnotené sú aj jeho komorné a koncertantné skladby venované dychovým nástrojom. Ermanno Wolf-Ferrari bol vo všeobecnosti považovaný za mierneho muža s detskými manierami, ktorého hudba sa vyznačovala konzervatívnymi sklonmi. Vojnové strádanie, neustály geografický konflikt i podlomené zdravie však zanechali v jeho neskorších skladbách trvalé stopy.

„V roku 1955 som bol hosťom Dubrovnického festivalu. Tu som mohol, ničím nerušený, spracovať dve diametrálne odlišné úlohy: dokončiť inštruktívny cyklus Obrázky zo Slovenska a začať svoje II. sláčikové kvarteto. Nazdal som sa totiž, že pre konfrontáciu dodekafónie s technikou osem až dvanásťtónového modu bude najvhodnejšia ušľachtilá forma štvorhlasu, ktorú štyri sláčikové nástroje poskytujú [...] pri kompozícii kvarteta mi šlo o pokus vyrovnať sa s dodekafóniou spôsobom, ktorý vyhovuje môjmu naturelu a vyskúšať únosnosť konfrontácie ortodoxne dodekafónicky spracovaných úsekov s modálne spracovanými [...] – a tým dosiahnuť potrebný kontrast pri výstavbe jednotlivých častí ako celku a kontrast medzi jednotlivými časťami. Neskôr som od názvu II. sláčikové kvarteto upustil a volil som titul Šesť skladieb pre sláčikové nástroje, aby som prízvukoval samostatnosť jednotlivých častí, ktoré možno hrať tiež v pozmenenom poriadku, ba nemusia sa ani hrať všetky,“ napísal roku 1967 v Slovenskej hudbe na margo skladby **Šesť skladieb pre sláčikové kvarteto op. 19** ich autor – **Eugen Suchoň**. V tvorbe slovenského skladateľa Eugena Suchoňa má Šesť skladieb pre sláčikové nástroje op. 19, ktoré vznikali v rokoch 1955 až 1963 v susedstve cyklu zborov O človeku a piesňového cyklu Ad astra, významné postavenie. Stali sa akousi liahňou nového, kryštalizujúceho ho sa kompozičného štýlu skladateľa. Tretia časť (Largo), založená na konfrontácii vyšších akordických štruktúr s durovým a molovým kvintakordom, je chorálovou meditáciou, kým rovnako pomalá piata časť (Appassionato), ktorá je snáď najúčinnejšou z hľadiska koncízности stvárnenia rozmanitého materiálu, predstavuje akési dramatické nokturmo. Záverečná šiesta časť (Vivace) je typickým finále, svojím motorickým priebehom podobným podobajúca sa štvrtej časti (Presto). Hoci Šesť skladieb pre sláčikové nástroje využíva zvukovú príbuznosť nástrojového obsadenia a rozmanité spôsoby artikulácie, vo verzii pre sláčikový orchester možno sledovať výraznejší a diferencovanejší prednes, dokonca využívajúci princíp koncerta grossa.

CAPPELLA ISTROPOLITANA,

komorný orchester mesta Bratislavy, založený v roku 1983, patrí k prominentným európskym komorným orchestrom najmä vďaka inštrumentálnej virtuoziťke svojich členov, hudobnej kultúre a a vysokej miere presvedčivosti umeleckého výrazu. V roku 1991 sa Cappella Istropolitana stala komorným orchestrom mesta Bratislavy, čím magistrát vyjadril súboru uznanie za umelecké kvality a za prínos k obohateniu hudobného života slovenskej metropoly. Od počiatkov umeleckej činnosti sa Cappella Istropolitana aktívne zúčastňuje na domacom a zahraničnom koncertnom dianí. Účinkovala takmer vo všetkých európskych štátoch, v USA, Kanade, Izraeli, Egypte, Japonsku, Kórei, Turecku, Číne, Macau, Hong Kongu, na Novom Zélande, je častým hosťom významných medzinárodných hudobných festivalov (Pražská jar, Schleswig-Holstein Musik Festival a i.). Pravidelne spolupracuje s renomovanými dirigentmi a sólistami. Má vlastný cyklus komorných koncertov, ktorý prebieha v príjemnom historickom prostredí Zrkadlovej siene Primaciálneho paláca v Bratislave. Každoročne organizuje spomienkový koncert Hommage á Lucia Popp ako uctenie si pamiatky jednej z najvýraznejších umeleckých osobností operného sveta. Popri koncertnej činnosti sa Cappella Istropolitana s úspechom venuje aj práci v nahrávacích štúdiách pre rôzne hudobné vydavateľstvá. Doteraz realizoval súbor vyše 90 CD (vrátane spoločnosti EMI) a získal dve platinové CD. Osobitnú pozornosť vzbudila nahrávka symfónií Ignaza Pleyela, ktorú

v roku 2000 ocenili v odbornom časopise BBC Music Magazine a zaradili medzi 60 najlepších nahrávok roka.

CAPPELLA ISTROPOLITANA,

chamber orchestra of the City of Bratislava, founded in 1983, has achieved its place among prominent chamber orchestras of Europe especially thanks to

the instrumental virtuosity of its members, rich musical culture and extremely convincing artistic impression. Bratislava's municipality acknowledged the ensemble's quality and contribution to musical life of Slovakia's capital by bestowing on it the title of the City of Bratislava's chamber orchestra in 1991. Since its start, Cappella Istropolitana has played an important role both, in Slovak and international concert lives. They performed in almost all European countries, in the USA, Canada, Israel, Egypt, Japan, Korea, Turkey, China, Macao, Hong Kong, New Zealand, and in a number of international festival events, they are frequent guests at the Prague Spring International Music Festival, Schleswig-Holstein Festival among others. They regularly co-operate with conductors and soloists of international renown. The historic Mirror Hall of the Primate's Palace in Bratislava with its charming atmosphere is a venue of the Orchestra's own series of chamber concerts. Every year, they have been organising a memorial concert Hommage á Lucia Popp to commemorate one of the leading personalities of the opera world. Apart from their concert activities, Cappella Istropolitana has rich history of work in recording studios. So far, they have realised over 90 CDs (including EMI label) and gained two Platinum CDs. One of their recordings, which was particularly acclaimed were symphonies by Ignaz Pleyel, which ranked among the top 60 recordings of 2000 in the BBC Music Magazine chart.

Alexander GORBUNOV (1978)

pochádza z Kaliningradu z hudobníckej rodiny. Prvé lekcie hry na trúbke dostal na Hudobnej škole Glier, neskôr sa jeho záujem presťahoval na pozu a v roku 1993 začal študovať tento nástroj na hudobnej akadémii Sergeja Rachmaninova. Už počas štúdia pôsobil v pozícii druhého pozu v Kaliningradskom symfonickom orchestri. Po úspešnom vystúpení na celoštátnej súťaži hráčov na plechových dychových nástrojoch v Krasnodare v roku 1994, získal trojročné angažmán v Orchestri Baltickej národnej flotily. V roku 1998 sa stal poslucháčom Konzervatória v Petrohrade, kde študoval v triede vynikajúceho hudobníka a profesora Viktora Sumerkina, víťaza prestížnej Humfeldovej ceny.

Gorbunov je víťazom mnohých medzinárodných súťaží, medzi ktorými najvýznamnejšie sú Súťaž pre hráčov na plechové dychové nástroje v Petrohrade (Rusko 2000), Medzinárodná súťaž inštrumentalistov v Markneukirchene (Nemecko 2002) a Medzinárodná súťaž pozu v Budapešti (Maďarsko 2005). Po úspechu v Markneukirchene dostal možnosť rozvíjať svoje interpretačné zručnosti ročným angažmánom v akademickom orchestri Opery v Zürichu pod vedením Helmuta Eglho a Sergia Zordana.

Po ukončení štúdia na konzervatóriu pôsobil v pozícii druhého trombonistu v orchestri Marijinského divadla v Petrohrade pod vedením Valerija Gergieva. Spolupracoval aj s ďalšími dirigentskými osobnosťami akými sú Jurij Temirkanov, Nello Santi, Christoph Eschenbach, James Conlon a i.

Alexander Gorbunov účinkoval ako sólista v Rusku, na Ukrajine, v Rakúsku, Nemecku, Maďarsku a v iných krajinách.. Na pódiu sa objavuje aj v sprievode klavíra, ako komorný hráč i ako člen symfonického orchestra.

V súčasnosti je prvým pozu Ruského národného filharmonického orchestra vedeného Vladimirom Spivakom. Je jedným zo zakladateľov a umeleckým vedúcim Ruského národného dychového kvinteta.

Alexander GORBUNOV (b. 1978)

Presently the principal trombonist of the Russian National Philharmonic Orchestra conducted and directed by Vladimir Spivakov. He is one of the founders of the Russian National Brass Quintet and its artistic leader. He was born in Kaliningrad into a family of musicians. At the age of nine, he started to take trumpet lessons at the Glier School of Music.

While studying trumpet, he fell in love with trom-

bone which led him to switch his studies to trombone. In 1993, he entered the trombone department at the Rakhmaninov Music College. In the course of his studies, he played as a second trombonist in the Kaliningrad Symphony Orchestra. After his successful participation at the All-Russia Brass Instrument Competition in Krasnodar, he was engaged for three years in the General Staff Orchestra of the Baltic Fleet.

In 1998, Alexander went on with his education at the St. Petersburg State Conservatoire named after N. A. Rimsky-Korsakov, where he studied with an outstanding musician and professor Victor Sumerkin, winner of the Humfeld Award 2003.

Gorbunov is the First Prize-winner of several competitions such as Rimsky-Korsakov Open Competition for Brass Wind Instruments in St. Petersburg (Russia 2000), prestigious International Competition for Instrumentalists in Markneukirchen (Germany 2002) and the International Trombone Competition in Budapest (Hungary 2005).

In addition, he perfected his rendition skills in Zürich studying for one year at the Opernhaus Orchestra Academy with professors Helmut Egli and Sergio Zordan.

After graduation from the Conservatoire, he was on a position of co-principal trombonist of the Mariinsky Theatre Orchestra under Valery Gergiev. He performed with such renowned conductors as Yuri Temirkanov, Nello Santi, Christoph Eschenbach, James Conlon and others. Alexander Gorbunov has played his solo concertos in Russia, Ukraine, Austria, Germany, Hungary etc. He appears at concerts as a soloist with a piano, as a chamber music player and with symphony orchestras as well.

Antoine TAMESTIT (1979)

Študoval u Jeana Sulema na Konzervatóriu v Paríži, na Univerzite Yale (USA) u Jesse Levinea a u Tokyo String Quartet a Tabeou Zimmermannovej v Berlíne. Jeho všestranný talent je medzinárodne uznávaný, získal Prvú cenu v Súťaži Mauricea Vieuxa (Paríž, 2000) a Prvú cenu v Súťaži Williama Primrosea (Chicago, 2001). Po nich nasledovali pozvania na mnohé festivaly, ako Aix-en-Provence, (Francúzsko) alebo "International Viola Congress" v Seattli, USA. V januári 2003, sa stal Antoine Tamestit víťazom Young Concert Artists (YCA) International Auditions a následne debutoval recitálmi v New Yorku, Bostone a vo Washingtone. V septembri 2004 mu udelili Prvú cenu na 53. ročníku mníchovskej Medzinárodnej hudobnej súťaže ARD, ako aj Cenu publika a dve Zvláštne ceny. Bol nominovaný na udelenie ceny "Revelation de l'Annee" (Objav roka) vo francúzskej "Les Victoires de la Musique 2007."

Jeho repertoár siaha od Baroka až po súčasnú hudbu. Jeho osobitý záujem o hudbu našich čias ho viedol k mnohým stretnutiam so skladateľmi, k interpretácii a nahrávkam mnohých svetovopremiérových diel. Jeho vystúpenie na Festivale vo Feldkirche 2002 s Tabeou Zimmermannovou, kde predviedol dielo Georgea Benjaminu Viola, Viola malo taký ohlas, že v decembri 2003 nasledovala jeho nahrávka pod značkou Nimbus.

Ako vášnivý komorný hráč vystupuje s takými umelcami ako Gidon Kremer, Daishin Kashimoto, Isabelle Faust, Emmanuel Pahud, Mischa Maisky, Jean-Guihen Queyras, Paul Meyer, Renaud a Gautier Capuçon, Nicholas Angelich, Frank Braley, Natalia Gutman, Ebene a Hagen Quartet. Dostáva pozvania účinkovať na najprestížnejších festivaloch: Lockenhaus, Kronberg, Moritzburg, Rheingau, Schwarzenberg, Davos, Luzern, Salzburg, Santander, Jeruzalem, Newport, ako aj Folles Journées vo Francúzsku a Japonsku. Pravidelne hráva v triu s Frankom-Petrom Zimmermannom a Christianom Polterom.

Ako sólista, Antoine Tamestit účinkuje s Müncher a Wiener KammerOrchester, BBC Philharmonic a Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks. V apríli 2005 debutoval v Berlínskom Konzerthause s Deutsches Sinfonie Orchester, a v lete podnikol

turné interpretujúc Mozartovu Sinfonia Concertante pod taktovkou Emmanuela Krivinea s La Chambre Philharmonique. V roku 2006 dostal pozvania hrať s orchestrami v Drážďanoch, Mnichove, Frankfurt, Saarbrücken, Stuttgart, Liège, Toulouse a debutoval s Orchestre Philharmonique de Radio France. V sezóne 2006/07 účinkoval s Leipzigs Gewandhaus Orchestra, Radio-Symphonieorchester Wien, BBC Scottish a BBC Wales Orchestra, Orchestre National de Lyon, Berlin Komische Oper Orchester, a v sezóne 2007/08 s Varšavskou národnou filharmóniou, Berlínskymi symfónikmi, Orchestre de la Suisse Romande pod taktovkou Marka Janowského.

Pri spolupráci s nemeckým klaviristom Markusom Hadullom objavil obrovský sonátový repertoár. V sezóne 2005/06 ho turné priviedlo do najprestížnejších sál ako Concertgebouw, Amsterdam, Musikverein, Viedeň, NY Carnegie Hall, Wigmore Hall v Londýne, Megaron v Aténach, Palais des Beaux-Arts v Bruseli, Konserthus v Stockholme, Festspielhaus v Baden-Badene alebo Cité de la Musique de Paris - ako súčasť programu ECHO's Rising Stars. V novembri 2006 vystupoval v New Yorku - v Lincoln Center - bolo to prvý raz, čo Centrum zaradilo do programu violový recitál.

V apríli 2004 Antoinea Tamestita vyzvali na účasť v projekte BBC Radio 3's New Generation Artists Scheme, trvajúceho dva roky a pozostávajúceho zo sólo nahrávok pre BBC Radio 3, koncertných nahrávok s orchestrami BBC po celom Spojenom kráľovstve a recitálové angažmán vrátane, debutového predstavenia v londýnskej Wigmore Hall (október 2005). Patrí medzi držiteľov ceny Borletti-Buitoni Trust Award 2006.

Je Laureátom Ceny Crédit Suisse pre mladých umelcov 2008. Táto cena predstavuje vystúpenie na Festivale v Luzerne s Wiener Philharmoniker a Riccardom Mutim.

Jeho prvá sólo nahrávka (Bach/Ligeti), vydaná v Ambroisie, zaznamenala veľký ohlas u kritiky. Ďalšie nahrávky: Mozartovo Concertante s Renaudom Capuçonom, Louisom Langrée a Scottish Chamber Orchestra pre Virgin Classics a Schnittkeho Concerto s Varšavskou národnou filharmóniou a D. Kitajenkom pre Ambroisie.

Antoine Tamestit je profesorom na Musikhochschule v Kolíne nad Rýnom. Hrá na viole, vyrobenej v dielni Stradivariusu roku 1672, zapožičanej Nadáciou Habisreutinger.

Antoine TAMESTIT (b. 1979)

Studied with Jean Sulem at the Paris Conservatoire, at Yale University (USA) with Jesse Levine and the Tokyo String Quartet, and with Tabea Zimmermann in Berlin.

His talent have been recognized internationally, and he won the First Prize in the Maurice Vieux Competition (Paris, 2000) and the First Prize in the William Primrose Competition (Chicago, 2001). Invitations to numerous festivals followed, like Aix-en-Provence, France or the International Viola Congress in Seattle, USA. In January 2003, Antoine Tamestit became the Winner of the Young Concert Artists (YCA) International Auditions and made his New York, Boston and Washington recital debuts. In September 2004, he was awarded the First Prize in the 53rd ARD Munich International Music Competition, as well as the Audience Prize and two Special Prizes.

He was nominated "Revelation de l'Annee" by the French Victoires de la Musique 2007.

His repertoire ranges from the Baroque period to the contemporary music. His particular interest for the music of our time has led him to meet many composers, and to perform and record numerous world premieres. At the Feldkirch Festival 2002, his acclaimed performance of Viola, Viola by Georges Benjamin with Tabea Zimmermann was followed in December 2003 by a recording of the piece for the label Nimbus.

A passionate chamber musician, he performs with artists such as Gidon Kremer, Daishin Kashimoto, Isabelle Faust, Emmanuel Pahud, Mischa Maisky, Jean-Guihen Queyras, Paul Meyer, Renaud and Gautier Capuçon, Nicholas Angelich, Frank Braley, Natalia Gutman, the Ebene and Hagen Quartets. He has been invited to the most prestigious festivals: Lockenhaus, Kronberg, Moritzburg, Rheingau, Schwarzenberg, Davos, Lucerne, Salzburg, Santander, Jérusalem, Newport, as well as the Folles Journées in France and Japan. He regularly plays in trio with Frank-Peter Zimmermann and Christian Poltera.

As a soloist, Antoine Tamestit has featured with the München and Vienna Chamber Orchestra, the BBC Philharmonic and the Bavarian Radio Symphony Orchestra. In April 2005, he made his debut at the Berlin Konzerthaus with the Deutsches Sinfonie Orchester, and toured in summer 2005, playing Mozart's Sinfonia Concertante under Emmanuel Krivine and La Chambre Philharmonique. In 2006, he was invited to play with the Dresden, Munich, Frankfurt, Saarbruck, Stuttgart, Liège, Toulouse orchestras and he made his debuts with the Orchestre Philharmonique de Radio France. In 2006/07, he plays with Leipzig Gewandhaus Orchestra, Vienna Radio Orchestra, BBC Scottish and BBC Wales Orchestras, Orchestre National de Lyon, Berlin Komische Oper Orchester, and in 2007/08 with the Warsaw Philharmonic, Berliner Symphoniker, Orchestre de la Suisse Romande under Marek Janowski.

His work with the German pianist Markus Hadulla has led him to discover the large sonata repertoire. In 2005/06 he toured to the most prestigious halls such as the Amsterdam Concertgebouw, the Vienna Musikverein, NY Carnegie Hall, Wigmore Hall in London, Megaron in Athens, Palais des Beaux-Arts in Brussels, Konserthus in Stockholm, Festspielhaus in Baden-Baden or the Cité de la Musique de Paris, as part as ECHO's Rising Stars programme. In November 2006, he performed at New York's Lincoln Center – the first time the Center has programmed a viola recital.

In April 2004, Antoine Tamestit was selected to participate in BBC Radio 3's New Generation Artists Scheme, which lasts for two years and consists of solo recordings for BBC Radio 3, concerto recordings with BBC orchestras throughout the UK, and recitals engagements, including his debut performance at London's Wigmore Hall (October 2005). He is one of the winners of the Borletti-Buitoni Trust Award 2006. He is a Laureate of the Crédit Suisse Young Artist Award 2008. This means a performance in the Lucerne Festival with the Vienna Philharmonic Orchestra under Riccardo Muti.

His first solo recording (Bach/Ligeti) has been released with Ambrosie with great critical acclaim. Next releases: Mozart Concertante with Renaud Capuçon, Louis Langrée and the Scottish Chamber Orchestra for Virgin Classics, and Schnittke Concerto with Warsaw Philharmonic and D. Kitajenko for Ambrosie.

Antoine Tamestit is a Professor at the Cologne Musikhochschule. He plays on a viola made by Stradivarius in 1672, loaned by the Habisreutinger Foundation.

23. apríl streda → 19:00 h

Koncert víťazov Súťaží študentov slovenských konzervatórií 2008

Dominik Frčka, akordeón, 5. ročník, Konzervatórium J. L. Bellu Banská Bystrica z triedy Igora Vlacha → Vladislav Zolotarjov (1942-1975), **Sonáta č.3**, 4. časť Allegro vivace con anima

Martina Kuštárová, flauta, 4. ročník, Konzervatórium v Bratislave z triedy Marty Braunsteinerovej, **Dušan Šujan, klavírny sprievod** → Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), **Koncert pre flautu a orchester D dur KV 314**, 1. časť Allegro apperto

Martin Ruman, viola, 1. ročník, Konzervatórium Bratislava z triedy Kornela Klatta
Valéria Kelly, klavírny sprievod → Ján Křtitel Vaňhal (1739-1813), **Koncert pre violu a orchester C dur**, 1. časť Allegro moderato

Michal Vozník, klarinet, 3. ročník, Konzervatórium v Bratislave z triedy Alexandra Stepanova
Tomáš Nemec, klavírny sprievod → Carl Stamitz (1745-1801), **Koncert pre klarinet a orchester Es dur „Darmstadtský“**, 1. časť Allegro molto

Juraj Valenčík, kontrabas, 4. ročník, Konzervatórium Košice z triedy Jozefa Bikára,
Mária Burášová, klavírny sprievod → Giovanni Bottesini (1821-1889), **Tarantella**

Jozef Tretina, fagot, 5. ročník, Konzervatórium v Žiline z triedy Jána Mazána
Zuzana Priechinská, klavírny sprievod → Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), **Koncert pre fagot a orchester B dur**, 1. časť Allegro

Ján Bogdan, violončelo, prípravný ročník, Konzervatórium Košice z triedy Milana Červenáka
Irena Červenáková, klavírny sprievod → Daniel von Goens (1858-1904), **Scherzo**

Adam Tojčík, tenorsaxofón, 4. ročník, Konzervatórium v Žiline z triedy Marka Pastírika
Lenka Kaššovicová - klavírny sprievod → Michail Rauchverger, **Koncert pre tenorsaxofón**, 3. časť Finale

Rastislav Huba, violončelo, 2. ročník, Konzervatórium Žilina z triedy Květy Glasnákovej
Regína Majtánová, klavírny sprievod → Bohuslav Martinů (1890-1959), **Variácie na Rossiniho tému**

Viktória Kovalčíková, hobo, 6. ročník, Konzervatórium v Žiline z triedy Milady Hriankovej
Alena Ferková, klavírny sprievod → Camille Saint - Saëns (1835-1921)
Sonáta pre hobo a klavír, 2. časť Ad libitum – Allegretto

vítaz v odbore „hra na husliach“

súťaž prebiehala v termíne 14. – 17. 4. 2008, meno víťaza nebolo do uzávierky bulletinu známe

Peter Šandor, klavír, 5. ročník, Konzervatórium Bratislava z triedy Venceslavy Ilievskej
Fryderyk Chopin (1810-1849), **Scherzo E dur op. 54**

23. apríl streda Komorný koncert → 19:00 h**Barnabás KELEMEN, husle** (Maďarsko) - držiteľ Ceny hudobnej kritiky za rok 2007→ Johann Sebastian Bach (1685-1750) **Ciacconna** z Partity d mol BWV 1004→ Béla Bartók (1881-1945) **Sonáta pre sólové husle Sz 117** /1944/, 1. Tempo di ciaccona - na pamiatku J. S. Bacha, 2. Fuga. Risoluto, non troppo vivo, 3. Melodia. Adagio, 4. Presto→ Eugène Ysaÿe (1858-1931) **Sonáta pre sólové husle č. 3 d mol op. 27**

Ballade à Geoge Enescu

↙ ↘

Vilija POŠKUTĖ & Tomas DAUKANTAS, klavírne duo (Litva)→ Franz Liszt (1811 - 1886) **Réminiscences de Don Juan de Mozart** (1841, 1876/77)
pre 2 klavíry, Grave - Duetto. Andantino - Allegretto - Variation I - Variation II.,Tempo giusto - Presto, → Lowell Liebermann (*1961), **Variácie na Mozartovu tému op. 42** (1993) pre 2 klavíry, Téma - Var. 1 Andante - Var. 2 Moderato - Var. 3 Moderato - Var. 4 Adagio - Var. 5 Allegro strepitoso - Var. 6 Tempo di Rag - Var. 7 Allegro - Var. 8 Lento - Var. 9 Presto - Var. 10 Molto adagio - Var. 11 Andante - sempre animando - Tempo di tema - Prestissimo possibile → Darius Milhaud (1892 - 1974) **Scaramouche, suita pre 2 klavíry op. 165b**

Vif, Modéré, Brasileira

23rd April Wednesday Chamber concert → 7:00 p.m.**Barnabás KELEMEN, violin** (Hungary) - Holder of the Music Critics' Prize 2007→ Johann Sebastian Bach (1685-1750) **Chaconne** Partita II in D minor, BWV 1004→ Béla Bartók (1881-1945) **Sonata for solo violin. Sz 117** (1944), 1. Tempo di ciaccona - in memory of J. S. Bach, 2. Fugue. Risoluto, non troppo vivo, 3. Melodia. Adagio, 4. Presto → Eugène Ysaÿe (1858-1931) Sonata for solo violin no. 3 in D minor, Op. 27, Ballad à Geoge Enescu

↙ ↘

Vilija POŠKUTĖ & Tomas DAUKANTAS, Piano duo (Lithuania)→ Franz Liszt (1811 - 1886) **Réminiscences de Don Juan de Mozart** (1841, 1876/77)
for two pianos, Grave - Duetto. Andantino - Allegretto - Variation I - Variation II. Tempo giusto - Presto → Lowell Liebermann (b. 1961) **Variations on a Theme by Mozart, Op. 42** (1993) for two pianos, Thema - Var. 1 Andante - Var. 2 Moderato - Var. 3

Moderato - Var. 4 Adagio - Var. 5 Allegro strepitoso - Var. 6 Tempo di Rag - Var. 7 Allegro - Var. 8 Lento - Var. 9 Presto - Var. 10 Molto adagio - Var. 11 Andante - sempre animando - Tempo di tema - Prestissimo possibile → Darius Milhaud (1892 - 1974)

Scaramouche - Suite, Op. 165b for two pianos, Vif, Modéré, Brasileira

Podivuhodná a krehká skrinka, patriaca k najušľachtilejším výtvorom ľudského ducha a rúk, až po okraj naplnená čarovnými tónmi, žalostnými i vášnivými vzdychmi – to sú husle. Husle boli prácou i každodenným chlebom tých, ktorí v priebehu storočí vytvárali ich dokonalú, majstrovskú podobu. Najväčším z majstrov, ktorí odkryli ich tajomstvo a dôverne rozochveli ich zvučné struny, prinášali nesmiernu slávu a uznanie. Tón huslí, ktoré sa vďaka nevyčerateľným technickým a výrazovým možnostiam postavili do čela príbuzných viol, violončiel a kontrabasov, ľudstvo pozná už vyše štyri storočia. Umelecký triumvirát husliarov, husľových virtuózov a skladateľov v behu času dospel k svojmu ideálnemu naplneniu.

Do pokladnice husľovej literatúry svojimi koncertnými i komornými skladbami v 20. storočí prispel aj najväčší maďarský skladateľ a významný predstaviteľ európskej hudobnej avantgardy – **Béla Bartók**. Béla Bartók bol vzácnym príkladom človeka, pre ktorého pokrok vo vede a umení, boj za pravdu a národ znamenal všetko. Svoj hudobný i vedecký záujem sústredil na výskum ľudovej hudby. Spolu so Zoltánom Kodályom zbierali a zapisovali ľudovú hudbu, študovali prejavy a zákonitosti ľudovej hudobnosti a na maďarských ľudových piesňach sledovali vplyvy iných národných kultúr (rumunskej, slovenskej, bulharskej, tureckej, arabskej a juhoslovanskej). Béla Bartók sa s tradičným ľudovým prejavom stotožnil natoľko, že ho vo svojej tvorbe používal tak, ako básnik píše vo svojom materinskom jazyku. Po romantizujúcich raných dielach v duchu tradície tvorby Liszta a Brahmsa sa vedome začal orientovať na pokrokových európskych skladateľov (Stravinskij, Schönberg), ale až vo svete pentatonických a starých gréckych tónin a v odstupe od západoeurópskej dur-molovej tradície našiel harmonicko-melodické prvky svojej hudby, vyvierajúcej z ducha maďarskej ľudovej piesne. Životodárnú silu objavil nielen v maďarskej, ale aj v slovenskej a rumunskej ľudovej piesni a lákal ho aj „krivajúci“ rytmus bulharského folklóru. Okrem toho sa čoraz výraznejšie začal u neho prejavovať aj typicky bartókovský sklon ku karikatúre a groteske – písal duchaplné a vtipné burlesky, sršiace brilantnými tvarovými, melodickými i harmonickými nápadmi. Roku 1928, inšpirovaný rumunským folklórom, napísal Bartók dve rapsódie pre husle a klavír, z ktorých Rapsódia pre husle a klavír č. 1 sa teší trvalému záujmu popredných svetových huslistov. Okrem nich venoval Bartók husliam i dve Sonáty pre husle a klavír (1921, 1922), dva Koncerty pre husle a orchester (1907, 1937–1938) či **Sonátu pre sólové husle** (1944), ktorá bola inšpirovaná Ciacconou z Partity č. 2 pre sólo BWV 1004 od Johanna Sebastiana Bacha. Bartók si uvedomoval, že v skladbe pre husle sólo viac než v iných dielach je limitovaný zvukom, a preto sa odvracia od zvukových komplexov a rytmických štruktúr a navracia sa k prazákladu hudby – k melodickej zložke. Sonáta vznikla na objednávku svetoznámeho Yehudi Menuhina, ktorý ju aj premiérovu uviedol.

V závere romantizmu ľudia žili čoraz viac z minulosti, príznakom čoho bol aj nástup „interpreta“ do koncertných siení (na rozdiel od „virtuóza“, u ktorého sa predpokladala hra vlastného repertoáru v duchu odkazu Paganiniho či Liszta). Hoci počet „interpretov“ v koncertných sieňach rástol, tradícia veľkých virtuózov nevymrela. Oživila zas a znova v takých impozantných koncertujúcich postavách, akými boli Pablo de Sarasate a Eugène Ysaÿe. Belgického skladateľa a huslistu **Eugèna Ysaÿea** by sme si dnes sotva pripomínali, keby nezanedbal šesticu husľových sonát, poukazujúcich na jeho výnimočné interpretačné schopnosti. Navzdory faktu, že nebol profesionálnym skladateľom, sonáty predstavujú nielen dokonalo kompozične zvládnutú stavbu, ale demonštrujú tiež rozmanité stránky husľistickej expresivity a zvukovosti. Ako virtuóz jedinečných kvalít písal Ysaÿe sonáty s neobyčajným porozumením pre ducha tohto nástroja; ako interpret hlboko pohrúžený do hudby svojej doby v nich ukázal, že si rozumel s rôznymi štýlmi. Navzdory mnohým ponáškam na diela iných skladateľov, Ysaÿe nikdy neskľzol k sterilnému eklekticismu

a jeho hudba vykazuje silnú umeleckú individualitu. Sonáty inšpirované bachovským recitálom v podaní Josepha Szigetiho vznikli v priebehu jediného dňa. Každá z nich je dedikovaná jednému z veľkých huslových virtuózov tých čias v poradí – 1. Joseph Szigeti, 2. Jacques Thibaud, 3. George Enescu, 4. Fritz Kreisler, 5. Mathieu Crickboom (člen Ysaÿevho kvarteta) a 6. Manuel Quiroga. Sonáta pre husle sólo č. 3 d mol op. 27 Balade, venovaná rumunskému huslistovi, pedagógovi a skladateľovi George Enescuovi (1881 – 1955), je najkratšou z celého cyklu. Jednočastová sonáta, konštruktívne vychádzajúca zo vzoru Chopinových klavírných balád s ich charakteristickým naratívnyim cítením a voľne sa odvíjajúcou umeleckou formou, poukazuje na časy, keď Eugène Ysaÿe vystupoval spolu so svojim rumunským priateľom, ktorého plamenný interpretačný štýl bol ozvenou charakteristík cigánskej hudby. Úvodný ponurý recitatív Horst Scholz opísal ako „veľkolepý melodický oblúk“, vypovedajúci „o hlbokom rešpekte oboch vynikajúcich huslistov k tvorbe barokového majstra Johanna Sebastiana Bacha (najmä k Ciacconne z Partity d mol pre husle sólo)“.

V 19. storočí pozíciu univerzálneho nástroja zaujal klavír, ktorý si prostredníctvom úprav a klavírných výťahov podmanil opery, symfónie i piesne. Nastala doba skladateľov – virtuózov, no i ironiou osudu nie klavirista, ale huslista Niccolò Paganini vytvoril nový vzor virtuozity. V jeho osobe do hudby vstúpil originálny, strhujúci a oslnivý zjav, ktorého skladateľské umenie vyvieralo z mimoriadnej vrodenej schopnosti improvizácie. Jeho žiarivá hviezda oslnila aj samotného Roberta Schumanna, Johannes Brahmsa či Franza Liszta.

V diele **Franza Liszta**, dobývajúceho európske pódia, salóny a ženské srdcia razanciou, nekompromisnou dynamikou svojej hry a svojich bravúrnych kompozícií, sa zbiehajú prvky mnohých európskych kultúr. Franz Liszt sa stal vzorom pre tvorivé, improvizáčne a rapsodické prispôsobenie si melodického materiálu pre virtuózne účely a exhibíciu bravúrnosti. Vedel zaujať opojnou zvukovosťou, mysterióznymi farebnými valérmami, za ktorými len šípime konkrétnosť línie a obrysy hudobných tvarov, rovnako, ako virtuozitou a technickou brilanciou. Technické dispozície vtedajších nástrojov často povolili pod týmto tlakom duševnej aj fyzickej energie. Stal majstrom transkripcie, ba možno povedať, že na pojem transkripcie mal priam autorské právo. Na rozdiel od väčšiny efektných operných transkripcií a parafráz komponovaných v 19. storočí, Lisztova parafráza na Dona Giovanniho je výnimočným dielom. Klavírne transkripcie boli väčšinou zmesou obľúbených operných melódií, Liszt však svojimi extrémne náročnými požiadavkami na klaviristovu techniku, predurčil toto dielo do repertoáru svetových umelcov. **Réminiscences de Don Juan** je klavírna fantázia na témy Mozartovej opery Don Juan. Liszt dieľo skomponoval roku 1841 a vo verzii pre dva klavíry ho vydal roku 1877. Aj táto verzia je veľmi podobná pôvodnej. Virtuózna skladba začína hudbou, ktorú spieva komtúr zo záhrobia, keď hrozí Donovi Giovannimu („Di rider finirai pria dell aurora! Rinaldo audace! Lascia a'morti la pace!“) a vo finále, kde ho usvedčí. Nasleduje ľúbostný duet Dona Giovanniho a Zerliny „La ci darem la mano“ s dvomi variáciami na túto tému a rozsiahla fantázia na áriu „Fin ch'han dal vino“. Parafrázu Liszt symbolicky uzatvoril komtúrovou hrozbou. Lisztova fantázia na témy z Dona Juana je známkou najvyššej kvality klavírneho umenia a prehliadkou absolútnej klavírnej techniky.

Mozartovou hudbou sa vo svojich **Variáciách na Mozartovu tému pre 2 klavíry op. 42** nechal inšpirovať aj jeden z najhranejších súčasných amerických skladateľov – **Lowell Liebermann**. Skladateľ, dirigent a klavirista Lowell Liebermann sa narodil v New Yorku a už v šiestnástich rokoch koncertoval v Carnegie Hall, kde sa predstavil interpretáciou vlastnej Sonáty pre klavír č. 1. Neskôr študoval na Juliard School of Music u Davida Diamonda a čoskoro sa stal jedným z najvyhladávanějších autorov, ktorého The New York Times nazvali „rovnako tradicionalistom

ako novátorom“. Diela tohto autora sa opierajú o tradičnú tonalitu, no prekvapujú odvážnymi až dobrodružnými harmonickými štruktúrami. Technická zručnosť, pôvab a príťažlivosť zabezpečujú jeho skladbám nielen priazeň interpretov, ale aj stálu poslucháčsku odozvu. Variácie na Mozartovu tému pre dva klavíry op. 42 vznikli v roku 1993 na objednávku Victora D. Wortmanna a Susan Wortmannovej pre klavírne duo Bradshaw & Buono, ktorí ju premiérovo uviedli 26. februára 1996 v New Yorku.

„Veľtok súdobej hudby“, ako **Darius Milhauda** nazval Antoine Goléa, bol nesmierne piodným skladateľom a ako prvý z umeleckého zoskupenia Le Six si získal aj medzinárodné uznanie. Milhaud na seba začal priťahovať pozornosť už v 20. rokoch 20. storočia, a to najmä svojimi polytonálnymi experimentmi. Nespornou zaujímavosťou je, že tento skladateľ, neustále ponorený do hudby, bez zjavného tápania skoro okamžite našiel ako svoju najvlastnejšiu citovú oblasť, tak aj adekvátny štýl a súbor vyjadrovacích prostriedkov. V ranom období rovnako ako v posledných skladbách sa Milhaud pohybuje v intenciách vypätého „stredozemného“ (ako ho sám nazval) lyrizmu, opierajúceho sa o charakteristický rytmus a melodickú líniu na polytonálnych základoch. Darius Milhaud počas štúdií na konzervatóriu absolvoval popri kompozícii a dirigovaní aj hru na husliach. Snáď preto jeho klavírne skladby sú poznamenané amatérskym prístupom k virtuozite. Keďže bol nútený na svojich častých koncertných cestách občas vystupovať i v úlohe klaviristu, prispôboval klavírne kompozície svojim technickým možnostiam. Možno povedať, že svetovú slávu pomohli skladateľovi vybudovať dve klavírne diela, neskôr autorom upravené do rôznych nástrojových kombinácií – Saudade de Brazil a **Scaramouches** pre dva klavíry. Suita Scaramouche vznikla roku 1937 z podnetu klaviristky Marguerite Long a starého skladateľovho priateľa Mercella Meyera, ktorí mali dielo uviesť na Parížskej medzinárodnej výstave. Názov bol inšpirovaný divadlom pre deti Théâtre Scaramouche, ktoré viedol Henri Pascal a pre ktoré Milhaud roku 1937 pripravoval hudbu k Vildracovej adaptácii Moliérovej hry Le medecin volant (Lietajúci doktor). Dve okrajové časti (Vif a Brasileira) pochádzajú z tejto hudby, kým stredná pomalá časť (Modéré) je inšpirovaná autorovou scénickou hudbou k hre Bolivar od Julesa Supervilla. Suita v troch častiach hudobne čerpá z prostredia ľudových predmestí jeho zamilovaného Rio de Janeira a jej pôvab vyrastá z rytmickej vynaliezavosti, zmyselnej elegancie, tak dokonale vystihujúcej charakter brazílskej hudby. Scaramouche, ktorý sa ponára do dráždivého juhoamerického exotizmu a končí oslnivou sambou, vstúpil okamžite do repertoáru klavírných komorných dvojíc.

Barnabás KELEMEN (1978)

sa etabloval na jedného z popredných huslistov svojej generácie, pravidelne vystupujúcim ako koncertný sólista, v recitáloch, aj ako komorný umelec v mnohých svetoznámych hudobných sálach a festivaloch. Časté sú jeho turné po celej Európe, Severnej a Južnej Amerike, Južnej Afrike, Japonsku a v Tchaj-wane.

Okrem všetkých orchestrálnych telies v Maďarsku, účinkoval Barnabás s Belgickým národným orchestrom, Liverpoolskou filharmóniou, Holandským rozhlasovým filharmonickým orchestrom, rozhlasovými symfonickými orchestrami v Limburgu, Prahe, Amheime, Lahti, Mníchove a Saarbrückene, s Filharmóniou Turku, Flámskym rozhlasovým orchestrom, Stuttgartským komorným orchestrom, orchestrom Mozarteia Salzburg, Symfonickým orchestrom Indianapolis o. i. Jeho festivalové účinkovania zahŕňajú Jeruzalem, Lockenhaus, Ittingen, Schleswig-Holstein, Menton, Moritzburg, Colmar, Cambridge, Delfy, Kapské mesto, IMS Prussia Cove, Budapešť, Prahu, Salzburg a i.

Spolupracoval s takými dirigentmi ako Lorin Maazel, Sir Neville Marriner, Denis Russel-Davies, Eiji Oue, Robert Spano, Zoltán Kocsis, Michael Stern, Péter Eötvös, Tamás Vásáry a Rumon Gamba.

Umelec účinkoval v amsterdamskom Concertgebouw, londýnskej Wigmore Hall a newyorskej Carnegie Hall, kde jeho debut kritika označila ako "oslňujúci výkon" (American Record Guide).

Vrcholy tejto sezóny budú tvoriť sólové angažmány s Greenwich Symphony, North Netherlands Orchestra, Halle Orchester, Kymi Symphony Orchestra, Berlínskym rozhlasovým symfonickým orchestrom, Ft. Wayne Philharmonic Orchestra, Symfonickým orchestrom Mainzu, Maďarským národným symfonickým orchestrom a Amheim Philharmonic Orchestra. Barnabás vystúpi premiérové tiež v Dallase, v rámci koncertnej série venovanej komornej hudbe, na Budapeštianskej hudobnej jari a Salzburgskom letnom festivale.

Okrem získania Zlatej medaily a šiestich z ôsmich zvláštnych cien, vrátane zapožičaných huslí Ex-Gingold Stradivari 1683 a sláčika Tourte na štyri roky v roku 2002 na Medzinárodnej husľovej súťaži v Indianapolise, USA, je Barnabás Kelemen držiteľom ďalších ocenení z mnohých medzinárodných súťaží: v roku 1997 obdržal 2. cenu na medzinárodnej súťaži Szigetihó, stal sa víťazom Medzinárodnej súťaže W. A. Mozarta v Salzburgu, Rakúsko 1999 a ako člen tria aj medzinárodnej súťaže v komornej hre prebiehajúcej v rámci festivalu v Kuhmo, Fínsko a Laureátom Medzinárodnej súťaže Kráľovnej Elisabeth, konajúcej sa v roku 2001 v Bruseli, Belgicko. V roku 2007 mu odborná porota na 17. stredoeurópskom festivale koncertného umenia v Žiline, Slovensko, udelila hlavnú cenu, Ceny hudobnej kritiky.

Jeho výnimočný talent a úspechy odmenila Maďarská vláda cenami Rózsavölgyi, Jelenlét a Cenou Ferenc Liszta. V roku 2003 mu časopis Gramophone magazine (Maďarsko) udelil titul Hudobník roka v oblasti klasickej hudby a jeho nahrávka Brahmových Sonát pre husle a klavír (Hungaroton) s klaviristom Tamásom Vásárym získala cenu francúzskeho časopisu Diapason d'Or. Jeho dvoj CD s kompletným dielom pre husle a klavír Franza Liszta s klaviristom Gergelyom Bogányim, bolo ocenené Medzinárodnou Lisztovou spoločnosťou cenou Grand Prix du Disque za rok 2001. V roku 2006 obdržal od Prezidenta Maďarskej republiky Cenu Maďarského štátu Chevalier Chross Award ako uznanie jeho vynikajúcej profesionálnej práce. Nedávno bol nominovaný (ako vôbec najmladší v histórii) na ocenenie Prima Primmissima Award v kategórii hudobník. Od spoločnosti Hungaroton dostal ponuku exkluzívneho nahrávania všetkých husľových diel, ako aj sóla z Divertimenta pre pripravované vydanie kompletného diela Bélu Bartóka na CD nosičoch tejto spoločnosti.

Repertoár huslistu zahŕňa literatúru od baroka až po súčasnú hudbu. V Maďarsku premiérovovo uviedol Husľové koncerty Ligetiho and Schnittkeho, ako aj husľové skladby Gubajduliny a v svetovej premiére aj Kurtágove skladby.

Ako komorný interpret sa predstavil s umelcami ako Steven Isserlis, Zoltán Kocsis, Dezső Ránki, Kirill Gerstein, Shai Wosner, José Gallardo, Radovan Vlatkovic, Claudio Bohorquez a pravidelne účinkuje s Katalin Kokas (husle/viola), Miklósom Perényim (violončelo), Dénesom Várjonom, Péterom Nagyom a Gergely Bogányim (klavír).

Barnabás sa začal učiť hrať na husliach pod vedením známej pedagogičky Valerie Baranyai vo veku 6 rokov. Keď mal 11, prijali ho do triedy Esztery Perényi na Hudobnú akadémiu Ferenc Liszta. V roku 2001 získal diplom, ako aj Cenu budapeštianskej Nadácie Sándora Véghe. Neskôr sa zúčastňoval majstrovských kurzov, ktoré viedli Isaac Stern, Ferenc Rados, György Kurtág, Igor Ozim, Lorand Fenyves, Dénes Zsigmondy, György Pauk, Sergiu Luca a Thomas Zehetmair. V septembri 2005 bol menovaný Profesorom na Hudobnej akadémii Ferenc Liszta v Budapešti a pravidelne učí ako hosťujúci profesor na Bloomington Indiana University v USA.

Doteraz vydal 11 sólo CD nosičov a nahral na DVD kompletné dielo pre husle a orchester W. A. Mozarta.

Barnabás Kelemen hrá na husliach Guarneri del Gesù Ex-Kovácsa Dénesa 1742, ktoré dostal od Maďarského štátu.

Barnabás KELEMEN (b. 1978)

has established himself as one of the leading violinists of his generation, appearing regularly as a concerto soloist, recitalist, and chamber musician at many of the world's major musical venues and festivals. He has toured extensively throughout Europe, North and South America, South Africa, Japan and Taiwan.

In addition to having performed with all the major orchestras in Hungary, Barnabás has also performed with the Belgian National Orchestra, Liverpool Philharmonic, Holland's Radio Philharmonic Orchestra, Limburg, Prague, Arnheim, Lahti, München, and Saarbrücken Radio symphonies, Turku Philharmonic Orchestra, Flemish

Radio Orchestra, Stuttgart Chamber Orchestra, the Salzburg Mozarteum Orchestra and the Indianapolis Symphony Orchestra among others. Festival appearances have included Jerusalem, Lockenhaus, Ittingen, Schleswig-Holsten, Menton, Moritzburg, Colmar, Cambridge, Delft, Capetown, IMS Prussia Cove, Budapest, Prague, Salzburg and Grand Teton...

He has collaborated with conductors such as Lorin Maazel, Sir Neville Marriner, Denis Russel-Davies, Eiji Oue, Robert Spano, Zoltán Kocsis, Michael Stern, Péter Eötvös, Tamás Vásáry and Rumon Gamba. Barnabás has performed at Amsterdam's Concertgebouw, London's Wigmore Hall, and New York's Carnegie Hall where his debut was reviewed as "a dazzling performance" (American Record Guide).

Highlights for next season include solo engagements with the Greenwich Symphony, the North Netherlands Orchestra, the Halle Orchestra, the Kymi Symphony, the Berlin Radio Symphony Orchestra, the Ft. Wayne Philharmonic Orchestra, the Mainz Symphony, the Hungarian National Symphony Orchestra and the Arnheim Philharmonic Orchestra. He also performs at the Dallas Chamber Music International series, at the Budapest Spring Festival and at the Salzburger Summer Festival in 2008 among others.

In addition to winning the Gold Medal at the 2002 International Violin Competition of Indianapolis and six of the eight special prizes he was given the loan of the 1683 Ex-Gingold Stradivari violin and Tourte bow for four years. Barnabás has won prizes at many international competitions including Second Prize at the 1997 Sziget Competition, First Prizes at the 1999 Mozart Competition in Salzburg, the International Piano Trio Competition in Kuhmo, and Third Prize at the 2001 Queen Elisabeth Competition. In 2007 he was awarded Grand Prize at the Central European Music Festival.

In recognition of his talent and achievements, Barnabás Kelemen received the 'Rózsavölgyi', the 'Jelenlét' and the 'Franz Liszt' Prizes by the Hungarian Government. In 2003 he was awarded Classical Musician of the Year by Gramophone magazine (Hungary) and his recording of the Brahms Sonatas for Violin and Piano (Hungaroton)

with pianist Tamás Vásáry won France's Diapason d'Or. His double CD, the Complete Works for Violin and Piano by Franz Liszt, with pianist Gergely Bogányi, won the International Liszt Society's 2001 "Grand Prix du Disque". In 2006 he received the "Chevalier Chross Award" of the Hungarian State acknowledging his excellent professional work from the President of Hungary. Recently he was nominated as the youngest ever to award with 'Prima Primissima Award' in the category of musician. Barnabás Kelemen was requested to play each of the violin works and the violin solo of the Divertimento for the CD-recording series of Béla Bartók's complete works releasing by Hungaroton.

Barnabás' repertoire spans from early Baroque to contemporary music. He performed the Hungarian premieres of the Ligeti and Schnittke Violin Concertos and gave the Hungarian premiere of Gubajdulina's and world premiere of Kurtág's violin pieces.

As a chamber musician, he has appeared with, amongst others, Steven Isserlis, Zoltán Kocsis, Dezső Ránki, Kirill Gerstein, Shai Wosner, José Gallardo, Radovan Vlatkovic, Claudio Bohorquez and performs regularly with Katalin Kokas (violin/viola), Miklós Perényi (cello), Dénes Várjon, Péter Nagy and Gergely Bogányi (piano).

Born in Hungary, Barnabás started his violin studies with noted Hungarian pedagogue Valeria Baranyai at the age of 6. He entered Eszter Perényi's class at the Franz Liszt Music Academy at the age of 11. In 2001 he received his diploma and was also awarded the Sándor Végh Prize by the Sándor Végh Foundation in Budapest. In addition to his primary teachers, Barnabás has participated in master classes with Isaac Stern, Ferenc Rados, György Kurtág, Igor Ozim, Lorand Fenyves, Dénes Zsigmondy, György Pauk, Sergiu Luca and Thomas Zehetmair. In September 2005, he has began his appointment as Professor of Violin at the Franz Liszt Music Academy in Budapest and teaches regularly as a Guest Professor at the Bloomington Indiana University. He has released 11 solo recordings and the Complete Works for Violin and Orchestra by Mozart on a double live DVD.

He performs on the 1742 Ex-Dénes Kovács Guarneri del Gesù violin, which he received from the State of Hungary.

Vilija POŠKUTĖ & Tomas DAUKANTAS

Litovskí klaviristi Vilija Poškutė a Tomas Daukantas začali študovať hru na klavírivo Vilniuse. Pod vedením Konstantina Scherbakova, Friedemanna Riegera, Hansa-Petra a Volkera si Stenzlových zdokonalili svoje umelecké zručnosti v Rostocku, (Nemecko) a na Konzervatóriu v Zürichu/Winterthure, Švajčiarsko. Popri tom získali dôležité impulzy v majstrovských

kurzoch Rudolfa Buchbindera, Yaaru Tala a Andreasa Groethuysena.

V roku 2000 utvorili klavírne duo interpretujúce diela pre štvorručný klavír a diela pre dva klavíry. Časom títo dvaja umelci zvíťazili v niekoľkých medzinárodných hudobných súťažiach, ako Concorso Internazionale di Musica di Citta di Pavia, Concorso Internazionale Camillo Togni v Brescii (Taliansko), the Yehudi Menuhin Live Music Now v Zürichu, Švajčiarsko a Concorso Pianistico Internazionale di San Marino. V roku 2005 sa Poškutė a Daukantas stali víťazmi najznámejšej

a najznámejšej hudobnej súťaže usporadúvanej v Mníchove – 54.r. ARD Music Competition.

Vilija Poškutė a Tomas Daukantas vystupovali vo významných hudobných sálach ako Tonhalle - Zürich, Konzerthaus – Berlín, Herkulessaal and Prinzregententheater v Mníchove, Malyj zal Sankt Petersburgskej filharmónie. Popri tom boli ich koncerty vysielané naživo spoločnosťami Radio Suisse Romande, RAI 3, Bayerische Rundfunk Munchen a RBB Kulturradio Berlin.

Klavírne Duo absolvovalo koncertné turné vo Švajčiarsku, Nemecku, Rakúsku, Taliansku, Španielsku, v Českej republike, Anglicku, Luxembursku, Rusku, Poľsku, vo Švédsku, v Litve a USA.

Ich prvé audio CD s dovtedy nevydanými dielami Camilla Saint-Saensa sa zrodilo pod značkou ARS Production (Nemecko). Ich druhé audio CD "Reminiszenzen" bolo vydané v roku 2006 pod značkami Euro Classic a DRS2. Zahŕňa diela Wolfganga Amadea Mozarta, Franza Liszta a Lowella Liebermanna.

Vilija POŠKUTĖ & Tomas DAUKANTAS

Lithuanian pianists Vilija Poškutė and Tomas Daukantas began their musical studies in Vilnius. Under the direction of Konstantin Scherbakov, Friedemann Rieger, Hans-Peter and Volker Stenzl they brought their skills in Rostock, Germany and at the Conservatoire of Zurich/Winterthur, Switzerland to perfection. In addition, they received important impulses in master classes led by Rudolf Buchbinder, Yaara Tal and Andreas Groethuysen.

In 2000 they formed a Piano Duo performing piano works for four hands, or on two pianos. Meanwhile the two artists have won several first prizes in international music competitions, such as the Concorso Internazionale di Musica di Citta di Pavia, the Concorso Internazionale Camillo Togni in Brescia, (Italy), The Yehudi Menuhin Live Music Now in Zurich, Switzerland and the Concorso Pianistico Internazionale di San Marino.

In 2005 Poškutė and Daukantas became the winners of one of the most celebrated and most challenging international music awards, the Munich-based 54th ARD Competition.

Vilija Poškutė and Tomas Daukantas have played in the major music houses such as Tonhalle Zurich, Konzerthaus Berlin, Herkulessaal and Prinzregententheater in Munich, Minor Hall of the St. Petersburg Philharmonic. In addition, their concerts were live broadcasted by Radio Suisse Romande, RAI 3, Bavarian Radio Munich and RBB Kultur Radio Berlin.

The Piano Duo toured Switzerland, Germany, Austria, Italy, Spain, Czech Republic, England, Luxemburg, Russia, Poland, Sweden, Lithuania and the USA.

Their first audio CD with not-released-yet works of Camille Saint-Saens was born under the ARS Production label (Germany). Their second audio CD "Reminiszenzen" was released in 2006 with the labels Euro Classic and DRS2. It includes works by Wolfgang Amadeus Mozart, Franz Liszt and Lowell Liebermann.

24. Apríl Štvrtok → 19:00

ČESKÁ KOMORNÍ FILHARMONIE (Česká republika), **Daniele GIORGI**, dirigent (Taliansko)
Roman PATOČKA, husle (Česká republika), **Petrit CEKU**, gitara (Chorvátsko)

→ Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809 – 1847) **Hebridy, koncertná predohra op. 26**
 (Die Hebriden), **Koncert pre husle a orchester e mol op. 64**, Allegro molto appassionato,
 Andante con motto, Allegretto non troppo. Allegro molto vivace

→ Joaquín Rodrigo (1901 – 1999) **Concierto de Aranjuez** pre gitaru a orchester
 Allegro con spirito, Adagio, Allegro gentile
 → Franz Schubert (1797 – 1828), **Symfónia č. 8 h mol D 759 Nedokončená**
 Allegro moderato, Andante con moto

24th April Thursday → 7:00 p.m.

CZECH CHAMBER PHILHARMONIC (Czech Republic), **Daniele GIORGI**, conductor (Italy)
Roman PATOČKA, violin (Czech Republic), **Petrit CEKU**, guitar (Croatia)

→ Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809 – 1847) **The Hebrides Overture, Op. 26**
 (The Isles of Fingal), **Concerto for Violin and Orchestra in E minor, Op. 64**
 Allegro molto appassionato, Andante con motto, Allegretto non troppo. Allegro molto
 vivace

→ Joaquín Rodrigo (1901 – 1999) **Concierto de Aranjuez for guitar and orchestra**
 Allegro con spirito, Adagio, Allegro gentile → Franz Schubert (1797 – 1828)
Symphony No. 8 in B minor, D 759 Unfinished
 Allegro moderato, Andante con moto

„Vyhlasujem ťa za tovariša v mene Mozarta, Haydna a v mene starého Bacha,“ prihovoril sa svojmu pätnásťročnému žiakovi **Felixovi Mendelssohnovi Bartholdymu** jeho učiteľ Carl Friedrich Zelter. Mendelssohn mal v tom čase za sebou už viac ako sto rôznych kompozičných úloh vrátane trinástich symfónií pre sláčikový orchester (1821 – 1823), ktoré sú dodnes súčasťou koncertného repertoáru popredných komorných orchestrov.

Rodiskom Felixa Mendelssohna Bartholdyho bol Hamburg, no domovom jeho detských rokov sa stal Berlín, kam sa rodičia presťahovali už v roku 1811. Ako syn bohatého bankára a vnuk filozofa Mosesa Mendelssohna bol od narodenia obklopený porozumením a starostlivosťou. Dôkladná príprava, ktorú mu v oblasti kompozície poskytol Carl Friedrich Zelter (neskôr aj Ludwig Berger – klavirista a skladateľ piesní) a v hre na klavíri Munzio Clementi, sa čoskoro zúročila. V deviatich rokoch verejne koncertoval, v desiatich začal komponovať a v jedenástich napísal svoje majstrovské dielo – predohru k Shakespearovej hre *Sen noci svätéhojána*. V Nemecku sa zrodil nový skladateľ. Nadobudnuté poznatky doplnil rozsiahlou koncertnou cestou po Európe, ktorá sa stala cenným inšpiračným zdrojom pre jeho ďalšiu tvorbu. Bol básnikom, vynikajúcim kresliarom, cestovateľom, dokonca horolezcom – no všetko sa harmonicky podriadilo veľkému hudobnému talentu. V dvadsiatich rokoch sa Mendelssohn, už vyzbrojený značnou reputáciou, vybral dobýjať svet. Seversky drsná škótska príroda, v parách a hmlách zahalené lesy a kamenisté pláne Edinburgu, ktoré v júli 1829 navštívil spolu Klingemannom, s veľkou silou zapôsobili na vnímavú dušu mladého umelca. K Mendelssohnovmu škótskeho pobytu sa vzťahuje aj koncertná predhra **Hebrydy op. 26** (Fingalova jaskyňa) z roku 1833, v ktorej oživa svet bohatierskych postáv a tajomných príhod odetých v romantickom opare piesní Osiana a legendárnych bardov. Zvukomalebné prvky nie sú v Mendelssohnovej hudby samoúčelné, ale sú prostriedkom na dosiahnutie výrazovej náladovej koncentrácie.

Mendelssohn je autorom jediného husľového koncertu – **Koncertu pre husle a orchester e mol op. 64**, v ktorých jemne, ale predsa narúša konvenciu. Prvé náčrtky husľového koncertu pochádzajú už z roku 1838, ako svedčí list napísaný skvelému huslistovi Ferdinandovi Davidovi z 30. júla 1838: „Chcel by som budú zimu napísať husľový koncert. Hlavou sa mi honí jeden v tónine e mol, a začiatok z neho ma nenecháva na pokoji“. Pôvodný zámer ukončiť husľový koncert v stanovenom termíne Mendelssohn nedodrжал a na netrpezlivé otázky Davida odpovedal: „Je to od Teba milé, že na mňa kvôli husľovému koncertu naliehaš! Ale to nie je taká jednoduchá úloha. Chceš, aby bol brilantný, [ešte] najšť tak niekoho, kto by ma k tomu doviadol!?“ O šesť rokov od prvých zápisov (16. septembra 1844) Mendelssohn husľový koncert konečne dokončil. Vďaka Davidovým radám, ktorý v lipskom Gewandhause 13. marca 1845 pod taktovkou dánskeho skladateľa Nielsa Gadeho koncert po prvý raz uviedol, husľový part poskytuje sólistovi široké možnosti zaskvieť sa technickými schopnosťami i kvalitou tónu. Charakter prvej časti (Allegro molto appassionato) udáva melodická téma huslí, nastupujúca priamo, bez vstupnej introdukcie. Po bohatých dramaticko-recitatívnych figuráciách a pasážach odovzdávajú husle slovo orchestru, no čoskoro sa zaskvejú opäť vo vedľajšej téme, ktorá pripomína známe Mendelssohnove Piesne bez slov. Podobný charakter má i druhá časť (Allegretto non troppo), v ktorej husle „spievajú o splnení všetkých túžob a o láske“. Záverečná rondová časť (Allegro molto vivace) prináša až éterický ráz hudby v duchu Mendelssohnovej predohry *Sen noci svätéhojána*. Husľový koncert e mol op. 64 sa zaradil k najčastejšie interpretovaným Mendelssohnovým skladbám a o prvenstvo medzi husľovými koncertmi súťažil spolu s husľovým koncertom Ludwiga van Beethovena, Johanna Brahmsa a Piotra Iljiča Čajkovského.

Podobne ako Mendelssohnov Husľový koncert i **Concierto de Aranjuez pre gitaru**

a **orchester** španielskeho skladateľa Joaquína Rodriga, ktorý vo veku troch rokov po záškrté takmer oslepol, sa zaradil k najhrávanejším koncertom gitarovej literatúry. Joaquín Rodrigo, ktorý pochádzal zo Sagunta, sa hudbe venoval od svojich ôsmich rokov (hra na klavíri a husliach, spev). Komponovať začal v šestnástich rokoch a hoci nikdy majstrovsky neovládol hru na gitare, zaslúžil sa svojou tvorbou o pozdvihnutie klasickej španielskej gitary na koncertný nástroj. Klasické hudobné vzdelanie Rodrigo získal u Francisca Anticha vo Valencii a Paula Dukasa v Paríži. Po krátkom návrate do Španielska sa zapísal na štúdium muzikológie v Paríži (Maurice Emmanuel, André Pirro). V dvadsiatich štyroch rokoch získal prvé ocenenie – Španielsku národnú cenu za skladbu *Cinco piezas infantiles* (Päť detských skladieb). V povojnových rokoch pôsobil ako profesor hudobnej histórie na Complutense University v Madride a vďaka svojej umeleckej činnosti bol kráľom Juanom Carlosom v roku 1991 povýšený do šľachtického stavu – získal titul *Marqués de los Jardines de Aranjuez* a neskôr i najvyššie civilné vyznamenanie *Prince of Asturias Award* (1996). *Concierto de Aranjuez* pre gitaru a orchester, ktorý mu čoskoro zabezpečil povesť najznámejšieho španielskeho povojnového skladateľa, vznikol v čase očakávaného vojnového konfliktu (1939) a bol prvou skladateľovou kompozíciou pre gitaru. Skladba, ktorá bola inšpirovaná krásou záhrad kráľovského paláca v Aranjueze (sídlo, ktoré v druhej polovici 16. storočia postavil Philip II. a ktoré v polovici 18. storočia prestaval Ferdinand VI.), sa hudobnými prostriedkami poslucháčov pokúša preniesť do zvukov prírody v inom čase a priestore. Podľa slov skladateľa, je prvá časť (*Allegro con spirito*) „živou a vzrušenou z hľadiska rytmického ducha a sviežej energie, vynímajúc dve témy... prerušujúce húževnatosť a vytrvalosť rytmu“, druhá časť (*Adagio*) „reprezentuje dialóg medzi gitarou a sólujúcimi nástrojmi (anglický roh, fagot, hobo, lesný roh a i.)“ a tretia časť (*Allegro gentile*) je „názvukom na dvorné tance“. Koncert, ktorý by mal vyjadrovať „vôňu magnólií, spev vtákov a prýstieke fontány“ v záhradách Aranjuezu, skladateľ venoval Reginovi Sainz de la Maza. Premiéra koncertu zaznela 9. novembra 1940 v Palu de la Música Catalana v Barcelone v podaní gitaristu de la Maza a Orquestra Filarmónica de Barcelona pod taktovkou Césara Mendozu Lasalleho.

Aký rozdiel v životných osudoch dvoch romantických veľikánov! Kým Mendelssohn žil len v kruhu priateľov a v plnej koncentrácii na tvorbu, **Franz Schubert** kráča životom bez existenčného zaistenia a mimoriadnych pôct. Domácnosť predmestského učiteľa Franza Theodora Florianu Schuberta neoplývala hmotným blahobytom. Otec Franz Theodor však podporoval synov záujem o hudbu i vzdelanie v nádeji, že sa stane učiteľom. V jedenástich rokoch vstúpil malý Franz do konviktu, kde sa popri štúdiách gymnaziálneho typu venoval hre v žiacom orchestri i v komornom súbore. Tu získal prvé dirigentské skúsenosti a z tohto obdobia pochádzajú aj prvé skladateľské pokusy. Hoci zomrel vo veku púhych 31 rokov, zanechal počtom bohaté a umeleckou hodnotou nevyčísliteľné dielo, v ktorom svojou krásou a dobovou rezonanciou dominovala pieseň. Akokoľvek živelné bol Schubert priťahovaný k Beethovenovej hudbe, aj v symfonickej tvorbe zostal v hraniciach svojho života a svojej tvorby. Počas krátkeho času žitia napísal trinásť symfónií, z ktorých sa zachovalo len osem. Mladické symfónie z rokov 1813 – 1818, písané pre skromné obsadenie amatérského komorného orchestra hrávajúceho v dome jeho otca, ešte nesú stopy vplyvu viedenských klasikov. Iný svet prináša najznámejšia a najhrávanejšia Schubertova **Symfónia h mol D. 759** z roku 1822, nazvaná tiež **Nedokončená**. Ak sa v predchádzajúcich symfóniách vyrovnával s dedičstvom klasicizmu, vychádzajúc z fantazijnej uvoľnenosti foriem, v tejto symfónii Schubert vstúpil na výsostne romantickú pôdu. Niet tu náladového kontrastu medzi hlavnou a vedľajšou myšlienkou sonátovej formy, niet ani ich príslovečného zápolenia v rozvedení. Formový skelet Schubertovi slúžil len na vyslovenie lyrického a nie symfonického

obsahu. Nevedno prečo prácu nad symfóniou skladateľ zanechal. Možno zaujatie iným dielom rozpracovanú symfóniu odsunulo do úzadia, možno skladateľ sám počítal výrazovú zomknutosť oboch častí, na ktorú by nebolo ľahké nadviazať (4. časti, Scherza, sa zachovalo len niekoľko taktov). Fragmentárnosť Schubertovej Nedokončenej symfónie je len zdanlivá: obe časti sú zovreté do obdivuhodne kompaktného celku a vo svojej celistvosti vytvárajú jeden z najkrajších a nenapodobiteľných klenotov hudby 19. storočia. Úvodná téma prvej časti (Allegro moderato) prináša výostné melodický materiál nevhodný na symfonické spracovanie. Schubert však z neho utkal vrcholnú orchestrálnu výpoveď plnej sily a vášne. Dojímavé Andante con moto, naplnené vrúcnyim romantickým „spevným smútkom“ po niekoľkých prudkých vrcholoch končí v tichu celého orchestra, z ktorého sa vynoril začiatok symfónie. Obe lyrické a vrúčne časti, uchvacujúce dojímavou melanchóliou hlavných hudobných myšlienok, patria k tým najopojnejším, aké ľudstvo pozná. Symfónia, ktorú Schubert napísal už roku 1822 a ktorú venoval Hudobnému spolku v Štajerskom Hradci ako výraz vďaky za menovanie čestným členom, bola vďaka úsiliu Johanna Herbecka po prvý raz uvedená až 37 rokov po skladateľovej smrti – 17. decembra 1865.

ČESKÁ KOMORNÍ FILHARMONIE

bola založená Agentúrou B-Arts Production a Zdeňkom Adamom, ktorý je jej umeleckým vedúcim, sólistom a prvým hobojistom (po r. 1989). Orchester je stálym hosťom popredných koncertných pódii najmä v Nemecku, Švajčiarsku, Rakúsku a Beneluxe: v Bambergu (Konzerthalle), Brémach (Glocke), v Hamburgu (Musikhalle), Antverpách, Bruseli (Palais des Beaux Artes), Lucerne (Konzerthaus), Zürichu (Tonhalle) či v Mníchovskej filharmónii. Od roku 1999 hosťuje pravidelne v Berlínskej filharmónii a v Berlínskom Konzerthause každý roka.

Orchester absolvoval úspešné vystúpenia aj na významných nemeckých festivaloch: Predstavil sa na festivale Mitte Europa (2002), Brühler Schlosskonzerte (2004). Na festivale Weilburger Schlosskonzerte (2002) sprevádzal popredného nemeckého trubkára Rheinholda Friedricha, na festivale Rheingau Musikfestival (2003) amerického saxofonistu Johna E. Kellyho. Na slávnostnom koncerte v Monaku v roku 2003 sprevádzal svetovú hviezdu Sarah Brightman. V roku 2004 Česká komorní filharmonie otvárala s dirigentom Vojtěchom Spurným Dimitria Festival v gréckom Solúni. Na jar 2006 hosťovala s veľkým úspechom na festivale Les frisches musicales vo francúzskom Every, v septembri v Španielsku - Festival Musique en Cote Basque, nechýbala ani na domácom podujatí - na festivale Janáčkův máj.

S orchestrom spolupracuje, či spolupracovalo mnoho významných českých dirigentov: Petr Vronský, Stanislav Vavřínek, Jan Chaloupecký, František Drs. Od roku 2004 je hlavným dirigentom Vojtech Spurný. Zo zahraničných dirigentov sú to: Hideaki Muto (Japonsko), Klaus Linkel (SRN), Michael Zukernik (Izrael) a Francis Legér (USA); zo sólistov – okrem už spomenutých, husle: Bohuslav Matoušek, Pavel Šporcl, Jaroslav Svěcený, Petr Maceček, japonská huslistka Yuko Kawami, ruský trubkár Sergej Nakariakov. V ostatnej dobe orchester spolupracuje so sólistom - hobojistom Jurijom Líkinom; S veľkým ohlasom sa stretla spolupráca orchestra so speváčkami: Evou Urbanovou či Dagmar Peckovou.

Na jeseň r. 2003 orchestru udelila Masarykova akadémia umení „Svetovou cenu A. Dvořáka“ za propagáciu českej hudby v zahraničí. Za titul „Mistři českého baroka a klasicismu“ (BMG 2003) bol orchester nominovaný na cenu časopisu Harmonie v kategórii Česká nahrávka 2004 / dva ďalšie albumy tohto titulu vyšli r. 2004-BMG a 2006 vo Veľkej Británii. Orchester opakovane získal v období rokov 2002 - 2005 „Zlatú platňu“ za počet predaných CD nosičov s dielami A. Vivaldiho, G. F. Händla, L. van Beethovena, či M. Kokošku.

THE CZECH CHAMBER PHILHARMONIC

was founded after 1989 by the Agency B Arts Production in cooperation with Zdeněk Adam, who is its artistic leader, soloist and first oboist. The Orchestra is a regular guest on prominent concert stages notably in Germany, Switzerland, Austria and Benelux e. g. Bamberg (Konzerthalle), Bremen (Glocke), Hamburg (Musikhalle), Antwerp, Brussels (Palais des Beaux Arts), Lucerne (Konzerthaus), Zurich (Tonhalle) or the Munich Philharmonic. Since 1999 the Orchestra has been a regular guest to the Berlin Philharmonic and Berlin Konzerthaus performing several concerts annually.

The Orchestra gave successful guest performances in prestigious German festivals: the Mitte Europa (2002), Brühler Schlosskonzerte (2004). The Orchestra accompanied a renown German trumpeter Rheinhold Friedrich at the Weilburger Schlosskonzerte (2002), and the American saxophonist John E. Kelly at the Rheingau Musikfestival in July (2003). In September 2003 at the Gala concert the Orchestra accompanied the world star Sarah Brightman in Monaco. In October 2004, the Czech Chamber Philharmonic under the conductor Vojtěch Spurný opened the Dimitria Festival in

Greek Solun. In Spring 2006, Orchestra's appearance in the festival Les fraîches musicales (Every, France), and in September in the Festival Musique en Cote Basque were a great success, they do not miss in the home event - the Festival Janáčkův máj (Janáček's May), either.

The Orchestra have enjoyed the cooperation of many distinguished Czech conductors: Petr Vronský, Stanislav Vavřínek, Jan Chalupický, František Drs and Petr Chromčák. In 2004 Vojtěch Spurný became the Chief Conductor, from foreign conductors worth mentioning are: Hideaki Muto (Japan), Klaus Linkel (Germany), Michael Zukernik (Israel), Francis Legér (USA); from soloists, besides those mentioned above; violin: Bohuslav Matoušek, Pavel Šporcl, Jaroslav Svěčený, Petr Maceček or the Japanese violinist Yuko Kawami. Russian trumpeter Sergei Nakariakov. Recently the Orchestra collaborates with oboe soloist Jurij Likin; The Orchestra's collaboration with singers - Eva Urbanová or Dagmar Pecková was highly acclaimed as well.

In 2003, the Orchestra was awarded the „World Prize of A. Dvořák“ with the Masaryk Academy of Arts for the promotion of Czech music abroad. The exceptionally successful CD title „Masters of the Czech Baroque and Classicism“ (BMG 2003) was nominated on the Harmonie magazine Prize - Czech Recording of the Year 2004 / two other albums from this title were released in 2004-BMG and 2006 in Great Britain. In 2002-2005 the Orchestra was annually granted the “Golden Disc” for the CDs with works by A. Vivaldi, G. F. Haendel, L.van Beethoven, or M. Kokoška.

Daniele GIORGI (1970)

Skladateľ, dirigent a huslista, Daniele Giorgi sa venuje hudbe z rôznych perspektív. Narodil sa vo Florencii a s vynikajúcimi výsledkami získal diplom v hre na husliach na Konzervatóriu "Luigiho Cherubiniho"; potom absolvoval špecializovaný kurz na "Accademia di Musica della Svizzera Italiana" pod vedením Carla Chiarappa a študoval komornú hudbu u Franka Rossiho, Piera Narcisa Masiho a s Trio di Trieste.

Jeho skúsenosť v oblasti komornej hudby, najmä s klavírnym kvartetom "Quartetto di Firenze", sláčikovým kvartetom "F.A.E." a hra v duu s bratom Damianom (klavír), mu priniesla významné uznanie.

Od roku 1998 je vedúcim sláčikového zoskupenia "OrtEnsemble", s ktorým pravidelne vystupuje ako sólista/dirigent. Od roku 1999 zastáva post koncertného majstra v Orchestra della Toscana (ORT).

Po tom, čo študoval kompozíciu u Massimiliana Matešiča, jeho repertoár zahŕňa piesne, komornú hudbu, diela pre klavír a orchester.

V roku 2002 začal dirigovať pri našťudovaniach s Pierom Bellugim a Isaakom Karabtchevskym. V septembri 2004 sa zúčastnil Medzinárodnej súťaže dirigentov "Concorso Internazionale per Direttori d'Orchestra Antonio Pedrotti" v Trente, kde získal Druhú cenu, ako aj Zvláštnu cenu publika a Cenu za najlepšie predvedenie diela súčasnej hudby.

V súčasnosti spolupracuje s nasledujúcimi orchestrami: ORT-Orchestra della Toscana - koncertné cykly: od sezóny 2004/05 ďalej, ako aj na podujatí "Sagra Musicale Umbra" 2006, 2007; Haydnov Orchester v Trente a Bolzane - v rámci koncertných cyklov r. 2005, 2007, 2008; Orchestra Filarmonica Marchigiana - november 2005; Orchestra di Padova e del Veneto (koncertné cykly r. 2007); Orchestra "Bruno Maderna" (4 koncerty v r. 2004, sezóny 2005 a 2006); Orchestra Filarmonica di Torino (4 koncerty v r. 2006, Novoročný koncert 2007, január a leto 2008); Nepretržite spolupracuje s Orchestra Promusica di Pistoia od jeho založenia roku 2004, (17 koncertov medzi rokmi 2004 a 2007, turné v Španielsku 2008); Orchestra di Roma e del Lazio (11 koncertov v sezónach 2005 - 2007).

V roku 2008 sa stáva hlavným dirigentom a umeleckým riaditeľom Orchestra Bruno Maderna.

Medzi sólistov, s ktorými spolupracoval patria: Yuri Bashmet, Kolja Blacher, Stanislav Bunin, Michele Campanella, Renaud Capuçon, Umberto Clerici, Roberto Cominati, Enrico Dindo, Ingrid Fliter, Ilya Grubert, Igor Oistrach, Boris Petrushansky, Marco Rizzi, David Russell, Viktor Tretiakov, Francois-Joel Thiollier.

V júli 2006 otváral 31. r. "Cantiere d'Arte" di Montepulciano - medzinárodný festival, založený v r. 1989 Hansom Wernerom Henzom - dirigoval operu "Tana per Candragopoli" E. M. Bossera. Participoje aj na internetovom projekte "Musikethos".

Daniele GIORGI (b. 1970)

Composer, conductor and violinist, Daniele Giorgi is committed to music from a variety of perspectives. He was born in Firenze and acquired his diploma in violin with excellency from the "Luigi Cherubini" Conservatoire; then passed a specialization course at the "Accademia di Musica della Svizzera Italiana" under Carlo Chiarappa and studied chamber music with Franco Rossi, Pier Narciso Masi and the Trio di Trieste.

His experience in the field of chamber music, especially with the piano quartet "Quartetto di Firenze", the string quartet "F.A.E." and as a duo with his brother Damiano (piano), brought him important recognition.

Since 1998, he has been the leader of the "OrtEnsemble" strings group with whom he performs regularly as soloist/conductor. Since 1999, he has been concertmaster of the Orchestra della Toscana (ORT).

Having studied composition with Massimiliano Matešić, his repertoire includes Lieder, chamber music, pieces for piano and for orchestra.

In 2002, he began conducting, studying with Piero Bellugi and Isaac Karabtchevsky. In September 2004, he took part in the "Concorso Internazionale per Direttori d'Orchestra Antonio Pedrotti" (international competition for conductors) in Trento, having won the Second Prize, as well as the Special Audience Award, and the Award for the Best Performance of a Piece of Contemporary Music.

He is currently working with the following orchestras: ORT-Orchestra della Toscana - concert cycles: from 2004/05 season on, as well as "Sagra Musicale Umbra" 2006, 2007; Haydn Orchester of Trento and Bolzano - concert cycles 2005, 2007, 2008; Orchestra Filarmonica Marchigiana - November 2005; Orchestra di Padova e del Veneto (concert cycles in 2007); Orchestra "Bruno Maderna" (4 concert cycles: 2004, 2005 and 2006 seasons); Orchestra Filarmonica di Torino (4 concert cycles: 2006, New Year's Concert 2007, January and summer 2008); He has been working permanently with the Orchestra Promusica di Pistoia since its foundation in 2004, (17 concert cycles between 2004 and 2007, tour in Spain 2008); Orchestra di Roma e del Lazio (11 concert cycles 2005/07).

From 2008, he becomes the Principal Conductor and Music Director of the Orchestra Bruno Maderna.

The soloists he has worked with include: Yuri Bashmet, Kolja Blacher, Stanislav Bunin, Michele Campanella, Renaud Capuçon, Umberto Clerici, Roberto Cominati, Enrico Dindo, Ingrid Fliter, Ilya Grubert, Igor Oistrakh, Boris Petrushansky, Marco Rizzi, David Russell, Viktor Tretiakov, Francois-Joel Thiollier.

In July 2006, he inaugurated the 31st "Cantiere d'Arte" di Montepulciano – the international festival founded in 1989 by Hans Werner Henze – conducting the opera "Tana per Candragopoli" by E. M. Bossero. Besides that he participates in the Internet project "Musikethos".

Roman PATOČKA (1981)

Český huslista patří mezi výjimečné osobnosti nastupující generácie koncertných umelcov. Po absolvovaní pražského Konzervatória (Dagmar Zárubová) a Akadémie múzických umení (Ivan Štraus) prehlboval ďalej svoje štúdiá v zahraničí: najskôr v Utrechte (Keiko Wataya), Holandsko a potom v Lübecku u Shmuela Ashkenasiho, Nemecko. V súčasnej dobe dokončuje magisterské štúdium u Stefana Picarda na Musikhochschule "Hanns Eisler" v Berlíne, Nemecko. Popri svojom štúdiu sa Patočka zúčastnil mnohých majstrovských kurzov vedených poprednými interpretmi súčasnosti. Absolvoval Mezinárodnú hudobnú akadémiu v Montpelliéri (Ruggiero Ricci, Stephen Shipps), Francúzsko, letné kurzy v Semmeringu (Hagai Shaham), Rakúsko a zúčastnil sa Mezinárodných majstrovských kurzov Kesheta Eilona (Ida Händel, Georgy Pauk, Vadim Gluzman) v Izraeli.

Talented musician and his playing received recognition in many musical competitions. He became Laureate (ex aequo) and holder of four special awards in the Soutěž Pražská jar (2003), received a stipendium from the company Yamaha (2004), became Laureate of the International Competition of Václav Huma in Záhřebe, and won 2. prize in the competition Iboylka-Gyarfas in Berlín (Nemecko 2005). In the year 2007 he took 3. place in the International Music Competition of Pabla de Sarasate in Pamplona, Španielsko. Successful performance of Patočka in the 14. round of the competition Nemeckého fondu hudobných nástrojov, which brought the loan of the instrument from the workshop of Enrica Cerutiho (Cremona 1845), which is a gift from the side of Bleu de Brasil, Fazenda Iparanga.

Roman Patočka performs as a soloist with renowned orchestras in the Czech Republic and abroad (Hamburger Symphoniker, Nagoya Philharmonik, La Orquesta Sinfónica de Navarra, Zagreb Philharmonic Orchestra, Symfonický orchestr Českého rozhlasu, Pražská komorní filharmonie). He has collaborated with Jiří Bělohávkem, Vladimírem Váľkom, Jakubom Hrušom, Douglasom Bostockom, Jamesom Blairom, Yoko Matsumom a Hideaki Hiraiom. Under the baton of Sir Charles Mackerras he performed Janáčkov Putování dušičky so Štátnou filharmoniou Brno and collaborated with the Chamber Orchestra Berg in the world premiere of the work Bohuslava Martinů - Česká rhapsodie pro housle a orchestr.

As a chamber player, Roman Patočka works with leading Czech interpreters Jiří Bártom, Janom Talichom, Radkom Baborákom, Martinom Kasíkom a Lubomírom Malým. He represented the Czech Republic at the world exhibition EXPO 2005 in Japan in Aichi. He performed at festivals: Les Heures Romantiques au Pays de Monthodon, Lange Nacht der Musik in Viedni, Les Journées Romantiques du Vaisseau Fantôme in Paríži, Shafran Festival at the Waldenburg Castle, Chopinův festival in Mariánských Lázních, Pražské hudební slavnosti and others. He performed in the framework of Avro Klassiek in the Dutch Concertgebouw and in the cycle of the Czech Society for Chamber Music in the Czech Philharmonii. Deutsches Symphonie Orchester Berlin chose him for the post of concertmaster.

He has recorded several recordings for the Czech Radio, BBC Radio 3, ORF, Radio 4 in the Netherlands, Rumunský rozhlas and Japanese television NHK. In the year 2006 he recorded a CD with the pianist Frédéric Lagarde with works by Beethoven, Suka, Dvořák, and Bartók.

Roman PATOČKA (b.1981)

The Czech violinist ranks to the outstanding figures of young generation. After graduating from Prague Conservatoire (Dagmar Zárubová) and the Academy of Performing Arts in Prague (Ivan Štraus) he continued his studies abroad: first in Utrecht (Keiko Wataya), Netherlands, later in Lübeck (under Shmuel Ashkenasi), Germany. He finishes his master diploma studies under Stefan Picard at Musikhochschule „Hanns Eisler“ in Berlin, Germany by now.

Along with his studies Patočka attended number of master classes under the guidance of prominent musicians of our time. He graduated from the International Music Academy in Montpelliér (Ruggiero Ricci, Stephen Shipps), France, took part in the summer course in Semmering (Hagai Shaham), Austria as well as the International Master Courses of Keshet Eilon (Ida Haendel, Georgy Pauk, Vadim Gluzman), Israel.

Gifted musician and his rendition have been awarded in various music competitions: 2nd Prize and 4 Special Awards at the Prague Spring Competition in 2003, 1st prize of Yamaha Scholarship in 2004, Laureate of the International Competition of Václav Huml in Zagreb, Croatia and in 2005 the 2nd Prize at the Ibolyka-Gyarfas competition in Berlin, Germany. In 2007 Patočka was placed the 3rd at the International Violin Competition Pablo de Sarasate in Pamplona, Spain. Besides that, the committee of the 14th edition of the German Fund of Musical Instruments competition have picked Patočka for lending a violin by Enrico Ceruti (Cremona 1845), which is a warden donation from Bleu de Brasil, Fazenda Iparanga.

Roman Patočka features as a soloist with prestigious orchestras in the Czech Republic and abroad (Hamburger Symphoniker, Nagoya Philharmonic, La Orquesta Sinfónica de Navarra Chamber Zagreb Philharmonic Orchestra, Czech Radio Symphony Orchestra, Prague Philharmonica). Patočka collaborated with Jiří Bělohlávek,

Vladimír Válek, Jakub Hruša, Douglas Bostock, James Blair, Yoko Matsuo and Hideaki Hirai. Together with Brno Philharmonic Orchestra conducted by Sir Charles Mackerras Patočka performed Little Souls's Wandering by Leoš Janáček. He also cooperated with the Chamber Orchestra Berg to premiere the Czech Rhapsody for Violin and Orchestra by Bohuslav Martinů.

As a chamber player Roman Patočka cooperates with distinguished Czech players: Jiří Barta, Jan Talich, Radek Baborák, Martin Kasík and Lubomír Malý. He represented the Czech Republic at the international exhibition EXPO 2005 in Aichi, Japan. Patočka featured in various festivals: Les Heures Romantiques au Pays de Monthodon, Lange Nacht der Musik in Vienna, Les Journées Romantiques du Vaisseau Fantôme in Paris, Shafran Festival at Waldenburg castle, Chopin's Festival in Mariánské Lázně, the Prague Music Festival and other. He appeared in the Concertgebouw Avro Klassiek, Netherlands and in the cycle of the Czech Union of Chamber Music at the Czech Philharmonic. The Deutsches Symphonie Orchester Berlin has chosen him as a concert master.

Roman Patočka has recorded a number of pieces for the Czech Radio, BBC Radio 3, ORF, Radio 4 Netherlands, Romanian Radio and Japanese TV NHK. In 2006 together with pianist Frédéric Lagard, he recorded a CD in France with works by Beethoven, Suk, Dvořák, Bartók.

Petrit CEKU (1985)

Narodil sa v Prizrene, Kosovo, kde navštevoval základnú hudobnú školu a učil sa u Luana Sapunxhiu. V roku 2002 sa presťahoval do Záhrebu, Chorvátsko, a pokračoval v hudobnom vzdelávaní u Xhevdeti Sahatxhiu. Od roku 2004 je študentom Hudobnej Akadémie v Záhrebe v triede Darka Petrinjaka.

Jeho veľká zbierka ocenení si zasluhuje zvláštnu pozornosť: V roku 2003 zvíťazil v celoštátnej chorvátskej súťaži v Dubrovniku, ako aj Medzinárodnej gitarovej súťaži "Anny Amalie" v nemeckom Weimare.

V nasledujúci rok vyhral gitarovú súťaž "Emilia Pujola" v Sassari, Taliansko, rovnako ako "Andrésa Segoviu" vo Velberte, Nemecko. V roku 2004 reprezentoval Chorvátsko na European Music Prize for Youth v Dubrovniku a získal Prvú cenu a tiež Cenu Zväzu chorvátskych skladateľov za interpretáciu diela chorvátskeho skladateľa. Petrit Ceku – ako jediný gitarista na Medzinárodnej

súťaži mladých hudobných umelcov "Ferda Livadića" v chorvátskom Samobore sa jednomyselným rozhodnutím poroty stal jej Laureátom. V roku 2005 získal cenu Chorvátskej hudobnej mládeže.

Petrit Ceku je držiteľom Striebornej medaily z Parkening Competition v Malibu, Kalifornia (USA) a Druhej ceny z 'Printemps de la guitare' v Charleroi, Belgicko z roku 2006.

Víťazstvom na Medzinárodnej gitarovej súťaži Michele Pittalugu v Alessandrii, Taliansko (2007) sa Petrit Ceku etabloval ako jeden z popredných gitaristov mladej generácie. Petrit Ceku sa popri školskej výuke zúčastňoval majstrovských kurzov vedených Manuelom Barruecom, Zoranom Dukićom, Carlom Marchionem, Ehatom Musom, Scottom Tennantom a Anou Vidović. Niekoľko rokov navštevoval Strings Only!, letnú školu pre sláčikové nástroje, vedenú svetoznámych violončelistom Valterom Despaljom. Petrit Ceku je v súčasnosti rezidentom chorvátskeho Záhrebu.

Petrit CEKU (b.1985)

Born in Prizren, Kosovo, where he attended a primary music school and was educated by Luan Sapunxhiu. In 2002, he moved to Zagreb, Croatia, and went on with his music education with Xhevdet Sahatxhija. In year 2004 he became a student in Darko

Petrinjak's class at the Music Academy in Zagreb.

His big collection of awards deserves a special attention: he became the First-prize Winner in the all-Croatian Competition in Dubrovnik in 2003 as well as in the international guitar competition "Anna Amalia" in Weimar, Germany.

In the following year, he won the "Emilio Pujol" Guitar Competition in Sassari, Italy, as well as the "Andrés Segovia" in Velbert, Germany. In 2004 he represented Croatia in the European Music Prize for Youth in Dubrovnik and became the First-prize Winner being also awarded the Croatian Composers' Union Prize for the rendition of a Croatian composer work. Petrit Ceku - as the only guitarist in the international young music artists' competition "Ferdo Livadić" in Samobor, Croatia - became its Laureate by unanimous decision of the Jury. In 2005 he received the annual prize of The Croatian Music Youth.

Petrit Ceku is a Silver Medal holder of the Parkening Competition in Malibu, California (USA) and the Second Prize holder from the 'Printemps de la guitare' in Charleroi, Belgium in 2006.

Being awarded the First Prize at the Michele Pittaluga Competition in Alessandria, Italy (2007) established Petrit Ceku as one of the leading guitarists of young generation.

Further to his school education, Petrit Ceku has taken part in master classes working with Manuel Barrueco, Zoran Dukić, Carlo Marchione, Ehat Musa, Scott Tennant and Ana Vidović. For several years, he attended Strings Only! - the summer school for string instruments, led by the renowned cellist Valter Despalj. Petrit Ceku is a current resident of Zagreb, Croatia.

25. apríl Piatok 19:00**Peter BERGER, tenor** (Slovenská republika)**Júlia GREJTÁKOVÁ, klavírny sprievod** (Slovenská republika)→ Mikuláš Schneider-Trnavský (1881-1958) **Slzy a úsmevy**, výber z cyklu piesní**Prsteň** (J. Jesenský), **Pieseň** (I. Krasko), **Letí havran, letí** (S. H. Vajanský), **Guslar** (S. H. Vajanský),**Nôžka** (S. H. Vajanský), **Vesper dominicae** (I. Krasko) - na poéziu slovenských básnikov→ Giuseppe Verdi (1813-1901) **Romance** - výber, č. 3. Ad una stella (1845)

č. 1. Il tramonto (1845), č. 3. In solitaria stanza (1838) - na poéziu Maffei (č. 3 a 1) Vittorelliho

(č. 3) → Antonín Dvořák **Cigánske melódie op. 55** (1841-1904) výber z cyklu piesní (Heyduk),

4. Když mne stará matka zpívat učívala, 5. Struna naladěna, hochu toč se v kole,

7. Dejte klec jestřábu ze zlata ryzého - na poéziu Heyduka

VIA NOVA PERCUSSION GROUP (Bulharsko/Rakúsko)**Alexander KAMENAROV, Georgi VARBANOV, Rupert STRUBER, Johannes EDER**→ Matthias Schmitt, (*1958), **Ghanaia**, → Steve Reich (*1936) **Music for Five Pieces of Wood**,→ John Cage (1912-1992) **Third Construction**, → Thierry de Mey (*1956) **Musique de Table**,→ Minoru Miki (*1930) **Marimba Spiritual****25th April Friday 7:00 p.m.****Peter BERGER, tenor** (Slovak Republic)**Júlia GREJTÁKOVÁ, piano accompaniment** (Slovak Republic)→ Mikuláš Schneider-Trnavský (1881-1958) **Tears and Smiles** song cycle - selection**Ring** (J. Jesenský), **Song** (I. Krasko/), **Flies, Raven, Flies** (S. H. Vajanský), **Fiddle**(S. H. Vajanský), **Little Foot** (S. H. Vajanský), **Vesper Dominicae** (I. Krasko)- on the lyrics by Slovak poets, → Giuseppe Verdi (1813-1901) **Romances** - selection,

No. 3 Ad una stella (1845), No. 1 Il tramonto (1845), No. 3 In solitaria stanza (1838),

- on the lyrics by Balastra (no. 6), Maffei (no. 3 and 1) and Vittorelli (no. 3)

→ Antonín Dvořák (1841-1904) **Gypsy Melodies, Op. 55**, selection from song cycle

4. Songs my old mother taught me, 5. Tune thy strings, 7. Give a hawk a fine cage

- on the lyrics by Heyduk

VIA NOVA PERCUSSION GROUP (Bulgaria/Austria)**Alexander KAMENAROV, Georgi VARBANOV, Rupert STRUBER, Johannes EDER**→ Matthias Schmitt (b. 1958) **Ghanaia**, → Steve Reich (b. 1936) **Music for Five****Pieces of Wood**, → John Cage (1912-1992) **Third Construction**, → Thierry de Mey(b. 1956) **Musique de Table**, → Minoru Miki (b. 1930) **Marimba Spiritual**

Hovorí sa, že dejiny piesne začínajú Schubertom, i keď história nás presviedča nielen o jej rôznorodosti, ale i starobylosti. Vyše šesťsto piesní a spevov Franza Schuberta vypovedá o majstrovstve rovnováhy medzi melódiou a sprievodom, medzi subjektívnym pocitom a objektívnym stvárnením. V Schubertových výsostne umeleckých šlapajach kráčali Mendelssohn, Schumann i Brahms. Na Slovensku sa k jeho pokračovateľom na prelome storočí zaradil aj **Mikuláš Schneider-Trnavský** – prvý profesionálne vyškolený hudobný skladateľ, dirigent a regenschori, ktorý sa venoval tiež organizácii hudobného života a ako pedagóg svojim žiakom zasial semienko poznania hudby. Hoci Mikuláš Schneider-Trnavský takmer nikdy neopustil rodnú Trnavu, žil v štyroch štátoch a piatich režimoch. Základy hudobného vzdelania získal vo svojom rodnom meste v jezuitskom chlapčenskom speváckom zbore, neskôr v speváckom zbore arcibiskupského gymnázia pod vedením V. Todyho. V rokoch 1900 až 1905 v rýchlom slede absolvoval hudobné vzdelanie v priliehlych hudobných centrách – v Budapešti, Viedni a v Prahe, kde sa zapájal do spoločkej činnosti slovenských minorít. Pseudonym „Trnavský“ mu k menu pridal S. Hurban-Vajanský v roku 1904 na slávnostiach v Martine. V centre pozornosti Schneidra-Trnavského v tomto období boli ponášky na slovenské ľudové piesne, ktorých harmonizované nápevy vyšli v roku 1905 v jeho prvej Zbierke slovenských národných piesní. Hoci Dvořákovsky ladená Sonáta g mol pre husle a klavír, absolventská skladba na záver štúdia v Prahe z roku 1905, naznačovala náročnejšie ambície, Schneider-Trnavský sa vydal po ceste piesňovosti. Náročnejšie textové predlohy a rozšírený výber harmonických prostriedkov smerujúcich k novoromantizmu prehĺbili výraz jeho nasledujúcej zbierky Drobné kvietky (na texty L. Podjavorinskej). Povolanie regenschoriho, ktoré vykonával po návrate do Trnavy v Dóme sv. Mikuláša, v mnohom ovplyvňovalo jeho tvorbu. Napriek orientácii na duchovnú hudbu, vyplývajúcej z jeho postavenia, Schneider-Trnavský pokračoval aj v piesňovej tvorbe a postupne po tlači pripravil zbierku **Slzy a úsmevy** (1909), v ktorej zhudobnil texty básní Svetozára Hurbana Vajanského, ale aj poéziu vtedy mladých básnikov Ivana Krasku a Janka Jesenského.

„Svet si žiada nové veci. Koniec koncov, iní vyprázdňili pole nám a teraz musíme my vyprázdniť pole iným [...] Môžeme byť iba potešení, že ustupujeme takému talentu, akým je Verdi“, prehlásil starnúci Gaetano Donizetti po premiére opery Nabucco, ktorá na tri desaťročia postavila Giuseppe Verdiho do čela operného diania. Snáď nikdy predtým, ani potom, nebola celá krajina a určitá hudobná epocha tak ovládaná jediným mužom. **Giuseppe Verdi**, ktorý sa narodil v malom talianskom mestečku Le Roncole, sa v detstve nevyznačoval takým zrejým talentom ako Mozart či Mendelssohn. Prvým lekciám hudby sa priučil od starého učiteľa a miestneho organistu Luigiho Baistrocchiho. Ďalšie kroky nádejného skladateľa smerovali do blízkeho Busseta, kde sa výchovy mladého Verdiho ujal Antonio Barezzi. Ten ho neskôr poslal do Milána na konzervatórium, kde osemnásťročný Verdi po prvý raz okúsil trpkú príchuť prehry – skúšobnú komisiu neuspokojila jeho klavírna hra a predložené skladby sa jej videli málo prepracované. Verdi sa na konzervatórium nedostal, no na radu profesora Alessandra Rollyho sa začal súkromne vzdelávať u Vincenza Lavignu, profesora milánskeho konzervatória a kapelníka La Scaly. Roku 1834 sa Verdi vrátil do Busseta, založil si rodinu a začal komponovať operu Oberto. Šťastné kroky osudu ho spojili s impresáriom milánskej La Scaly – Bartolomeom Merellim, ktorý sa ujal mladistvého diela a roku 1839 s veľkým úspechom uviedol Verdiho opernú prvotinu. Po prvých úspechoch prišli i sklamania, no s Nabuccom si napokon predsa len vydobyl osobité postavenie v rámci vtedajšej talianskej opery. Giuseppe Verdi, ktorého operné dielo neustále oživa v nových a nových inscenačných kreáciách, neskúšal svoje sily na inom poli hudby, akoby si uvedomoval, že jeho melodická invencia a dramatický talent by sa na menších plochách nemohol dokonale rozvinúť. Je autorom jediného sláčikového kvarteta a niekoľkých drobných piesní. Romanca Deh,

pietoso, oh addolorata (1838) je vlastne modlitbou Margaréty z Goetheho Fausta v preklade talianskeho básnika Luigi Balestru, prinášajúca v úvode rezervovaný tón modlitby k Panne Márii, ktorý však v ďalšom priebehu naberá na vášnivosti ako výrazy Margaretiných múk a utrpenia. Romanca *Il tramonto* (v preklade „Súmrak“, 1845), skomponovaná na text Andreu Maffeiho, je melancholickou, nostalgickou piesňou, ktorá bolestne vyjadruje túžbu po lepších časoch. Posledná romanca *In solitaria stanza* (V osamelej izbe, 1838) na text Jacopa Vitorelliho je od začiatku do konca nežnou a lyrickou meditáciou nad pomínutelnosťou krásy.

Neiahozeves – malá obec v srdci Čiech, rozprestierajúca sa na brehu Vltavy, dala Čechám i svetu skladateľa, ktorého hudba si svojou hĺbkou, krásou a čistotou získala srdce nejedného laika i odborníka. Hoci **Antonín Dvořák** prekročil prah 20. storočia a úprimne obdivoval prísluby technického pokroku, predsa len netušil, že nastane doba, keď jeho hudba bude prostredníctvom vysielacích médií či dokonalých nahrávok na zvukových nosičoch v jednom okamihu prístupná miliónom poslucháčov. Skladateľské začiatky Antonína Dvořáka neboli jednoduché. Prílev plodnej energie však neutíchal a 70. rokoch 19. storočia sa konečne dočkal prvého uznania svojich tvorivých výsledkov. Pridelenie štátneho štipendia na podporu ďalšieho skladateľského rozvoja, úspech novej prepracovanej verzie opery *Král a uhliar*, cena Umeleckej besedy za Sládkovcov kvinteto G dur s kontrabasom, ako i ďalšie úspechy ho nesporne podnietili k ešte húževnatejšej práci. Následné 80. roky boli rokmi mnohých úspechov doma i v zahraničí a zaradili sa medzi Dvořákovy najintenzívnejšie roky „putovania“, keď viac než dvadsaťkrát prekročil hranice rakúsko-uhorskej monarchie. Napriek tomu intenzívne komponoval a jednou z početných skladieb tohto obdobia bol cyklus piesní pre tenor s klavírnym sprievodom s názvom **Cigánske melódie op. 55**, ktorý vznikol na priamy podnet viedenského tenoristu Gustava Waltera. Pieseň, podkladom ktorých sa stalo sedem básní zbierky Adolfa Heyduka (prebásnených do nemčiny priamo Gustavom Walterom, snažiacim sa dodržať metrické pomery českej predlohy), Dvořák skomponoval v dňoch 18. – 23. februára 1880 priamo na nemecký text. Zdôrazňujúci emocionálnu stránku námetu – živelnú túžbu po slobodnom a konvenciami nespútanom živote – rozohral na malom priestore kontrasty nálad, veľmi uvážlivo podoprené parafrázami a štylizáciou nástrojových prvkov cigánskej hudby. Z pôvabných piesní, premiéra ktorých zaznela 4. februára 1881 vo Viedni v podaní Gustava Waltera, však sa jedna ocitla v najvyšších sférach popularity. Pieseň *Když mne má matka* sa stala jednou z najpopulárnejších Dvořákových piesní.

Peter BERGER (1979)

Pochádza z hudobníckej rodiny, po ukončení Gymnázia študoval spev na Konzervatóriu v Košiciach v triede Juraja Šomorjaia a v štúdiu pokračuje na Akadémii umení v Banskej Bystrici (Prof. Eva Blahová). Techniku spevu a interpretáciu si zdokonaľoval na majtrovských speváckych kurzoch u Petra Dvorského a Evy Blahovej. V roku 2006 sa stal víťazom Medzinárodnej speváckej súťaže Mikuláša Schneidera Trnavského v Trnave, kde bol zároveň ocenený aj za najlepšiu interpretáciu piesní Mikuláša Schneidera Trnavského. V roku 2007 získal Prvú cenu v súťaži Anglo-Czechoslovak Trust v Londýne. Ďalším jeho úspechom je udelenie Ceny Literárneho fondu za stvárnenie postavy Princa z Dvořákovy opery *Rusalka*.

Už počas konzervatóriálnych štúdií sa stal sólistom Opery Štátneho divadla v Košiciach. Medzi jeho najúspešnejšie kreácie patria *Nemorino* z opery G. Donizettiho – *Nápoj lásky*, *Faust* z opery *Faust* a *Margaréta* od Ch. Gounoda, *Princ* z opery *Rusalka*, *Alfréd* z opery *La Traviata* od G. Verdiho, *Vašek* z opery *Predaná nevesta* od B. Smetanu, *Don Ottavio* z Mozartovej opery *Don Giovanni* a *Ernesto* z Donizettiho opery *Don Pasquale*.

Peter Berger pravidelne spolupracuje so Štátnou Filharmóniou Košice, Slovenskou filharmóniou v Bratislave, hosťuje v Štátnej opere v Banskej Bystrici.

V októbri 2007 zaujal svojím debutom v Operi Slovenského národného divadla v Bratislave v postave Pinkertona, v Pucciniho diele Madame Butterfly pod taktovkou Olivera Dohnányiho v réžii svetoznámeho operného režiséra Petra Konwitschného. Začiatkom roka 2008 sa s veľkým úspechom stretlo jeho hosťovanie v Národnom divadle v Splite (Chorvátsko) v úlohe Fausta (Faust), vo februári 2008 sa predstavil brnenskému publiku ako Princ v Dvořákovvej Russalke.

Peter Berger sa venuje aj interpretácii piesní a oratóriálnych diel. Koncertne vystupuje doma i v zahraničí a je častým hosťom festivalu Viva il Canto v Tešíne (Sliezsko, Poľsko) a medzinárodného festivalu v maďarskom meste Sopron. Medzi jeho najvýznamnejšie koncertné vystúpenia patrí Galakoncert s Jelenou Obrazcovou a Petrom Dvorským.

V Národnom divadle v chorvátskom Splite sa čoskoro tiež predstaví ako Nemorino (Nápoj lásky) a čaká ho spolupráca s Národným divadlom v Prahe.

Peter BERGER (b. 1979)

Comes from a musicians' family, After graduating from the Secondary Comprehensive School, he studied singing at Košice Conservatoire with Juraj Šomorjai and presently he is a student of the Academy of Arts in Banská Bystrica (Eva Blahová). He has promoted his singing technique and interpretation in the master

classes with Peter Dvorský and Eva Blahová. In 2006, he became a winner of the M. Sch. Trnavský International Singing Competition in Trnava, and he was awarded the Prize for the Best Rendition of Mikuláš Schneider Trnavský Song. In 2007, he won the First Prize of the Anglo-Czechoslovak Trust in London. His further success was a Prize of the Slovak Literature Fund for the creation of the role of Prince from the opera Russalka by Dvořák.

Already as a Conservatoire student he became a soloist of the State Theatre Opera in Košice. His most acclaimed creations are: Nemorino from G. Donizetti's opera - L'Elisir d'amore (Magic Potion), Faust from Ch. Gounod's Faust, Princ from the opera Russalka, Alfredo from G. Verdi's opera La Traviata, Vašek from Prodaná nevěsta (The Bartered Bride) by B. Smetana, Don Ottavio from Mozart's opera Don Giovanni and Ernesto from Donizetti's opera Don Pasquale.

Peter Berger has a regular collaboration with the State Philharmonic Košice, Slovak Philharmonic in Bratislava and gives the guest performances in the State Opera Banská Bystrica.

In October 2007 he impressed the audience in his debut at the Slovak National Theatre Opera Bratislava in the role of Pinkerton, in Puccini work Madame Butterfly, under the baton of Oliver Dohnányi, in the direction of a world-known opera director Peter Konwitschny. At the beginning of 2008 his Faust (Gounod Faust) creation was a remarkable success in the National Theatre in Split (Croatia), in February 2008 he appeared with his Dvořák Russalka Prince role in Brno, the Czech Republic.

Peter Berger devotes himself also to rendition of songs and oratorio works. He gives the concerts at home and abroad and he is a frequent guest of the Polish Festival Viva il Canto Cieszyn (Silesia, Poland) and the Sopron International Festival, Hungary. The Gala Concert with Jelena Obratsova and Peter Dvorský belongs to his most distinguished performances by now.

In the near future, he will appear in the National Theatre in Split again - this time as Nemorino (L'Elisir d'amore), and he will soon collaborate with the Prague National Theatre.

Júlia GREJTÁKOVÁ (1968)

Absolvovala Košické Konzervatórium v roku 1988, neskôr pokračovala v štúdiu na Vysokej škole múzických umení v Bratislave v odboroch zborové dirigovanie a hudobná dramaturgia.

Od roku 1990 pôsobí pedagogicky na Konzervatóriu v Košiciach a zároveň sa venuje práci korepetitorky speváckeho oddelenia. V roku 2003 získala post hlavného korepetítora v Opere Štátneho divadla Košice, kde pôsobí dodnes.

Júlia Grejtáková príležitostne vystupuje aj na koncertných pódioch a je vyhľadávanou partnerkou v oblasti komornej hudby. Pravidelne účinkuje so sólistami opery Štátneho divadla Košice na samostatných recitáloch a výchovných koncertoch pre deti a mládež.

Júlia GREJTÁKOVÁ (b. 1968)

Graduated from the Košice Conservatoire (Slovakia) in 1988 - later on she went ahead with her studies at the Academy of Music and Drama (VŠMU) in Bratislava in the programs of choir conducting and music dramaturgy.

Since 1990, she has been working as a pedagogue at the Košice Conservatoire as well as in the post of the Singers' Department Korrepetitor. In the year 2003, she won the interview to a post of the Principal Korrepetitor in the Košice Opera of the State Theatre, where she works up to nowadays.

Júlia Grejtáková occasionally appears also on the concert stages and she is an acclaimed partner for the chamber music. She regularly features with the soloists of the Košice Opera State Theatre in recital concerts and also the concerts for children and youth organized in the frame of music education.

Súbor **Via Nova** disponujúci univerzálnou zručnosťou predstavuje na dnešnom koncerte hudbu piatich skladateľov rôzneho pôvodu a rôznych hudobných štýlov – od minimalizmu až po hudobné divadlo.

Matthias Schmitt (1958) nemecký skladateľ, interpret, pedagóg. Venuje sa tvorbe v najrôznejších žánroch – jazz, avantgarda, minimalistická hudba, world music, rock, pop. Jeho skladby pre bicie nástroje sú súčasťou repertoáru svetových sólistov a súborov. Ghanaia, polyrytmická skladba z roku 1996 pre marimbu sólo bola o. i. povinnou skladbou na medzinárodných súťažiach.

Steve Reich (1936) skladateľ, interpret, najvýznamnejší predstaviteľ amerického minimalizmu. Skladba *Music for Pieces of Wood* z roku 1973 je typickou ukážkou aditívnych procesov v minimalistickej hudbe. Je z obdobia, keď sa Reich vďaka intenzívnemu štúdiu africkej a balinézskej hudby začal zameriavať na dôsledné a komplikovanejšie prepracovanie rytmickej štruktúry a začal pracovať s rôznymi typmi rytmických augmentácií.

John Cage (1912-1992) americký skladateľ, filozof, jedna z vedúcich osobností povojnovej avantgardnej hudby. Vo svojej tvorbe pracoval s náhodnými operáciami, neštandardným využitím hudobných nástrojov, elektronickou hudbou. *Third Construction* pre štyroch hráčov na bicie nástroje je zo série skladieb pre neobvyklé bicie nástroje (Construction), ktoré vznikli v rokoch 1939-1942 počas pôsobenia Johna Cagea na Cornish School of Art a ktoré predvádzali na turné so súborom bicích nástrojov. *Third Construction* je z roku 1941 a okrem množstva bicích nástrojov využíva aj batériu plechoviek.

Thierry de Mey (1956) belgický skladateľ, filmový režisér, komponuje hudbu pre film a tanečné projekty. V jeho dielach sa stierajú hranice medzi hudobným a pohybovým umením. *Musique de Tables* z roku 1987 pre troch hráčov na bicie nástroje, je scénickou skladbou, hudobným divadlom, v ktorej hudobníci využívajú stoly ako bicie nástroje. Okrem hudobnej zložky je v skladbe dôležitou vizuálna hra giest - obe zložky sú rovnocennou súčasťou diela.

Minoru Miki (1930) japonský skladateľ, interpret. Spočiatku komponoval výrazne pod vplyvom západoeurópskej hudby, v 60tych rokoch sa však začal intenzívne venovať japonskej tradičnej hudbe (so súborom Ensemble Nipponia). V skladbe *Marimba Spiritual* sprevádzajú sólový part marimby traja hráči na bicie nástroje spôsobom typickým pre japonskú tradičnú hudbu. V prvej časti - pokojnej, meditatívnej - je marimba podporovaná rôznymi statickými farebnými plochami, v druhej časti je sprievod zasa tvorený výrazným energickým rytmom. Skladba je z rokov 1983-84 a vznikla ako reakcia skladateľa na africký hladomor.

VIA NOVA PERCUSSION GROUP

Súbor bicích nástrojov Via Nova **Alexander Kamenarov, Georgi Varbanov, Rupert Struber a Johannes Eder** - spája dve krajiny

- Bulharsko a Rakúsko. Jeho názov je príznačný: Hneď od začiatku (Salzburg, Rakúsko 2003), sa štyria hudobníci vydali so svojimi nástrojmi na novú cestu, aby zaistili status tak často podceňovaným bicím nástrojom ponúkajúcim pestrosť zvukov - „Via Nova necháva bubny spievať.“

Mladí virtuózi presvedčili publikum aj kritikov svojimi vystúpeniami v televíznych vysielaniach staníc MDR a ZDF (Nemecko), v živých rozhlasových vysielaniach RAI (Taliansko) a Ö1 (Rakúsko) a na koncertoch na prestížnych festivaloch - ako Festival Echternach (Luxemburg), Salzburg Festival, Carinthischer Musiksommer (Rakúsko), Les muséiques (Bazilej, Švajčiarsko), Sofijski muzikalni sedmici (Bulharsko), Finca Festival Gran Canaria (Španielsko), Musicastello (Taliansko), Taipei International Percussion Convention (Tajvan), Hong Kong Drum Festival (Čína). Nezáleží na tom, či súbor vystupuje so zborom, orchestrom, s inštrumentálnymi a speváckymi sólistami, alebo samostatne, Via Nova vždy naplňa svojich poslucháčov nadšením pre ich cit pre rôzny štýl a pestrosť výrazu a ovládnutím celej scény. Súbor možno porovnávať s akýmkoľvek sláčikovým kvartetom.

Via Nova sa drží svojho názvu a neustále rozširuje svoj repertoár dielami na objednávku a skvelým aranžmánom. „Sotva môže niekto zahráť lepšie Bacha na bicích!“ vyhlásil Luxemburger Wort po vypočutí Bachovej Fúgy č. 20 z Dobré temperovaného klavíra v podaní tohoto súboru. Kvarteto je žiadané aj v intermedialných projektoch - spolupracovalo s fotografom Konradom

Laimerom a dvomi skladateľmi, Eduardom Demetzom a Herbertom Grasslom, v rokoch 2006 a 2007 v dvoch neporovnateľných projektoch kombinujúcich fotografické umenie a súčasnú hudbu interpretovanú naživo na scéne.

V tomto mimoriadnom ansámblí sa spája bohatstvo nápadov a zmysel pre autenticnosť v hudobnej interpretácii – preto získal Prvú cenu a dve zvláštne ceny na Medzinárodnej súťaži y hre na bicie nástroje v Luxemburgu roku 2005.

V blízkej budúcnosti sa na ich koncerty teší publikum v Rakúsku (Salzburg / Mozarteum), Švajčiarsku, Taliansku a Bulharsku, okrem toho podniknú koncertné turné v USA a na Islande, v budúcom roku zavítajú aj do Japonska.

VIA NOVA PERCUSSION GROUP

The percussion ensemble Via Nova – that is **Alexander Kamenarov, Georgi Varbanov, Rupert Struber and Johannes Eder** - unites two nations:

Bulgaria and Austria. Its name is significant: since the very beginning (Salzburg, Austria

2003), the four musicians have set on a new path with their instruments to establish the position of the often undervalued percussion with its variety of sound possibilities - „Via Nova lets the drums sing“.

The young virtuosi have convinced audience and critics in their TV broadcasts with MDR and ZDF (Germany), in radio live-broadcasts with RAI (Italy) and Ö1 (Austria) and in their concerts in prestigious festivals as the Festival Echternach (Luxemburg), the Salzburg Festival, the Carinthischer Musiksommer (Austria), the Les muséiques (Basel, Switzerland), the Sofia Weeks for Chamber Music (Bulgaria), the Finca Festival Gran Canaria (Spain), the Musicastello (Italy), the Taipei International Percussion Convention (Taiwan), the Hong Kong Drum Festival. Whether with choir, orchestra, instrumental and singing soloists or alone, Via Nova always fills its listeners with enthusiasm for their sensibility for various styles, the variety in expression and overwhelming stage presence. The ensemble compares to any string quartet.

Via Nova sticks to the meaning of its name and steadily broadens its repertoire through commissions and excellent arrangements. „One can hardly play a better Bach on percussion!“ claimed the Luxemburger Wort having heard the ensemble's rendition of Bach's Fugue No. 20 from the Welltempered Clavecin. The Quartet is also in demand with cross-over projects – they collaborated with the photographer Konrad Laimer and two composers, Eduard Demetz and Herbert Grassl, in 2006 and 2007 in two incomparable projects combining photographic art and contemporary music performed live on stage.

An abundance of ideas and the sense for authenticity in performing music are united in this extraordinary ensemble – therefore it has been honored with the 1st Prize and two supplementary prizes at the Luxembourg International Percussion Competition, 2005. In near future the audience in Austria (also in Salzburg Mozarteum), Switzerland, Italy and Bulgaria is already looking forward to their concerts, besides that they will tour the USA and Island, the next year they will be heard also in Japan.

Saturday 26th April 2008

18. SFKU / CEMF

26. apríl Sobota Závěrečný koncert 19:00

FILHARMONIE BOHUSLAVA MARTINŮ ZLÍN (Česká republika)

Pablo GONZÁLEZ, dirigent (Španielsko)

Anna VINNICKAJA, klavír (Rusko), **Clément SAUNIER, trúbka** (Francúzsko)

→ Joseph Haydn (1732 – 1809). **Koncert pre trúbku a orchester Es dur Hob. VIIe:1**

Allegro, Andante cantabile, Finale. Allegro → Dmitrij Šostakovič (1906 – 1975)

Koncert pre klavír, trúbku a orchester in C op. 35

Allegretto, Lento, Moderato, Allegro con brio

Ludwig van Beethoven (1780 – 1827) **Symfónia č. 7 A dur op. 92**

Poco sostenuto. Vivace, Allegretto, Presto, Allegro con brio

26th April Saturday The Closing Concert 7:00 p.m.

BOHUSLAV MARTINŮ PHILHARMONIC ZLÍN (Czech Republic)

Pablo GONZÁLEZ, conductor (Spain)

Anna VINNITSKAYA, piano (Russia), **Clément SAUNIER, trumpet** (France)

→ Joseph Haydn (1732 – 1809) **Concerto for Trumpet and Orchestra in E flat major,**

Hob. VIIe:1, Allegro, Andante cantabile, Finale. Allegro

→ Dmitri Shostakovich (1906 – 1975) **Concerto No. 1 for Piano, Trumpet and Orchestra**

in C, Op. 35, Allegretto, Lento, Moderato, Allegro con brio

→ Ludwig van Beethoven (1780 – 1827) **Symphony No. 7 in A major, Op. 92**

Poco sostenuto. Vivace, Allegretto, Presto, Allegro con brio

Hudobný odkaz najstaršieho z trojice viedenských klasikov – **Josepha Haydna** je prežiarový jasnosťou, bezchybným majstrovstvom, duchaplnosťou i duchom 18. storočia. Hudobná história mu predurčila miesto prvého syntetika formujúceho sa klasicistického štýlu a hoci na začiatku svojej tvorby bol užko spätý so štýlom a technikou predchádzajúceho obdobia, približne od roku 1781 sa predovšetkým v jeho symfonickom a komornom diele formujú a upevňujú základné princípy nového hudobného výrazu. Koncertná literatúra je v Haydnovom tvorivom dedičstve zastúpená pomerne skromne a iba niekoľko jeho koncertov si našlo svoje stále miesto na koncertných pódioch. „Vľúdny a prívetivý papá Haydn“ sám priznáva, že virtuózne neovládá žiadny z hudobných nástrojov, poznal však silu a pôsobenie každého z nich. Jeho naturelu skladateľa-symfonika, ktorý pri stavbe vyváženej kompaktnej formy pripisuje individuálnym nástrojovým skupinám rovnocenné miesto, bol cudzí koncertantný princíp, ako aj efektná brilancia a virtuozita. Rôznorodosť nástrojov, ktorým zveroval sólové party, svedčí o tom, že väčšina z nich nevznikla z hlbšieho tvorivého popudu, ale za svoj pôvod vďačia rôznym náhodným okolnostiam, objednávkam i povereniam jeho chleboдарcov. Mnoho Haydnových koncertných skladieb sa nenávratne stratilo, niektoré sa nachádzajú len v rukopisoch a iba niekoľko z nich vyšlo tlačou. **Koncert pre trúbku a orchester Es dur Hob. VIIe: 1** vznikol pre Antona Weidingera (trubkára Viedenského dvorného orchestera a vynálezcu trúbky s ventilmi) v závere Haydnovho života počas práce nad oratóriom Stvorenia (1796). Podobne ako iné diela tejto etapy Haydnovho života, sa nesie v starom štýle. Snáď len pomalá stredná časť (Andante) sa svojím odvážnym využitím chromatických možností ventilovej trúbky (predchodca súčasnej trúbky) vymyká tradičnému poňatiu časti. Záverečné Allegro je napísané vo forme sonátového ronda, vychádzajúceho z dvoch hlavných tém a obohateného pôvabnými vedľajšími témami. Anton Weidinger koncert po prvý raz verejne uviedol až roku 1800. Až roku 1929, keď bola objavená kópia manuskriptu a Haydnov trúbkový koncert po prvý raz vyšiel tlačou, sa koncert zaradil medzi interpretačne i poslucháčsky vďačné koncertantné diela.

V dejinách umenia nie sú zaujímaví len tí autori, ktorí niečo riešia, ale aj autori, ktorí podnecujú, znepokojujú, provokujú a kladú otázky. V tvorbe ruského skladateľa **Dmitrija Šostakoviča** nájdeme obe stránky. Cestu k hudbe mal Šostakovič otvorenú už od raného detstva. Obaja rodičia, svojou rozhladenosťou a kultivovanosťou predstavujúci typ ruskej inteligencie, milovali hudbu. Napriek tomu prvým kompozičným pokusom Dmitrija nikto nevenoval zvláštnu pozornosť. Keď zavŕšil trinásty rok (1919), vstúpil na leningradské konzervatórium, kde študoval hru na klavíri (A. A. Rozanová, L. V. Nikolajev) i kompozíciu (N. Sokolov, M. O. Štejnberg). Bolo to neľahké obdobie v živote Šostakoviča, keď po smrti otca roku 1922 a prekonaní tuberkulózy bronchiálnych a lymfatických uzlín musel hrou na klavíri a improvizáciou počas filmových predstavení v kine prispievať do rodinného rozpočtu. Vyčerpaný neustálym hraním nesiahol v tomto období po notovom papieri. Pod láskavou ochranou riaditeľa konzervatória Alexandra K. Glazunova, ktorý mu zabezpečil štipendium, ukončil roku 1923 štúdium hry na klavíri. O dva roky neskôr 1. symfóniou f mol op. 10 absolvoval aj kompozičnú triedu. Nasledovalo obdobie horúčkovej tvorby a tvorivého vzostupu. Po symfonickej, opernej i baletnej tvorbe s veľkým potešením skomponoval 24 prelúdií pre klavír op. 34 a neoklasicistický **Koncert pre klavír, trúbku a sláčiky ě. 1 C dur op. 35**. Možno ho vypätie posledných rokov unavilo a žiadalo sa mu prejsť do novej sféry a možno sa len svojsky a novátorsky chcel pozrieť žáner, s ktorým ešte nemal skúsenosti. Koncert pre klavír, trúbku a sláčiky, skomponovaný v marci a júli 1932, bol jeho „prvým pokusom o vyplnenie značnej medzery v sovietskom inštrumentálnom repertoári, ktorému chýbajú veľké koncertantné diela.“ Nech už bolo popudom pre vznik koncertu čokoľvek,

do svetového koncertného repertoáru pribudlo dielo dynamické, figliarske až bravúrne, v ktorom zaznievajú intonácie Beethovena (rondo Zlosť nad strateným grošom), Haydna (Sonáta D dur), Mahlera i Webera. Dielo, v ktorom autor hodil rukavicu konzervativizmu „klasického“ koncertu, v ktorom sa s nevyčerpatelnou fantáziou spájajú neoklasicistické postupy s rytmami foxtrotu. V štvorčastoťom koncerte sa prejavili skladateľove skúsenosti z predchádzajúcich dramatických i úžitkových žánrov: hudba, ktorá akoby sa podriaďovala režisérovi, rozpráva s výrečnosťou gesta a mimiky. Náhlivo prechádza do jednej témy k druhej, mieša patetickosť s buffonádou, preskakuje od fanfárovitosti trúbky k lyrickej poetike valčíka či slastného foxtrotu. Koncert priam kypí humorom, životom a vyžaruje pozitívnu energiu. „Aká je základná umelecká téma tohto koncertu? Považujem za naprosto zbytočné riadiť sa príkladom radu skladateľov idúcich cestou najmenšieho odporu a pokúšajúcich sa dešifrovať obsah svojich diel v neobvyklých definíciách, prepožičaných z niektorej príľahlej oblasti umenia. Nemôžem rozprávať o obsahu svojho koncertu inými prostriedkami než tými, ktorými je koncert napísaný...“, napísal 14 decembra 1933 Dmitrij Šostakovič. Premiéra tohto netradičného a dodnes živého diela sa uskutočnila v podaní samotného skladateľa v úlohe klaviristu za sprievodu Leningradskej filharmónie pod taktovkou F. Štidiroho 15. októbra 1933.

Deväť symfónií **Ludwiga van Beethovena** je svedectvom osobnostného dozrievania i filozofického zázemia skladateľa, odrážajúc jeho duševné stavy aj jeho umelecké ambície. V nich svoje primárne inšpirácie brúsil do konečnej podoby, kým nenadobudli finálne formové obrysy a jedinečný tvar. Vznik **Symfónie č. 7 A dur op. 92** spadá, podobne ako vznik Symfónie č. 8, do obdobia rokov 1811 až 1812. Ak sa zamyslíme nad dramatickými udalosťami doby, vrcholiacimi porážkou napoleonovských vojsk v Rusku roku 1812 a následnou bitkou národov u Lipska, umocnenými citovým sklamaním, rodinnými a finančnými ťažkosťami Beethovena, uvedomíme si nesmiernu vnútornú vyrovnanosť a životnú silu skladateľa. Obe symfónie sú naplnené radosťou a šťastím, sršia temperamentom a jasajú v bujarej veselosti. Siedma symfónia, nazývaná Wagnerom „apoteózou tanca“, či inými priaznivcami „nadšeným dionýzovským pochodom“, je vášnivým objatím človeka a dychtivým výkrikom človeka po nezničiteľnej viere k životu. Ešte aj po pätnástich rokoch od vzniku symfónie považoval Castill-Blaze finále tejto symfónie za „hudobné šialenstvo“ a Fétis vyhlásil, že je to „nezrozumiteľné dielo, aké môže stvoriť iba geniálny, no chorý mozog“. Mnohé miesta tejto symfónie doslova šokovali vtedajších milovníkov hudby a odsudzoval ju aj klasicky založený Carl Maria von Weber. Aj preto bola odborníkmi i publikom dlho oceňovaná predovšetkým druhá časť symfónie (Allegretto). Výstižne, i keď pateticky Symfóniu A dur posúdil Richard Wagner: „Beethoven sa pustil na bezhraničný Oceán, na more svojej nekonečnej túžby. No na búrlivú plavbu sa vybral na obrovitom korábe, postavenom z pevného dreva a ťažké kormidlo chytil mocnou rukou; vedel, aký je cieľ jeho cesty a bol odhodlaný ho dosiahnuť [...]“

Chcel zmerať samy hranice Oceánu a objaviť zem, čo musela byť niekde za pustými vodnými pláňami“. Dodnes nás táto symfónia unáša životným elánom a až extatickou veselostou, vrcholiacou v búrlivo roztancovanom finále.

Premiéra Symfónie č. 7 A dur op. 92 zaznela pod taktovkou samotného autora 8. decembra 1813 v sále Viedenskej univerzity, a napriek počiatočnému nejednoznačnému prijatiu obecnosťou, si veľmi rýchlo dobila jeho priazeň a stala sa častým programovým číslom pravidelných týždenných lipských koncertov.

FILHARMONIE BOHUSLAVA MARTINŮ, Zlín

Filharmonie Bohuslava Martinů nesie meno jedného z najväčších českých skladateľov. Zameranie na prezentáciu jeho diela, dnes už orchestrom realizovaného na početných rozhlasových nahrávkach a CD, začala v šesťdesiatych rokoch.

Postupne sa vypracoval na významný český orchestr, ktorého umelecký profil utváral rad vynikajúcich šéfdirigentov a stálych či hosťujúcich dirigentov – Rudolf Kvasnica, Richard Týnský, Eduard Fischer, Jaroslav Opěla, Rostislav Hališka, Stanislav Macura, Petr Altrichter, Miloš Machek, Vojtěch Spurný, Peter Lücker, Kirk Trevor, Tomáš Koutník a ďalší. Súčasným šéfdirigentom orchestra je Jakub Hrůša (Hlavný dirigent Pražskej komorní filharmonie a asistent šéfdirigenta Orchestre Philharmonique de Radio France). Tohto roku budú s orchestrom spolupracovať napr. Norbert Pfaffmeyer, Rakúsko, Peter Tiboris, USA, Jan Jakub Bokun, Poľsko, Aleš Podařil, Tomáš Hanus, či Roman Válek.

Do repertoáru orchestra patria veľké symfonické diela, ale tiež skladby presahujúce i do oblasti jazzu, šanzónu alebo populárnej hudby, preto zve k spolupráci umelcov a súbory nielen tzv. vážnej hudby, ale i ďalších hudobných žánrov.

Koncertná činnosť orchestra okrem domácej scény zahŕňa aj množstvo vystúpení v regióne a hostovanie vo všetkých významnejších centrách Českej republiky (tohto roku napr. účinkuje na festivaloch Smetanova Litomyšl, Janáčkův máj Ostrava, Špilberk Brno, Pražské hudební slavnosti atď.), na Slovensku v Bratislave, Žiline, Košiciach.

Od roku 1972 Filharmonie Bohuslava Martinů s mimoriadnym ohlasom v odborných kruhoch organizuje ako bienále Medzinárodný festival mladých koncertných umelcov - Talentinum. V uplynulých rokoch s tohto festivalu zúčastnili napríklad Jana Jonášová, Bohuslav Matoušek, Igor Ardašev, Václav Hudeček, Vadim Repin a ďalší. V Zlíne sa predstavili dnes uznávaní dirigenti jako Stanislav Macura, Petr Vronský, Hynek Farkač, Leoš Svárovský, Tomáš Netopil, Jakub Hrůša a ďalší. Tento festival sa v minulosti striedal s cyklom koncertov Hudební jaro, ktorý bol od roku 1999 tématicky zameraný na duchovnú hudbu a dostal názov Podzimní festival duchovní hudby, Harmonia Moraviae. V roku 2007 sa Harmonia Moraviae stala medzinárodným hudobným festivalom, ktorý sa už zameriava nielen na hudbu duchovnú, ale tiež svetiskú všetkých žánrov a štýlových období.

Zahraničné turné priviedli orchestr do Talianska, Dánska, Maďarska, Grécka, Poľska, Rakúska, Rumunska, Nemecka, Francúzska, Portugalska, Španielska a USA. Spolupráca s rozhlasom, televíziou a nahrávky na zvukové nosiče sú pravidelnou súčasťou činnosti orchestra. Z ostatného obdobia stojí za upozornenie spolupráca s agentúrou Vienna Modern Masters, ktorá je zameraná na nahrávky súčasnej hudby kompletne symfonické dielo Sergeja Rachmaninova realizované spoločnosťou Bayer Record (SRN) a nahrávky hudby Antonína Dvořáka pre Albany Records (USA).

BOHUSLAVA MARTINŮ PHILHARMONIC ORCHESTRA

Bohuslav Martinů Philharmonic bears the name of one of the greatest Czech composers. It has began to focus on his works, which are the subject to many Radio recordings and CDs in this time, already from sixties.

Gradually it has developed to a distinguished Czech orchestra, whose artistic profile has been formed by a number of prominent chief conductors and permanent or guest conductors – Rudolf Kvasnica, Richard Týnský, Eduard Fischer, Jaroslav Opěla, Rostislav Hališka, Stanislav Macura, Petr Altrichter, Miloš Machek, Vojtěch Spurný, Peter Lücker,

Kirk Trevor, Tomáš Koutník et al. Contemporary Chief Conductor is Jakub Hrůša (the Principal Conductor of the Prague Chamber Philharmonic and Assistant to the Chief Conductor of Orchestre Philharmonique de Radio France). This year, the Orchestra will collaborate e.g. with Norbert Pfaßmeier, Austria, Peter Tiboris, USA, Jan Jakub Bokun, Poland, Aleš Podaril, Tomáš Hanus, or Roman Válek.

The Orchestra repertoire covers great symphony works, but also the works overlapping to jazz, chanson or pop music and that is why it is not only classical music artists who are invited by the Orchestra to cooperate with, but also those from other music genres.

Orchestra's concert activities include, besides the concerts on home stage, also a number of performances in the region and guest performances in all of the major centres of the Czech Republic (this year they will play in the festivals Smetanova Litomyšl, Janáčkův máj Ostrava, Špilberk Brno, Prague Music Fest etc.), in Slovakia in Bratislava, Žilina, Košice.

Since 1972 Bohuslav Martinů Philharmonic has organized a biennial International Festival for Young Artists Talentinum with a great response with music experts. In the past years, this festival hosted e.g. Jana Jonášová, Bohuslav Matoušek, Igor Ardašev, Václav Hudeček, Vadim Repin and others. Nowadays widely acknowledged conductors as Stanislav Macura, Petr Vronský, Hynek Farkač, Leoš Svárovský, Tomáš

Netopil, Jakub Hruša et al. have been presented in Zlín. In the past, this festival alternated with a concert cycle Music Spring in 1999 thematically focused on spiritual music and so it was named as the Autumn Festival of Spiritual Music Harmonia Moraviae. In 2007, Harmonia Moraviae became an international festival bringing not only spiritual, but also secular music of all the music genres and styles.

Foreign tours have brought the Orchestra to Italy, Denmark, Hungary, Greece, Poland, Austria, Romania, Germany, France, Portugal, Spain and the USA.

Cooperation with Radio and TV companies and audio recordings belong to the regular Orchestra's activities. From the preceding period attention deserves the collaboration Vienna Modern Masters Agency, aimed at contemporary music recordings, or the complete symphony works by Sergei Rakhmaninov realized with Bayer Record (SRN) and recordings of Antonín Dvořák works for Albany Records (USA).

Pablo GONZÁLEZ (1975)

Narodil sa v Oviede (Španielsko), kde začal s hudobnou výukou, neskôr pokračoval v štúdiu hudby na Guildhall School of Music and Drama (Londýn) a začal svoju dirigentskú kariéru. V roku 1998 Pablo začal svoju dvojročnú asistentúru v Bournemouth Symphony Orchestra a v Bournemouth Sinfonietta, pričom oddirigoval viac než päťdesiat predstavení po celom Juhu a Západe Anglicka. Neskôr pracoval s London Symphony Orchestra, spolupracoval so Sirom Colinom Davisom na nahrávke Berliozových 'Trojanov' - táto potom získala dve ceny 'Grammy'.

V júni 1998 vyhral "Prvú celoštátnu súťaž mladých dirigentov" v Granade (Španielsko). Pablo je víťazom dirigentskej súťaže Donatelly Flickovej z r. 2000 (ex-aequo s Francois-Xavier Rothom). V roku 2006 vyhral Prvú cenu na 8.ročníku Cadaqués Orchestra International Conducting Competition v Barcelone.

Pablo González pôsobil ako asistent dirigenta London Symphony Orchestra, Bournemouth Symphony Orchestra, Bournemouth Sinfonietta a National Youth Orchestra of Spain. Po prežití a zotavení sa z dlhej choroby sa Pablo znovuobjavil na koncerte s Maximom Vengerovom a 'Orquesta Ciudad de Almería' v novembri 2005. Spolupracoval tiež s inými prominentnými sólistami, ako Renaud Capuçon, Asier Polo or David Fernández. Dirigoval okrem iných aj tieto orchestre: Danish Radio Sinfonetta, Orchestre Philharmonique de Strasbourg, Orchestre de Chambre de Lausanne, Basel Symphony Orchestra, Musikkollegium Winterthur, City of London Symphony a všetky najvýznamnejšie orchestre Španielska - Orquesta Nacional de España, Orquesta de la Radiotelevisión Española, Orquesta Ciudad de Granada, Orquesta Sinfónica de Euskadi, Orquesta Sinfónica de Galicia a Orquesta Sinfónica de Barcelona.

Jeho budúce angažmán zahŕňa vystúpenia s orchestrami: BBC Philharmonic Orchestra, Wiener Kammerorchester, Orchestre Philharmonique de Liège, Orquesta Sinfónica del Estado de Sao Paulo, Orchestre National de Belgique, Royal Flemish Philharmonic Orchestra, Varšavská filharmónia a London Symphony.

V Španielsku bude dirigovať opery: Carmen v San Sebastiane v auguste 2008 a Don Giovanni v Oviede v novembri 2009.

Pablo González sa od roku 2008 stáva Prvým hosťujúcim dirigentom Orquesta Ciudad de Granada.

Pablo GONZÁLEZ (b. 1975)

Born in Oviedo (Spain), where he began his musical studies, he continued in studies at the Guildhall School of Music and Drama (London) beginning his conducting career. In 1998 Pablo introduced his two-year collaboration with the Bournemouth Symphony Orchestra and the Bournemouth Sinfonietta, conducting the orchestras in more than fifty performances through the South and West of England.

Later on, working with the London Symphony Orchestra, he collaborated with Sir Colin Davis on the recording of Berlioz's 'The Trojans' - winner of two 'Grammy' awards.

In June 1998 he won a prize in the "First National Competition for Young Conductors" in Granada (Spain). He is the Winner from 2000 Donatella Flick Conducting Competition (ex-aequo with Francois-Xavier Roth). In 2006, he won the First Prize at the 8th Cadaqués Orchestra International Conducting Competition in Barcelona.

Pablo González has been Assistant Conductor of the London Symphony Orchestra, Bournemouth Symphony Orchestra, Bournemouth Sinfonietta and the National Youth Orchestra of Spain. Having survived and recovered from long illness, Pablo reappeared in a concert with Maxim Vengerov and the 'Orquesta Ciudad de Almería' in November 2005. He has also worked with other prestigious soloists as Renaud Capuçon, Asier Polo or David Fernández. He has conducted amongst others the following orchestras: Danish Radio Sinfonietta, Orchestre Philharmonique de Strasbourg, Orchestre de Chambre de Lausanne, Basel Symphony Orchestra, Musikkollegium Winterthur, City of London Sinfonia and all the most important Spanish Orchestras as Orquesta Nacional de España, Orquesta de la Radiotelevisión Española, Orquesta Ciudad de Granada, Orquesta Sinfónica de Euskadi, Orquesta Sinfónica de Galicia and Orquesta Sinfónica de Barcelona.

His future engagements include performances with BBC Philharmonic Orchestra, Vienna Chamber Orchestra, Orchestre Philharmonique de Liège, Orquesta Sinfónica del Estado de Sao Paulo, Orchestre National de Belgique, Royal Flemish Philharmonic Orchestra, Warsaw Philharmonic and London Symphony.

He will conduct the operas in Spain: Carmen in San Sebastian, in August 2008 and Don Giovanni in Oviedo in November 2009.

Pablo González becomes the Principal Guest Conductor of the Orquesta Ciudad de Granada from 2008.

Anna VINNICKAJA (1983)

Narodila sa Novorossijsku (Rusko) v hudobníckej rodine, s prvými lekciami hry na klavíri začala vo veku 6 rokov a svoj prvý sólo recitál odohrala ako deväťročná. V roku 1995 sa s rodičmi presťahovala do Rostova na Done, kde študovala u Sergeja Ossipenka na Konzervatóriu Sergeja Rachmaninova.

V októbri 2001 začala študovať na Hochschule für Musik und Theater Hamburg (Nemecko), u Ralfa Nattkempera a po roku od októbra 2002 pokračuje pod vedením Evgenija Koroliova.

V roku 2007 Anna Vinnickaja zvíťazila na medzinárodnej súťaži Kráľovnej Elisabeth v Bruseli (Belgicko) a získala Cenu Leonarda Bersteina 2008 udeľovanú na hudobnom festivale Schleswig Holstein. Medzi jej ďalšie výrazné úspechy sa radia víťazstvá na: 44. r. "Premio Jaén de Piano" (Španielsko 2002), 7. r. Medzinárodnej klavírnej súťaži "Maura Paola Monopoliho" v Barlette (Taliansko 2004), ako aj 3r. "Medzinárodná súťaž mládeže" v Moskve (Rusko 1996). Navyiac, bola Anna dvakrát poctená Cenou publika (Jaén a Barletta) a získala zvláštne ocenenia, o. i. Cenu za najlepšiu interpretáciu španielskej hudby v Jaéne. Anna Vinnickaja je tiež Laureátkou súťaží "F. Busoniho" (Bolzano/Taliansko 2005) a "Riny Salo Gallo" (Monza/Taliansko 2000).

Anna Vinnickaja vystupovala ako sólistka s viacerými renomovanými orchestrami, vrátane Orchestre Philharmonique du Luxembourg, Orchestre National de Belgique, Liège Philharmonic Orchestra, Orchestre Royal de Chambre Orchestra de Wallonie, Accademia Mahler a so symfonickými orchestrami v Moskve, v Dortmunde, Miláne a v Madride. Hrala pod dirigentským vedením Emmanuela Krivinea, Gilberta Vargu, Dimitrija Jurowského, Jürgena Kussmala, Paula Goodwina, Dimitrija Jablonského, Pietariho Inkanena, Maria MacAlindina, Marius Bazu a Pascala Rophé.

Anna Vinnickaja sa zaskvela na Festivale Verbier vo Švajčiarsku v júli 2007. Publikum tleskalo jej pozoruhodným výkonom v Rusku, Francúzsku, Taliansku, Španielsku, Belgicku, Luxembursku, Nórsku, Škótsku a v Nemecku. V sezóne 07/08 bude debutovať v Číne, Japonsku,

Holandsku, Rakúsku, Litve, na Slovensku a v Libanone. Predvedie Rachmaninov Druhý Klavírny koncert s NDR Sinfonieorchester pod taktovkou Kirilla Petrenka na zámku Kieler (prevzatie ceny Schleswig Holstein). Nadácia Orpheum vybrala Annu účinkovať na druhom koncerte sólistov 9. ročníka "International Orpheum Musikfesttage" v septembri 2008 v "Tonhalle" v Zürichu, kde sa predstaví s moskovským Rozhlasovým symfonickým orchestrom P. I. Čajkovského pod taktovkou Vladimíra Fedosejeva.

Anna VINNITSKAYA (b.1983)

Born in Novorossijsk (Russia) into a family of musicians, began her piano lessons at the age of 6 and played her first full solo recital at the age of 9. In 1995 they moved to Rostov-On-Don, where she studied with Sergei Ossipenko at the Sergei-Rakhmaninov-Conservatoire. Since October 2001, she has been studying at the Academy of Music

and Theatre Hamburg (Germany) for a year with Ralf Nattkemper and since October 2002 she has been under the guidance of Evgeni Koroliov.

In 2007, Anna Vinnitskaya won the Queen Elisabeth International Music Competition in Brussels (Belgium) and the Leonard Bernstein Award 2008 of the Schleswig Holstein Music Festival. Amongst her other prizes and awards are: the 44th "Premio Jaén de Piano" (Spain 2002), the 7th International Piano Competition "Mauro Paolo Monopoli" in Barletta (Italy 2004) as well as the 3rd "International Youth Competition" in Moscow (Russia 1996). In addition, she was twice honoured with the Audience Award (Jaén and Barletta) and given special awards, e.g. the Award for the best rendition of spanish music in Jaén. Besides that, Anna Vinnitskaya is a Laureate

of the "F. Busoni"-Competition (Bolzano/Italy 2005) and of the "Rina Salo Gallo" (Monza/Italy 2000).

Anna Vinnitskaya has appeared as a soloist with several renowned orchestras, including the Philharmonic Orchestra Luxembourg, the Belgium National Orchestra, the Philharmonic Orchestra Liège, the Royal Chamber Orchestra Wallonia, the Accademia Mahler and the Symphony Orchestras in Moscow, Dortmund, Milan and Madrid. She played under the baton of e.g. Emmanuel Krivine, Gilbert Varga, Dimitri Jurowski, Jürgen Kussmaul, Paul Goodwin, Dimitri Yablonski, Pietari Inkanen, Paul MacAlindin, Marius Bazu and Pascal Rophé.

Anna Vinnitskaya featured in the Verbier-Festival in Switzerland in July 2007. Audiences have clapped to her striking solo performances in Russia, France, Italy, Spain, Belgium, Luxembourg, Norway, Scotland and Germany. In the season 07/08 she has made debut in China, Japan, The Netherlands, Austria, Latvia, Slovakia and Lebanon. She is going to perform the Rakhmaninov Piano Concerto Nr. 2 with the NDR Symphony Orchestra conducted by Kirill Petrenko in the "Kieler Schloss" (award event in Schleswig Holstein). The Orpheum Foundation has chosen her for the 2nd Soloist-Concert of the "9th International Orpheum Musikfesttage" in September 2008 in the "Tonhalle" in Zurich to perform with the Tchaikowsky-Radio-Symphony-Orchestra Moscow under the baton of Vladimir Fedoseyev.

Clément SAUNIER (1979)

Absolvent Konzervatória v Paríži, Clément Saunier je veľkou nádejou francúzskeho hudobného „neba“.

Držiteľ niekoľkých medzinárodných ocenení za sólo hru na trúbku – Laureát z Porcie (Taliansko 2002), Prahy (ČR 2003), Jeju (Južná Kórea 2004), Bruselu (Belgicko 2005), ako aj súťaže Mauricea Andrého (Paríž, Francúzsko 2006) preukázal aj svoj cit pre komornú hudbu – je tiež členom zoskupenia TROMBAMANIA Quintet, ktoré zvíťazilo v medzinárodnej súťaži komornej hudby v Passau (Nemecko 2004) a v Guebwilleri (Francúzsko 2003).

Clément je vyhľadávaným komorným hráčom, spolupracuje s viacerými typmi zoskupení, ako dychový súbor Aeolus, v ktorom hrá na poste prvého sólo kornetistu a s ktorým opakovane získal prvé ceny v celoštátnych súťažiach dychových súborov v období rokov 2004 a 2007.

Clément Saunier vystupoval ako sólista na mnohých koncertoch a recitáloch – medzi inými – na festivaloch v Deauville, Francúzsko, Benátkach a Cagliari, Taliansko, Sappore v Japonsku, v Soule (Južná Kórea), na Tajvane, v Prahe (ČR) atď – a nahrával pre rozhlasové a televízne spoločnosti. V roku 2006 bol Svetovou federáciou medzinárodných hudobných súťaží (WFIMC) vybratý reprezentovať dychové nástroje na koncerte "Virtuosi of the Planet" (Virtuózi planéty) v sprievode Štátneho orchestra Kyjevskej Opery (Ukrajina) pri príležitosti osláv jej 50. výročia.

Paralelne s kariérou sólistu, neďávno významne rozšíril

svoju produkciu nahrávok, zvlášť svojou spoluprácou pod značkou "Cristal Records", ktorá zastrešila nahrávanie niekoľkých albumov. Jeho interpretácia Druhého koncertu pre trúbku Joliveta, ktorý nahral s parížskym orchestrom "Gardiens de la Paix", získala medzinárodné ocenenie.

Clément SAUNIER (b. 1979)

Graduate from the Paris Conservatoire, Clément Saunier ranks among the greatest and most promising artists of the French music „heaven“.

Winner of several international solo trumpet awards in Porcia (Italy 2002), Prague (2003), Jeju (South Korea 2004), Brussels (2005) and in the Maurice André Trumpet Competition (Paris 2006), has shown also his chamber music feeling, he plays with the TROMBAMANIA Quintet which won the international chamber music competition in Passau (Germany 2004) and Guebwiller (France 2003).

He is an acclaimed chamber music player collaborating with different types of groups, such as the brass band Aeolus in which he plays the principal solo cornet and with whom he won the first prizes in the brass band national competitions between years 2004 and 2007.

Clément Saunier has given many concerts and recitals as a solo player - Deauville Festival, Venice Festival, Cagliari Festival, Sapporo Festival in Japan, in Seoul (South Korea), in Taiwan, Prague (Czech Republic), etc. – and he has recorded pieces for the radio and television companies. In 2006 he was chosen by the World Federation of International Music Competitions to represent the brass instruments in the "Virtuosi of the Planet" concert given with the National Orchestra of the Kiev Opera (Ukraine) on the occasion of their fiftieth anniversary.

In parallel to his solo player career, he has recently increased his production of recordings, especially through his collaboration with the "Cristal Records" label that enabled him to record several albums. His interpretation of the Second Trumpet Concerto by Jolivet recorded with the "Gardiens de la Paix" Orchestra of Paris has been praised internationally.

HUDOBNÉ CENTRUM / MUSIC CENTRE SLOVAKIA

Michalská 10, 815 36 Bratislava 1

tel. +421 (2) 5920 4811, fax +421 (2) 5443,0379

hc@hc.sk, www.hc.sk

Hudobné centrum je pracovisko pre hudobnú kultúru s celoslovenskou pôsobnosťou, ktorého poslaním je podporovať slovenské hudobné umenie doma a v zahraničí.
The Music centre Slovakia is a working place for music culture with nationwide activities. Its task is to promote the Slovak musical culture at home and abroad.

Hudobné centrum je členom medzinárodných mimovládnych organizácií
The Music centre Slovakia is a member of these international NGOs:

- IAMIC (The International Association of Music Information Centres)
- IAML (The International Association of Music Libraries)
- ECPNM (European Conference of Promoters of New Music)
- EFA (European Festivals Association)

- spravuje a dopĺňa fonotéku, notový archív a videotéku slovenských a zahraničných skladateľov a buduje databázu informácií o súčasnej hudobnej kultúre
- manages and completes a sound library, a musical archive and video library of Slovak and foreign composers, and creates a database of contemporary musical culture

- záujemcom z radov odborníkov i hudbomilovnej verejnosti poskytuje prístup k archívom ako aj k periodickej a neperiodickej odbornej tlači v študovni pre verejnosť
- gives interested experts and the music-loving public access to the archives, and makes accessible the professional periodicals and non-periodical journals in the Public Music Study

- vydáva noty a knihy o hudbe a časopis HUDOBNÝ ŽIVOT, ktorý prináša informácie o hudobnom živote na Slovensku a v zahraničí
- publishes scores and books about music and the journal HUDOBNÝ ŽIVOT – with information about the music life in Slovakia and abroad

- organizuje vybrané medzinárodné hudobné festivaly, sprostredkováva koncerty slovenských a zahraničných umelcov doma a v zahraničí, propaguje slovenské hudobné umenie na Slovensku a v zahraničí
- organizes selected international music festivals, concerts of Slovak and foreign artists in Slovakia and abroad, promotes Slovak music art in Slovakia and abroad

- organizuje cyklus koncertov NEDELNÉ HUDOBNÉ MATINÉ v Mirbachovom paláci v Bratislave
- organizes the concert cycle SUNDAY MUSIC MATINEE in the Mirbach Palace in Bratislava

ČÍT AJTE O STREDO EURÓPSKOM FES TIVALE KONCERTNÉHO UMENIA

V ČASOPISE

hudobný život

hudobný život: recenzie koncertov, rozhovory, reportáže, portréty, štúdie...

hudobný život: história, súčasnosť a interpretácia hudby...

hudobný život: klasická hudba a jazz...

...pod lupou

www.hudobnyzivot.sk

Stredoeurópska nadácia (CEF) bola založená v roku 1994 ako nezávislá, nestranná nezisková organizácia. Poslaním nadácie je podporovať a šíriť kultúru, tradície a duchovné hodnoty stredoeurópskeho regiónu, podporovať rozvoj školstva na Slovensku a prispievať k ďalšiemu rozvoju talentov našich detí a mládeže.

Umenie a KULTÚRA

Stredoeurópska nadácia pomohla zrealizovať vyše **200 projektov v oblasti umenia a kultúry**, medzi ktorými sú:

Medzinárodný festival Divadelná Nitra	Festival alternatívnych divadiel v Rožňave
Festival Viva Musica v Bratislave	Mesiac fotografie v Bratislave
Festival Meteorit v Kolárove	Festival JAZZNICA v Banskej Štiavnici
Festival divadiel strednej Európy v Košiciach	viaceré projekty Galérie mesta Bratislavy
predstavenia v Divadle LUDUS a v Radošinskom naivnom divadle	projekty Stanice Žilina-Záriečie

VZDELÁVANIE našich detí

Od roku 2005 sme podporili vyše **70 projektov zameraných na zlepšenie podmienok vzdelávania**.

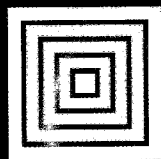
Pomohli sme zrekonštruovať budovy škôl, zmodernizovať učebne, laboratóriá a telocvične, vybudovať školské ihriská. Tým sa zlepšili podmienky vzdelávania pre deti a vytvorili nové možnosti na hodnotné trávenie voľného času.

Program Škola, ktorej to myslí pomáha učiteľom zaviesť nové vyučovacie metódy a naučiť žiakov samostatne myslieť.

V rámci programu Talenty Novej Európy sme objavili a podporili 21 výnimočne nadaných mladých vedcov a umelcov.

Nalad'te si Rádio Devín

	MHz
Banská Bystrica - mesto	102,00
Banská Štiavnica	102,60
Bardejov	88,80
Borský Mikuláš	95,60
Bratislava - mesto	104,40
Košice - mesto	96,20
Modrý Kameň	103,10
Námestovo	88,70
Nové Zámky	94,60
Prešov	106,70
Rožňava	90,00
Snina	102,20
Stará Ľubovňa	96,10
Štúrovo	106,20
Trebišov	106,70
Trenčín	97,80
Žilina	97,20
Zvolen	99,80

vaše kultúrne rádio

